

Giới thiệu Hôn Nhân Thú Vị

Tiếng chuông điện thoại cứ vang lên, inh ỏi bên tai làm nó không thể vờ như không nghe để tiếp tục ngủ nướng.

Quá bức mình vì cuộc điện thoại quấy nhiễu mộng đẹp, nó bắt máy, mắt kèm nhèm không thèm nhìn người gọi là ai, nó hét lên:

- Điền à, biết mấy giờ ko mà ko để người ta ngủ, gọi cái đéo gì mà lảm thế.

- Lịt pe, giờ này mà mày còn ngủ à con kia. Hẹn nhau, gọi tao qua chờ lên trường xem bảng điểm mà còn ngủ à.

Nó bật dậy như cái lò xo.

- Chết mịa, mấy giờ rồi hả thằng kia, sao mày ko gọi tao dậy sớm.

- Lạy thánh bà, con gọi bà cháy máy rồi này, gần 10h rồi. Lượn xuống ngay, tao chờ ngay cổng.

Nó phi như bay vào phòng tắm, vì vướng vào cái chăn nên nó ngã lăn từ giường xuống đất. Mông tiếp đất an toàn, nên kết quả nó đau ê ầm. Mặt nhăn nhó làm vẫn cố lết mông đi làm thủ tục. Nó xô đại cái áo somi dài với quần ôm cho anh, vợ túi xách, chạy nhanh xuống dưới nhà.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thú Vị* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Reng... reng... reng.

Tiếng điện thoại reo inh ỏi làm nó ko tài nào ngủ nướng thêm được, mở điện thoại chưa biết người gọi là ai, nó hét lớn.

- Điền à, biết mấy giờ ko mà ko để người ta ngủ, gọi cái đéo gì mà lảm thế.

- Lịt pe, giờ này mà mày còn ngủ à con kia. Hẹn nhau, gọi tao qua chờ lên trường xem bảng điểm mà còn ngủ à.

Nó bật dậy như cái lò xo.

- Chết mịa, mấy giờ rồi hả thằng kia, sao mày ko gọi tao dậy sớm.

- Lạy thánh bà, con gọi bà cháy máy rồi này, gần 10h rồi. Lượn xuống ngay, tao chờ ngay cổng.

Nó phi như bay vào phòng tắm, vì vướng vào cái chăn nên nó ngã lăn từ giường xuống đất. Mông tiếp đất an toàn, nên kết quả nó đau ê ầm. Mặt nhăn nhó làm vẫn cố lết mông đi làm thủ tục. Nó xô đại cái áo somi dài với quần ôm cho anh, vợ túi xách, chạy nhanh xuống dưới nhà.

Bà Hoa thấy cô con gái út hót hơ hót hải chạy nhanh xuống lầu.

- Đi đâu đó con.

Nó vừa mang giày vừa với lại.

- Thằng Quân chờ chon đi xem điểm mẹ à, mẹ lấy con lát mì gối nhanh nhanh.

- Đây đây, sao ko bảo nó vào nhà chơi.

- Thôi ko cần đâu mẹ à.

- Con đi đây ạ.

- Này từ từ, đừng chạy.

Bà Hoa chưa dứt lời là nó va ngay vào cổng, tay bầm tím.

.....

Nó và Quân chơi với nhau từ bé, ko gần nhà nhau, nhưng được cái ngủ với nhau từ lúc đi nhà trẻ, rồi theo nhau từng cấp trường, đến đại học cũng chọn cùng ngành.

Trường đại học K, dân tình đông đúc, ai nấy cũng chen lấn nhau đi xem bảng điểm. Trời thì nắng, người đông, mùi mồ hôi bốc lên nồng nặc. Nó và Quân chia nhau ra tìm bảng điểm cho nhanh.

Trong khi nó còn đang cố chen chân thì Quân đã có khởi sắc.

- Yên... Yên qua đây, tao tìm thấy rồi nè.

- Đầu... đầu..

Nó lại chen ra khỏi đám lúc nãy để chen vào chỗ của Quân. 2 đứa nắm tay nhau nín thở, nhắm mắt.

- Nghe tao đếm, 1.2.3 mở mắt ra tìm.

Bọn nó rà tên của mình trên bảng điểm mà tìm muốn ngừng đọc, thờ cũng ko dám thờ, sợ tờ giấy trước mặt bay mất.

Nó cười hớn hờ, vỗ vai Quân.

- Quân.. quân... tên tao, tên tao nè, tao đậu rồi, oh yeah..

Sự vui mừng của nó làm Quân thêm lo lắng vì chưa tìm được tên của hắn. Nhưng cuối cùng.

- Aaaa... tao nè, tên tao nè, tao cũng đậu rồi.

Nó và Quân ôm nhau nhảy tung tung mừng rỡ, mặc kệ 1 số người chỉ chò cười đùa, 1 số người ko quan tâm tới.

.....

Tại quán trà sữa quen thuộc, nhóm của nó tụ họp chúc mừng nhau. Nhóm nó 5 người, chủ yếu chơi chung năm cấp 3 thôi.

- Cạn ly.

Ai nấy đều hút rột rột đồ uống của mình. Con Trang lớp trưởng nó tạm ngưng cái sự sung sướng đó lại, cất tiếng lãnh lót.

- Ê tụi bay, bọn mình ai cũng đều đậu vào trường ưng ý hết, mình có nên làm chuyến du lịch trước khi "nhập ngũ" ko?

Thằng Dương thêm đóng góp.

- Ê, được đó, đi vũng tàu đi bay.

Những đứa khác đều đồng tình kể cả nó và Quân.

Con Thảo lớp phó học tập e ấp, môi mấp máy...

- Có được... dẫn... người yêu theo ko mấy đứa.

Tất cả đồng thanh. Rồi cùng nhau cười ha ha.

- Có.

Như vừa nhớ ra điều gì, thằng Dương chế nhạo.

- Ê, tụi tao có bỏ hết rồi, còn con Yến với thằng Quân thì sao bây?

Nó bình thản lắm.

- Có sao đâu. Những đứa tâm hồn trong sáng trẻ thơ như bọn tao ko nên có bỏ sớm. Mấy đứa ranh như tụi bay mới có bỏ sớm thôi.

Con Trang ném về phía nó cái bánh, ko quên kèm theo giọng đánh đá.

- Ồi, tụi bay trẻ thơ. Mấy đứa trẻ thơ hay bị đeo gông sớm lắm đó mày.

- Trù ẻo mày. Tao còn tương lai tươi sáng phía trước, tương tai của 1 nhân viên ngân hàng, thanh cao, lịch thiệp.

Tất cả lại đồng thanh.

- Nín mày.

.....

Rồi ngày hẹn đi chơi cũng đến, bọn nó thuê 2 chiếc xe 7 chỗ chạy xuống vũng tàu. Bọn nó đặt sẵn 1 homstay ở đó, ko gian thoải mái, có nhiều phòng, tự do mà còn có cả hồ bơi nữa, tha hồ mà tung quẩy.

Sau khi sắp xếp đâu vào đó, chia phòng và nghỉ ngơi. Bọn nó bắt đầu đem đồ ăn sẵn theo bày ra nướng, mở tiệc BBQ bên cạnh hồ bơi và tất nhiên ko thể thiếu nhạc từ cái loa kéo kéo của Dương.

Bọn con gái xúm xít làm đồ ăn, bọn con trai thì pha rượu trái cây rồi lắc lư theo nhạc. Có những đứa thì tranh thủ bơi lội vài vòng.

Ai cũng có đôi có cặp hết, nên cứ kè kè đi với nhau. Còn nó và Quân ngồi chòm hờm nướng thịt nhìn "những cặp đôi hạnh phúc".

Nó cắn rồi nhai ngấu nghiêng xiên thịt nướng, xiên này nữa là hết 4 xâu rồi.

- Lịt pẹ mày, tao nướng cho mày ăn hà con kia.

- Ô, thằng chó, chứ tao ko ăn thì tao làm gì, hay tự cầm tay luyện ái.

- Tí rồi ăn, phụ tao nè.

- Ê, mấy đứa chưa có bỏ như mình đi chơi chung với bọn nó thấy giống như con đi ghê á, sai vật đủ thứ, còn phục vụ đồ ăn nữa.

Nó định lấy thêm 1 xiên nữa thì bị cái quạt đập vào tay.

- Ê, đau.

- Cho bớt ăn, mày định ăn bù vì ko có bò hà.

- Ồ. Mà nè Quân, sao mày cũng chưa có bò vậy, hay mày ế.

- Ế giống mày ớ hả? Chẳng qua tao là trai đẹp, để vậy cho gái nó thèm, yêu đương chỉ sớm, dính vô bọn nó rắc rối lắm.

- Ồ, cũng đúng. Mày mà có bò tao biết đi chơi với ai.

.....

Tiệc cũng bày ra, rượu cũng được rót vào ly, mọi người cùng nâng chén. Lúc nào cũng là con lớp trưởng lên tiếng trước nhất.

- Nào, cùng cạn ly vì 1 tương lai tươi sáng của chúng ta, chúng ta hãy cùng nhau cố gắng nhé. Đêm nay quẩy hết mình, ko say ko về, có say cũng ko về, hết ngày nghỉ mới về. Zooo

- Zooo.

Bọn nó ăn uống, nhậu nhẹt, nhảy múa ca hát lắm thứ, thằng Quân từ lòng kém kém. Là rượu trái cây mà ko quá 3 ly nó đã ngất ngây như con gà toi rồi.

- Thôi tụi bay ngồi chơi, tao mệt quá, tao lên phòng trước.

Vừa chề thằng Quân xong thì 20p sau nó cũng thấy mình chống cự ko nổi nữa, cũng bỏ cuộc chơi lăn lên phòng.

.....

Sáng hôm nay, nó đang ngủ ngon lắm, tự nhiên nó thấy đau bụng quá. Mắt nhắm mắt mở bò vào toilet, nó bò ngang qua cái gì đó to bự. Nó cố mở mắt xem là gì.

- Aaaaa....

Thằng Quân giật mình tỉnh giấc ré còn to hơn nó.

- Aaaaaaa....

Nó phi qua bịt miệng thằng Quân lại.

- Nín, mày muốn tụi nó xông vào đây à.

- Tao... tao. Mày làm gì tao vậy hả Yến.

- Khóc, khóc cái đít. Đứa đáng khóc phải là tao nè, thằng chó

Nó cuốn chăn lăn xuống khỏi giường, thằng Quân quần khăn lăn theo nó. Áo quần tụi nó rải đầy trên sàn. Mặt nó tái mét, mồ hôi vã ra khi thấy vết máu còn vuron trên tấm drap.

- Yến, này sao vậy, sao mày đơ vậy.

Nó đấm bùm bụp vào thằng Quân.

- Lít pẹ mày, mày làm cái đéo gì tao vậy. Tao để dành trình tiết cho người yêu tao, mày cướp trắng trợn vậy hả, thằng chó, lệt pẹ mày...

Nó khóc tu tu, đời con gái của nó bị thằng Quân "ăn" mất rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Nó và thằng Quân đứng ngay cửa tiệm thuốc tây, cứ lấp ló ló ló.

- Mày vào đi.

- Sao tao vào được, tao là con gái mà. Ngại lắm, mày vào đi.

- Đéo, tao cũng ngại.

- Thế mày định cho nó sinh lên như con cá nóc thì mày mới chịu à, thằng chó.

- Rồi để tao vào.

Thằng quân dòm trước ngó sau, đội mũ lưỡi trai, đeo kính đen, đeo khẩu trang đen, dùng cầm bước vào tiệm thuốc.

- Chị ơi... em muốn mua... à...

- Em mua gì em trai.

Hắn rất ngại, gãi đầu lại gãi tai.

- Chị bán em viên khăn cấp, em mua cho mẹ... à ko, mua cho chị gái em

- Đây em trai.

Chị y được gói hộp thuốc vào túi đen đưa cho hấn, hấn nhận thuốc, trả tiền rồi phóng như bay ra ngoài chỗ nó. Hấn chờ nó đi xa 1 đoạn vắng.

- Nè, uống đi, 72h, vẫn còn kịp đó.

Nó chụp ngay viên thuốc nốc cực nhanh, và chắc chắn là đã an toàn.

.....

Sau chuyến du lịch, bọn nó tập trung đi học, ai lại cũng bận rộn hết. Sáng nào thằng Quân cũng qua chờ nó đến trường, trong lớp ai cũng tưởng tụi nó 1 cặp, vì cứ như hình với bóng vậy.

- Ê Quân, chờ ra quán trà sữa tụi họ với tụi nó nghe, 3 tháng rồi mới gặp.

- Ờ chờ tao đi lấy xe.

Thằng Quân chờ nó ra quán trà sữa, bọn kia đã có mặt đầy đủ.

- Helu tụi bây, đến sớm ko, nóng quá.

Nó ngồi xuống ghế, hút ké miếng trà sữa của con Trang. Ôi cuộc đời này mà ko có trà sữa thì còn gì là thi vị nữa chứ.

Bọn nó gặp nhau là nói ko thiếu chuyện gì trên đời, con Thảo tự nhiên mặt khó chịu nên đi vào nhà vệ sinh, 3p sau điện thoại nó reo lên.

- Gì đó?

[...]

- Biết rồi.

Nó te te đi vào toilet nữ, con Thảo đứng khép nép ở đó.

- Đầu, đưa đây.

Nó lấy ra miếng Diana sensi đưa cho con Thảo.

- Nè, sao ko phòng bị con khi.

- Tao quên, ai biết đến sớm thế này.

Con Thảo đi vào nhà vào trong phòng, nó mới ngó người ra. Nó còn dư mấy miếng từ đợt trước đi du lịch nó mới hết "rớt dàu" được hơn tuần. Nhưng sao đến giờ vẫn chưa có lại chứ, lẽ nào... Trán nó vã mồ hôi, mặt tái mét, đi ra ngoài.

- Quân đi công chuyện với tao.

- Chuyện gì.

- Đi nhanh lên, cấp bách lắm.

Nó kéo thằng Quân đi, ko kịp cho nó uống hết ly trà sữa.

.....

1 lần nữa thằng Quân phải nguy trang kín mít để tiến vào quầy thuốc tây lần 2.

- Mua gì em.

- Bán.. bán.. cho em.. 3, 3 cái... que... thử thai.

Cũng rất nhanh chị y được cho hàng vào bao đen cẩn thận.

- Cái này... em... em mua cho... mẹ em..

- Chị có nói gì đâu.

Thằng Quân chờ nó vào 1 nhà vệ sinh công cộng. Nó vào đó 5p mà tưởng chừng dài cả thế kỷ. Lúc nó bước ra mặt nó còn tái hơn cả lúc nãy nữa. Thằng Quân chờ nó ra công viên vắng. Lúc này nó khóc, khóc như mưa, nó ném cái que tránh thai có 2 vạch đậm về phía thằng Quân.

- Lật pẹ này, mày thấy chưa Quân. Đản ông kiểu đó gì mà ko biết kiểm chế hà, mày chỉ sống bằng thân dưới thôi hả Quân.. huhu...

- Có phải do tao đâu, do mày đi nhằm vào phòng tao mà.

- Đi nhằm kệ tao, ai bảo mày động dục thân dưới hà. Giờ tính sao đây Quân, ko mẹ con tao nhảy cầu thì kiểu đó gì cũng lòi mày thôi.

- Thôi nín đi để tao nghĩ.

- Hay mình... bỏ đứa bé hả Quân.

Thằng Quân tròn ngược mắt.

- Bỏ, bỏ cái đấy. Con t*ng trùng mạnh nhất của tao.
- Lật pẹ mày, con t*ng trùng của này hại hết mịa đời tao rồi,tính nhanh đi ko tao nhảy cầu..
- Lật pẹ mày làm rồi, để tao xin bố mẹ cưới mày. Bình tĩnh ngồi xuống đây bàn kế hoạch.

.....

Nhà thằng Quân cũng thuộc loại khá giả, nhà có 2 chị em, nó là con út.

- Quân ăn com đi em, làm gì mà thất thần thế.

Hắn hít sâu thả đũa, hùng hồn.

- Bố mẹ à, con... con muốn lấy vợ.

Ông Hoàng bố nó dẫn đũa mạnh lên bàn.

- Mày khùng hà con, hay bệnh, mới hơn 18 tuổi mà lấy vợ gì chứ.

- Tại... tại con yêu nó. Bố mẹ cưới nó cho con đi.

Bà Hạnh dịu dàng khuyên nhủ con.

- Con ơi, lấy vợ thì sẽ lấy, nhưng ko phải bây giờ, mới đậu đại học, tương lai còn dài.

- Nhưng... nhưng.. nó có bầu rồi.

2 ông bà ngó người, ông Hoàng tức giận đi lấy cây chổi lông gà quất vào hắn.

- Quỷ xuống, thằng kia, bố mẹ dạy dỗ mày thế nào mà mày hư hỏng thế hả, hại đời con gái người ta.

- Ba... con có muốn đâu, do lúc đó con say quá.

Ông Hoàng lại quất cây vào hắn.

- Thằng này, mới mấy tuổi đầu mà tập tành uống rượu há.

Những tiếng chan chất quất vào người hắn làm mẹ và chị hắn xót xa hết nổi. Chị Hiền của hắn can tay bố lại.

- Thôi bố ạ, chuyện lỡ rồi, bố tha cho em ấy,rồi tính chuyện thôi ạ.

Ông Hoàng tức giận vút luôn cây chổi lông gà vào người nó.

- Tính gì nữa mà tính, cưới thôi.

.....

Nó là con đầu, sau vẫn còn em cách nó 3 tuổi. Bố nó tai nạn mất sớm, mình mẹ nó phải nuôi 2 chị em nó, giờ mà báo tin này chắc mẹ nó giết nó mất.

Thấy mẹ nó đang dọn giường chuẩn bị ngủ, nó cứ thấp thò ngay cửa, liệu rằng nó có nên nói ko?

Nó thương mẹ nó lắm, đã vất vả bao nhiêu rồi, nó ko muốn mẹ nó lại thêm gánh nặng nữa, thôi thì tự làm tự chịu vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thủ Vị* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

Thằng Quân phóng như bay trên con xe đạp điện ra chỗ hẹn, khi nhận được tin nhắn của nó.

- Mày gọi tao ra sớm vậy.

Nó 2 tay đang chéo, bầu vào nhau chặt cứng.

- Quân à, hay là.. hay là... tao bỏ thôi.

Thằng Quân nhảy dừng dừng lên.

- Bỏ là bỏ thế nào được chứ, mày ko thương nó à.

- Thương nó thì ai thương tao, tương lai trước mắt tao mới bắt đầu, nhờ con t*ng trùng của mày mà nó sắp chấm dứt rồi đó.

Thằng Quân cũng suy nghĩ, do nó muốn bỏ chứ ko phải hấn, bỏ thì cũng tốt thôi.

- Vậy được, để tao gom tiền rồi đưa mày đi bỏ.

.....

3 ngày sau, thằng Quân chở nó đến 1 nơi làm dịch vụ tư nhân trong hẻm nhỏ. Con hẻm cũ kỹ, phía trên khu chung cư cũ đó là nơi thằng Quân sẽ dẫn nó đến.

Ở đây ai cũng bịt khẩu trang kín mặt, ko ai nhận ra ai. Đa phần đều cỡ tuổi bọn nó. Nó thấy có người từ trong đó đi ra, dáng đi siêu vẹo, chắc là đau lắm.

Rồi cũng đến lượt nó được người ta gọi vào. Thằng Quân vỗ vỗ vào tay nó.

- Ko sao, có tao ở ngoài này.

Nó đi vào trong, căn phòng nhỏ tối, mùi tanh sộc lên khiến nó buồn nôn. Dao kéo vút lung tung, máu dính xuống sàn cầu bần, thậm chí cái giường y tế chuyên dụng nó nằm cũng mốc xì, chấp vá. Sát góc tường là những bao đen gì đó.

"Vị bác sĩ" đeo khẩu trang là 1 nữ tầm hơn 40 tuổi, giọng nói chất chứa.

- Lần đầu hả?

Nó rụt rè.

- Dạ.

- Nằm xít lên, giang chân ra. Tôi làm nhanh thôi.

Tôi ngược nhìn lên trần nhà, cái quạt trần như sắp rơi xuống, tạo ra tiếng cạch cạch. Tên nghe tiếng lèng xèng bên dưới, bao nhiêu hình ảnh của những đứa trẻ bị phá, mà tôi xem trước đó, chúng cứ hiện về. Tôi ngồi dậy vùng chạy khỏi căn phòng, thằng Quân chạy theo gọi tôi từ phía sau.

- Yén, yén, mày sao thế?

- Tao ko bỏ nữa, tao sợ.. thà tội tao chứ tao ko để tội nó, tưởng tượng con tao nó tan nát tao ko kim lòng được.

Thằng Quân ôm lấy nó vỗ vỗ vai, giống những lần nó buồn vậy.

- Tao có nói mày bỏ đâu, tao cười mà.

Nó cứ úp mặt vào ngực thằng Quân mà khóc ngon khóc lành.

.....

Lần này nó quyết định sẽ nói cho mẹ nó biết.

- Yén, sao vậy con, sao cứ lấp ló hoài vậy.

Nó chạy lại quỳ rụp xuống chân mẹ nó,, mẹ nó hoang mang đỡ nó dậy.

- Gì vậy con, đứng lên nào.

- Mẹ ơi, con sai rồi, con xin lỗi mẹ.

- Đứng lên hãy nói nào con.

Nó vẫn lắc đầu ko chịu đứng lên.

- Ko mẹ ạ, tội của con rất lớn.

- Có tội gì thì đứng lên mà nói.

- Con.. con... có bầu rồi mẹ ạ.

Nó nhắm mắt, để sẵn sàng nhận những trận đòn giáng xuống. Nhưng ko, mẹ nó vẫn đỡ nó dậy.

- Con có bầu với ai, nói mẹ nghe nào.

- Thằng Quân mẹ ạ..

- 2 đứa yêu nhau từ bao giờ mà làm chuyện ấy hả.

- Ko yêu mẹ ạ, chỉ là tai nạn thôi..

Mẹ nó thở dài, lót dép ngồi xuống chỗ nó.

- Đúng là con dại thì cái phải mang mà.

- Mẹ ơi, con xin lỗi, xin lỗi mẹ nhiều lắm, đã hủy đi sự kỳ vọng của mẹ vào con.

Mẹ nó lại nhìn vô hồn vào ko trung, giọng mẹ nó vẫn đều đều.

- Ngày xưa đó, cũng cái tuổi của con. Mẹ đã lỡ dại có bầu trước, cả nhà mẹ, ba mẹ của mẹ đã từ mặt mẹ, vì xấu hổ với làng xóm. Họ nói rằng mẹ bôi tro trác trấu vào mặt họ. Mẹ với

ba con bỏ nhà đi, vì bên nội con cũng ko chấp nhận mẹ, họ nói mẹ dễ dãi nên chắc gì là con của ba. Ba mẹ lúc đó, gom được vài đồng lên Sài Gòn sống. Thời gian đó, vất vả cực khổ lắm con à. Ba con đi làm phụ hồ cho họ, mẹ thì đi rửa chén thuê, ăn uống cực khổ ki kóp từng đồng. Sau sinh con thiếu thốn đủ thứ, mẹ ở viện phải xin cơm từ thiện ăn. Nhiều năm sau nữa ba mẹ vẫn xin cơm từ thiện ăn, chủ yếu để dành tiền nuôi con. Rồi mẹ cũng có ít vốn mở gánh bún riêu, mới bán nó ít khách, sau đông dần. Ba con cũng nghĩ đi phụ hồ ở nhà phụ mẹ. Từ buôn bán đó nên ba mẹ mới có nhà như hôm nay, mới có tiền lo cho 2 đứa. Nhưng ba con mệnh yếu nên...

Nước mắt nó chảy theo mẹ nó nãy giờ, đầm hết gương mặt bầu bĩnh. Hèn gì mà chưa bao giờ nó được về nội hay về ngoại.

Mẹ nó nắm tay nó xoa xoa.

- Nên bây giờ con đại thì mẹ chịu, mẹ ko muốn đẩy con vào con đường cực khổ như mẹ. Mẹ ko chịu được.

- Mẹ ơi, con xin lỗi mẹ, mẹ tha lỗi cho con mẹ ơi.

- Rồi thằng Quân nó nói thế nào?

- Nó bảo con là nói cho mẹ biết rồi nó nói ba mẹ nó qua thưa chuyện với nhà mình.

- Thôi kệ, nó có trách nhiệm là được con ạ.

.....

Nhà thằng Quân sang thăm nhà nó, mang theo cặp trà rượu. Mẹ nó cũng làm cơm đãi khách tử tế. Nhà nó và nhà thằng Quân khá thân, vì bọn nó chơi với nhau từ bé.

Sau một hồi bàn bạc thì cũng quyết định làm 1 cái đám cưới ra hồn, chứ ko để nó chịu uất ức. Mẹ nó cũng mừng lắm, hi vọng nó có cuộc hôn nhân tốt đẹp, cuộc sống viên mãn đến già.

Vì sợ cái bụng càng lúc càng to nên quyết định 1/2 tháng nữa sẽ làm đám cưới. Cái quan trọng là bọn nó mời đám cưới lũ bạn thân thế nào đây.

Nó cầm tấm thiệp cưới lật tới lật lui, bủn môi.

- Ê, Quân mời bọn nó thế nào đây. Tự dung bọn mình có yêu đến đâu mà cưới, nực cười.

Thằng Quân vừa hí hoáy viết thiệp vừa trả lời nó.

- Thì mình khai sự thật cho bọn nó biết, thế là xong.

Nó cầm cái thiệp đập chát vào đầu thằng Quân.

- Khai này, mắt mặt tao lắm nhá.

- O hay ha, chứ mày muốn thế nào?

- Tao ko biết, mày tự nghĩ cách đi.

Nó bỏ xuống bếp mở tủ lạnh. Nhà thằng này sướng thật, món ngon gì cũng có, cherry, táo, bom, lựu, toàn món nó thích. Mà cũng lạ, người ta bảo có bầu là nghén sắp mặt ra, mà nó thì ko biết nghén là gì. Chứ biết nghén sớm nó đã giải quyết từ khi còn là cục máu co.

Thằng Quân vừa nghĩ ra ý gì đó nên réo nó.

- Yến, yến lên tao bảo.

Nó lết lên phòng khách, rình theo hộp cherry.

- Hay là mình bảo bọn nó là mình yêu nhau lâu rồi, mà ko muốn công khai.

Nó phun phẹt cái hộp cherry về phía thằng Quân, mắt sáng rực.

- Có lý.

- Mày dơ thế con kia, cho tao quả.

Thằng Quân cho quả cherry đỏ mọng vào mồm rồi tiếp.

- Nhưng mà 2 đứa mình nhớ diễn cho sâu nhá.

- Ok, ok.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Vẫn là quán trà sữa quen thuộc, vẫn là cặp đôi luôn đến trễ. Thằng Dương hút ròn rột ly trà sữa thứ 2, thấy 2 đứa nó đẩy cửa đi vào. Miệng vẫn ngậm ống hút, tay chỉ chò.

- Tới rồi, tới rồi tụi bay...

Nó với thằng Quân ngồi vào bàn. Con Thảo mắt vẫn dán vào facebook nhưng cố chỉ trích.

- Sao lần nào hẹn tụi bay cũng là cặp đến trễ vậy hả. Mà đột nhiên hẹn tụi tao ra đây có chuyện gì ko?

Nó thán nhiên.

- Mời cưới.

Cả lũ ngưng mọi hoạt động hướng mắt đưa miệng về phía nó.

- Cưới? Cưới ai?.

- Tụi tao chứ ai.

Con Trang ngây ngốc lắm.

- Tụi bay cùng cưới hả? Cùng ngày hả? Vậy tụi tao biết đi đám cưới ai?

Thằng Quân sau khi 1 hơi quất sạch ly trà sữa mới lên tiếng giải bày.

- Đám cưới tao với con Yến, 2 đứa tao lấy nhau.

Cả lũ lại được sững sốt lần 2.

- Cưới nhau?

- Tụi bay làm gì mà ngạc nhiên ghê vậy.

- Ê, sao lại cưới nhau, 2 đứa bây có yêu nhau đâu?

Nó liếc cong môi.

- Yêu chứ sao ko yêu, do giầu tụi bay thôi, bọn tao yêu lâu rồi.

Con Trang khó hiểu.

- Mà sao cưới sớm vậy Yến.

- Bà thằng Quân yếu nên phải cưới sớm đó mà.

Nó đưa ra lý do hợp lý nên bọn bạn ko tra vấn thêm, chỉ trách tụi nó sao ko công khai tình yêu.

.....

Nhà nó hôm nay cũng vậy, ngày trọng đại nhưng cũng có 3 mẹ con nó. Nó vẫn thấy bình thường, ko hề buồn tẻ. 18 tuổi, cái tuổi ăn chơi chưa đã, cái tuổi học hành chưa xong, cái tuổi giúp mẹ được việc nhà thì nay nó lại đi lấy chồng. 18 tuổi nó khoác lên mình bộ váy cô dâu, thật sự mọi thứ từ váy cho đến make up ko hợp với gương mặt non nớt của nó chút nào.

Mẹ nó nắm tay nó, cười cười như sắp khóc. Cô con gái bé nhỏ của mẹ ko còn bên cạnh mẹ nữa rồi.

- Qua nhà người ta ở, bớt cái tính ngang bướng lại nghe con. Người lớn dạy gì mình phải nghe mà áp dụng, đừng làm buồn lòng họ nghe con.

- Dạ, con nhớ rồi mẹ.

- Nếu lỡ... nếu lỡ... sau này 2 đứa xảy ra cãi vã. Đừng nghĩ quẩn, về đây với mẹ, mẹ luôn luôn dang tay đón con về nghe ko.

Nó ôm lấy mẹ nó nước mắt lưng tròng.

- Nín đi con, ngày vui, ko khóc, nhòe hết phấn son bây giờ.

Đúng giờ nhà trai cũng đến, thằng Quân nay cũng bảnh tòn lắm. Hấn mang bộ vest xanh, tay cầm hoa hồng, hấn đi theo đoàn nhà trai qua nhà nó.

Nó được nhà trai rước về bên đó, đám cưới tại tư gia nam. Ko to, nhưng rất đủ lễ, nhà thằng Quân và bà con hấn cũng cho nó nhiều quà. Ai biểu trong dòng họ nhà hấn ít con trai làm gì, nên hấn cũng thuộc loại được cưng lắm.

.....

Nó với thằng Quân chơi thân từ bé, nên nhà thằng Quân với nó cũng lạ gì.

Bữa com đầu tiên của nó ở nhà chồng rất vui vẻ.

- Yến, ăn nhiều vào con, ăn cái đùi này.

- Dạ, con cảm ơn cô.

- Con bé này, cô gì nữa, phải gọi mẹ chứ.

- Dạ mẹ.

Thằng Quân ganh tỵ.

- Gớm, mấy bữa cái đùi gà của ai, giờ lại vào chén người dưng.

- Ê Quân, mày đừng buồn tao ăn xong sẽ cho mày cái xương.

- Mày ăn luôn đi cho nó khỏi lặc.

Nhà thằng Quân ai cũng cười, bố nó cũng thêm lời.

- Này, 2 đứa là vợ chồng nên xưng tên thôi, ko gọi mày tao nữa nhá.

- Dạ.

- Vậy chuyện học hành của con thì sao Yến?

- Dạ con sẽ bảo lưu ạ, sinh xong con sẽ học tiếp.

- Um, vậy cũng được.

- Dạ.

.....

2 đứa bạn thân nằm chung giường, nhưng cái cảm giác ko giống xưa nữa. Cảm giác bây giờ nó cứ ngai ngai làm sao ấy, khó tả.

- Ê Quân, sao tao thấy tao bị mất tự nhiên sao á, ko giống xưa mày ạ.

- Tao cũng thế.

- Hay mình cứ coi nhau như xưa đi, tao với mày là 2 con đàn bà nhất được đứa trẻ con về nuôi.

- Ê Yến.

- Gì?

- Mày ăn cái đéo gì mà khôn thế, sao ko coi như 2 thằng đàn ông.

- Tao đẹp chứ tao đâu có khùng.

Thằng Quân như muốn nói điều gì đó.

- Yến nè, số tiền vàng cưới tao tính cũng tầm hơn 60 triệu. Hay là tao mua cái xe máy nha, chứ vô đại học rồi cứ đi xe điện mãi, cũng ngai.

- Được thôi.

Thằng Quân mừng hớn hờ.

- Có điều mỗi tháng mày đưa tao 5 triệu nuôi con nhá, chứ 2 đứa mình, đứa đi học đứa ở ko, lấy cái đéo đâu ra nuôi con.

Hắn thấy con Yến nói có lý nên hắn thôi.

- Vậy thôi mày cắt đi, mua đồ ăn vào tắm rửa cho con.

- Được đó, tiếc dùm con nào lựt thằng chồng như mày. Mà buồn dùm thằng nào mất con vợ vừa xinh đẹp vừa ngoan hiền như tao.

- Yến, mày có bầu mày ghen ko?

- Ko, tao bình thường.

- Vậy mà tao nghe mày nói tao mắc ói quá.

Nó đánh chát vào vai thằng Quân.

- Mất nét há mày.

.....

Thói quen của bà Hạnh là dậy sớm làm đồ ăn cho cả nhà, quan điểm của bà là ăn nhà vẫn tốt hơn. Bà nghe tiếng lục đục trong bếp, hay là cái Hiền dậy sớm, hay là chuột, nhưng có lẽ ăn trộm thì sao. Bà vợ ngay cái chổi đi từ từ vào, thì ra là nó.

- Yến, con làm gì vậy?

- Mẹ dậy rồi à, con đang nấu bữa sáng.

- Sao con nấu được?

- Con gọi thằng Quân... à, Quân chờ con đi chợ sớm ấy mà, xong hắn lại ngủ rồi.

- Mẹ ngồi đi, con luộc nui nữa là xong.

- Ồi giỏi, giỏi thế.

- Dạ tại ơ

- Dạ tại ở nhà con dậy sớm quen rồi, phụ mẹ con nấu bún á mà.
- Ôi thế là tôi khỏe thân già này rồi, mà lần sau cứ để mẹ nấu, khu nào bạn con hãy nấu.
- Dạ.

Tầm hơn 30p sau ai cũng ngồi vào bàn. Thắng Quân miệng liếng thoảng.

- Uí ngon thế, sáng nay mẹ nấu soup nui à. Yến, xem mà học hỏi mẹ nhá, mẹ Quân nấu ngon số zách.

Nó cong môi chế giễu. Bà Hạnh cười đùa.

- Con Yến nó nấu đó, gớm, có 2 đứa con mà chả được tích sự gì. Thắng con trai thì thôi đi, đứa con gái lại cũng ko được nhờ.

Hiện nhân mặt nũng nịu.

- Mẹ....
- Thôi ăn đi rồi còn đi làm nào.
- Dạ, chúng con mời ba mẹ, mời chị.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Nó rảnh rồi ko biết làm gì, nên cứ nấu ăn rồi rửa chén. Còn lại mọi việc giặt đồ, lau nhà, dọn dẹp thì mọi người trong nhà chia nhau. Kể cả thắng Quân cũng phải làm, nhà thắng Quân là giáo viên nên cũng quy tắc, ko phân biệt trai gái.

Những lúc rảnh rồi, ăn rồi xem tivi, hết tivi thì lướt lờ facebook. Chán rồi nó lại nằm, nhìn lên trần nhà và nghĩ về cuộc đời nó, tương lai của nó. Nghĩ tới nghĩ lui nó thấy 1 màu tối đen, ko mấy gì là khả quan.

Thắng Quân đi học về, treo áo treo cặp lên giá, thấy nó nằm đơ, thắng Quân liền hỏi.

- Yến, mày xuống ăn đầu đi, nãy đi học về ghé siêu thị Nhật mua cho mày đây.

Nó vẫn nằm im bất động, mắt vẫn dán lên trần nhà.

- Yến, yến... mày sao thế...

Thắng Quân lo lắng lại gần lay lay nó.

- Yến... mày còn sống ko đấy.
- Yên tâm, còn sống nhăn răng đây.
- Sao nãy giờ tao gọi mày ko trả lời.
- Tao bận suy nghĩ.
- Suy nghĩ cái đéo gì, mày lo ăn đi cho con nó khỏe, với vui về lên.

Nó nghiêng người ngồi dậy.

- Tao ko giống mày, con đường trái hoa hồng. Tao phải lo cho tao, còn chăm sóc mẹ tao nữa.
- Mày ko phải lo nha, sau này tao làm nhiều tiền, tao nuôi tất.

Nó chu mỏ, lắc đầu.

- Sao mày có vẻ mất tin tưởng thế?
- Chứ mày ko nghe câu là trên thế gian này, cái đéo tin được là lời hứa đàn ông à.
- Họ khác, tao khác.
- Khác gì, khác là họ đàn ông còn mày đàn bà à.
- Con dờ người, ko cãi với mày nữa, tao đi tè. Ngồi đây tao đi xuống nhà.

Thắng Quân vào nhà vệ sinh xong đi ra điu nó xuống nhà. Thắng Quân đang tay để kéo nó dậy.

- Quân chờ tí, tao cũng đi tè.

- Ủ.

Nó lê lét cái thân béo mồm vào nhà vệ sinh.

- Quân... Quân...

Thằng Quân sợ có chuyện gì, chạy ù té vào nhà vệ sinh.

- Đây, tao đây... sao thế.

- Mà xem trên bồn cầu xem, nước tiểu văng tung tóe thế kia, mà yếu sinh lý hả...

- Lật pẹ mà chứ yếu, tao yếu thì sao 1 phát búng mà sinh được thế kia hả.

- Thế này sao tao đi tè, dội ngay cho tao, thằng chó.

- Bước vào kia, tao dội, xuống dưới nhà rồi tè.

Nó bực dọc vào trong phòng ngồi đợi hán.

.....

Bệnh viện hôm nay đông đúc thật, nó và mẹ chồng phải chờ lâu lắm mới đến lượt khám. Nó vã hết cả mồ hôi, mẹ chồng quạt quạt cho nó nữa.

- Mẹ ơi thôi mình về, hôm khác lại khám.

- Thôi ráng tí đi con, cắt công chờ từ nãy giờ.

Rồi cuối cùng nó cũng được vào khám, thai 6 tháng, bé gái khỏe mạnh.

Nó đi ra khỏi phòng khám, cầm tờ giấy mà mặt mày tiêu ngưu. Mẹ chồng nó lo lắng, vội chạy lại bên nó.

- Sao vậy con, bác sĩ bảo sao mà buồn thế.

- Con gái mẹ ạ.

- O, cái con bé này, con gái thì phải vui lên chứ, sao buồn.

- Con đọc trên mạng thấy mấy chị bảo là, sinh con đầu phải là con trai thì nhà chồng mới thích.

Mẹ chồng nó cười, cười nắc nẻ như địa chủ được mùa.

- Ủa, con nói sai gì sao mẹ?

- Con bé ngốc, con nào chả là con, con trai hay con gái bố mẹ đều thương hết nhá, ko có gì phải buồn.

- Mẹ ơi, mẹ nói câu mà con ầm lòng quá.

.....

Thằng Quân tắm rửa sạch sẽ, tóc vuốt keo, cả nước hoa thơm lừng.

- Mà đi đâu đấy Quân.

- Tao đi nhậu với mấy đứa cùng lớp, tí tao về.

- Quân, tao đi với, ở nhà mãi chán lắm.

- Đi thể nào được, mình mà ngồi là hết mịa cái xe điện của tao rồi, sao chờ.

- Mà ko biết mượn xe bố mà à. Mà chích cho tao có bầu rồi mà giam lỏng tao thế này à.

- Thôi bớt gào đi, để tao mượn.

Cuối cùng thằng Quân cũng được được con dream của bố mà chờ nó đi chơi.

Vào quán nó chỉ việc ngồi ăn và ăn, nói chung toàn mấy đứa cùng lớp nên nó cũng ko ngại gì.

.....

Nó và thằng Quân, xách bao nhiêu là bánh và trái cây về nhà thăm mẹ nó. Lấy chồng bao lâu rồi, giờ mới về nhà, nhớ mẹ và nhớ em quá.

- Mẹ, mẹ ơi, con về rồi nè.

Mẹ nó đang lau dọn bàn quay sang thấy nó thì mừng lắm, vội lại ôm nó.

- 2 đứa về rồi à, nhớ quá.

Thằng Quân cũng đơn đả lắm.

- Con chào mẹ ạ, mẹ với yến ngồi nói chuyện, con lên thắp hương cho ba với rửa trái cây mời mẹ.

- Ủ, mẹ cảm ơn Quân nhá.

Mẹ nó địu nó vào trong nhà, lựa chỗ rộng cho nó ngồi.

- Này, sao dạo này mày xấu thế hả con, béo này, da dê thì sạm đen hết lên, mặt thì như bánh bao, còn người kìa, ko khác gì thùng phi. Hồi chưa chồng đã đen rồi, nay lại càng xấu.

- Mẹ, mới gặp mà mẹ có cần khen nức nở vậy ko?

- Nói mẹ xem, bầu co gái rồi bên nhà nói gì ko?

- Mẹ chồng con thì bình thường, bố chồng với chị chồng thì đi suốt. Còn thằng Quân, thì con chưa kể.

- Sao ko nói, xem thái độ nó thế nào.

- Kể đi, con nó mà. Con út đâu mẹ.

- Đi học chưa về, tí ở lại ăn cơm với mẹ nhé.

- Dạ.

.....

Bác sĩ bảo tầm 1 tuần nữa sẽ sinh, mà sao 1 tuần đối với nó dài bom thế kỷ, đau lưng ko chịu được. Nó cứ lăn qua lăn lại.

- Yếu mày sao thế, lại đau lưng à?

- Ủ.

- Đưa tao bóp cho.

Thằng Quân thả cái điện thoại, sang bóp lưng cho nó.

- Đờ chưa.

- Tạm tạm

- Quân này, nhiều lúc tao nghĩ, tao với mày cưới nhau vì sự cố, 2 đứa lại ko có tình yêu. Sau này nếu tao gặp người tao yêu, hoặc mày gặp người mày yêu thì sao?

- Thì mày đi lấy chồng của mày, còn tao đi lấy vợ của tao.

- Thế con của mày thì sao?

- Thì tao nuôi, hay để bố mẹ tao nuôi, mày khỏi bị vướng bận.

- Ờ há, có lý có lý.

- Mà Quân ơi...

- Gì.

- Lỡ sau này mày yêu tao hoặc tao yêu mày thì sao?

- Thì cứ yêu thôi, khỏi lo chạy mất. Mà chắc có mày yêu tao thôi, chứ xấu như mày, chó nó yêu.

- Thằng kìa, mày nhớ nhá, mày mà yêu tao là mày làm chó.

- Tao đâu có ngu mà dính vào mày.

- Quân ơi..

- Gì nữa, cái đéo gì mà Quân Quân suốt ngày vậy.

- Tao đói.

- Lại đói à, mày muốn ăn gì, tao mua.

- Thôi khỏi phiền, mày xuống làm tao tô mỳ tôm trứng thịt bò, với ly sữa là được, thêm đĩa cherry nhá.

- Ời tao biết rồi, mày đúng là từ người mà tiến hóa thành heo rồi con ạ.

- Lật pẹ, do ai mà ra hả.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Nó nê tới nê lui cái bụng, sao mà mấy bà giới quá, nó nê hết nổi rồi.

- Yեն, con đi đâu đấy.

- Con đi tới đi lui cho dễ đẻ á mẹ, quá 2 ngày rồi nó vẫn chưa chịu chui ra.

Vừa dứt câu, nó thấy bên dưới ướt ướt, nó lại nê thân vào nhà vệ sinh, mẹ chồng nó ới theo.

- Lại đi đâu vậy con?

- Con vào nhà vệ sinh xem sao nó ướt ướt.

- Ấy chết, ko mấy ra máu báo đó, có gì gọi mẹ.

- Dạ.

Đúng 3p sau nó lại réo ầm lên.

- Mẹ ời, có rồi mẹ ời, sắp đẻ rồi.

Mẹ chồng nó tức tốc gọi taxi đưa nó đi viện, ko quên gọi thằng Quân về mang đồ lên viện cho nó.

Thằng Quân hót hơ hót hải chạy vào viện, tay xách giỏ đồ, tay xách bình thủy.

- Sao rồi, sao rồi, đẻ chưa.

- Chưa con ạ.

- Thế nó đau mẹ.

- Trong phòng chờ sinh kia, còn vào trong đó với nó.

Thằng Quân để đồ rồi vào phòng chờ sinh tìm nó.

- Yեն, tao đến rồi này. Mày đau bụng ko.

- Đéo đau bụng, đau cái khác.

- Đẻ mà đéo đau bụng thì đau cái gì.

Nó mặt nhăn nhó, chỉ muốn chửi cho thằng Quân 1 trận ra trò.

- Lít ẹ, mày nghĩ đi đẻ chỉ đau bụng thôi hà, bác sĩ họ bảo tao leo lên giường, giang chân ra, tao tưởng sao, lít ẹ ngoài phát thốn hết cả lên, hải.

- Ôi, khiếp thế kia á. Mà sao mày còn dưng dưng thế, trong khi ai cũng mặt nhăn mày nhó, lét thế kia.

Nói rồi thằng Quân chỉ xung quanh, những người sắp đẻ như nó.

- Làm sao mà tao biết được, bác sĩ kiểm tra bảo là mờ 4p rồi, bảo tao lét tiếp đẻ dễ sinh.

- Vịn vào đây, tao dẫn mày đi tới đi lui.

- Ôi, cảm ơn bạn chồng nhé, mà tao đói quá Quân ạ, mày mua tao ỏ mì.

- Mày là cái thể loại gì đầu thai đấy, chuẩn bị đẻ còn ăn được.

- Tao đói, ăn mới có sức rặn chứ, thằng chó sao mày ngu thế.

- Ôi, tao xin lỗi, để tao đi mua.

- Trà sữa trân châu socola nhiều plan nữa nha.

- Ok, ok.

Chị y tá bên cạnh quát to.

- Đói thì uống chút nước thôi, sinh thường thì còn được, chứ sinh mổ là nhịn ăn mấy tiếng. Mà sinh thường ăn cho lấm vào thì có mà *út ra trước, con ra sau đó.

2 đứa nó nghe khiếp quá thôi đành nhịn.

- Uống nước, uống nước đi, vừa khỏe mà đẻ vừa sạch nữa.

- Ồ

.....

Nó lê lét thêm 2h nữa, y tá lại gọi vào kiểm tra. Nó đánh chát vào lưng thằng Quân đau điếng.

- Đấy, lại kiểm tra đấy, chưa đẻ mà thốn bỏ mịa ra. Do mày đó thằng chó.

Thằng Quân cắn răng chịu đựng, hần cũng đọc trên gg rồi nên có chuẩn bị tâm lý. Nhiều bà xấu tính còn cào cấu, cắn xé, còn buoi cả dòng họ lên chửi nữa kia, như này còn nhẹ.

Bác sĩ kiểm tra nó mở 7p nên cho vào phòng sinh luôn. Họ truyền nước cho nó, rồi tìm cho nó mũi thuốc gì đấy để sinh ko đau.

Nó bắt đầu thấy bụng nó đau kinh khủng, bên dưới chỉ muốn đi ịn thôi. Cảm giác ngày càng tồi tệ, nó hét lên.

- Thằng chó Quân, thằng khốn nạn...

Bác sĩ la nó.

- Yên lặng vào, lấy sức mà rặn, về nhà rồi chửi rồi giết gì cũng được.

Nó làm theo lời bác sĩ, giữ sức mới 2 hơi là đứa bé đã tọt ra ngoài. Nó thở hắt hắt, trắng vãi mồ hôi, cảm thấy nó như sắp hết pin ấy.

Y tá đưa đứa bé cho nó ẵm, là con gái, nặng 3.4kg, giống thằng Quân y đúc. Nó cười, con nhóc là thành quả của 2 đứa bạn thân, xong nó lại hét lên vì mũi khâu đầu tiên vào chỗ mới sinh.

- Aaaa, đau chết con rồi.

.....

Xuống đến phòng của nó, nó thấy tự hào quá, đẻ ra 1 đứa nhỏ sau này sẽ kêu nó là mẹ. Ở đây mọi người đều chờ nó, nó vui lắm vì mọi người quan tâm nó.

Mẹ chồng nó bồng con bé con đưa cho thằng Quân xem.

- Đứng địa chỉ nhà luôn nhá Quân.

Thằng Quân mắt long lanh, có phải là lần đầu hần thấy sinh vật bé nhỏ đâu. Hần ôm lấy con bé, hôn lên tay, hôn lên bụng con bé, cung nựng.

- Chào con gái yêu của bố, ôi sao mà cung thể ko biết.

Nói rồi hần lại hôn con bé, hần ẵm con bé qua bên cạnh nó.

- Yên này, xem này, bé xù, cung lắm ý.

Nó chỉ cười méo xẹo, vết thương bên dưới đau thốn. Nó thề, sẽ ko bao giờ đẻ nữa, 1 lần nó sợ tới già.

19 tuổi nó là một người mẹ.

3 tháng đầu nó về nhà mẹ nó ở, mẹ nó chăm cho nó ăn uống làm đẹp. Mỗi bữa mẹ nó mang cho nó 1 tô com to bự, cứ giò heo, thịt gà các kiểu, nó nhìn mà ngán ngấm.

- Mẹ ơi, có cái máng nào nhỏ hơn ko.

- Làm như heo hay sao mà ăn bằng máng hã con.

- Chứ mẹ xem giò con khác heo bao nhiêu đâu.

- Từ từ nó xuống kg mà, con ăn nhiều vào chứ con bé con nó tí nhiều là đói là đó.

- Dạ.

Nó nghe lời mẹ nó, ăn nhiều cho có sữa, công nhận con bé con của nó tí nhiều thật đó. Nó siêng lắm, sai gòn đọt nóng 38 độ chứ ngày nào nó cũng chịu khó nướng trên than lửa. Mẹ nó ngày nào cũng làm 7 nồi than cho nó xông mặt, xông người, xông các kiểu. Mẹ nó bảo, để gi đẻ mà làm đẹp nên phải tranh thủ. Rồi còn những bịch muối mấy kg dẫn bụng ăn phải nằm sấp, ko khác đi nghĩa vụ quân sự là mấy.

.....

Mãi thôi là nó lại về lại nhà mẹ chồng nó rồi, mấy tháng lột xác nó đâu cho thằng Quân gặp nó. Vì xấu xí nên nó tự ti lắm. Nay nó ngắm nó trong gương, cứ xoay qua xoay lại cười khoái chí. Họ bảo gái 1 con trông mồn con mất là có thật, nó nhìn nó mãi mà sắp mồn cái gương rồi.

Tin.. tin..

Tiếng xe taxi đã đậu ngoài cổng, mẹ chồng nó đơn đà đi vào.

- Chào chị sui, nay tôi qua đón cháu nội tôi về đây.

- Vâng, con bé trong kia, chị vào ẵm nó, nó nhớ bà nội lắm đấy.

Nói là nhớ chứ mẹ chồng nó hôm nào ko qua, có hôm bận lắm thì cũng 4 5 bữa lại qua. Ko thấy thằng Quân qua đón mẹ con nó, nên nó cũng thắc mắc.

- Quân đâu hã mẹ, ko qua ạ?

- Nó ở nhà quạt than để tí mấy đứa bước vào nhà. Nào tranh thủ về con ạ.

- Dạ.

Chia tay mẹ nó, nó bịn rịn mãi. Nhà chồng cách nhà nó bao xa lắm đâu, thích chạy về lúc nào ko được. Nhưng nó vẫn ko đành.

.....

Về đến nơi thấy thằng Quân đang ngồi quạt than cho mẹ con nó đốt phong long. Trời thì nóng, nhìn cũng thấy thương. Mẹ chồng nó ẵm con bé con vào nhà, nó tiếp bước theo sau.

- Nào, Quân ẵm con bé đi, để Yến nó nghỉ ngơi, mẹ xuống làm đồ ăn.

- Mẹ để con phụ.

- Thôi, mới sinh dậy, làm sớm sau già để ốm lắm con ạ.

Nó rung rung nước mắt, mẹ chồng tốt nhất quả đất là đây chứ đâu.

- Yến, mày làm gì mà trùm kín như ninja thế.

Thằng Quân gọi nó lại nhớ tới điều nó khoe thằng Quân.

- Ờ Quân mày quay người lại, khi nào tao gọi rồi mày quay lại nghe ko.

- Rắc rối.

Nó mở khẩu trang mở áo khoác ra, cột lại tóc.

- Quay lại đi.

Thằng Quân quay lại, mắt thằng Quân dán vào nó. Nó như là 1 con người khác, thay đổi rất nhiều. Da trắng hồng, eo ọt hơn thời con gái, mông nở, ngực căng, trông hấp dẫn kiểu gì. Với 1 thằng còn trẻ như nó, ko hấp dẫn vì gái đẹp mới là lạ đó.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Con Bơ hết bĩm, nên thằng Quân phải đi siêu thị mua. Mua xong nó ko quên ghé tiệm trà sữa mua trà sữa và bánh tiramisu cho nó. Nghĩ tới lúc nhận đồ ăn, hần đã tưởng tượng ra mặt nó vui cỡ nào.

- Yến ơi, tao có quà cho mày nè.

Đẩy cửa bước vào thấy con Yến đang nằm đó cho con ti. Quần short ngắn cũn cỡn lại thêm áo ba lỗ nữa, phơi ra làn da trắng hồng nuột nà của nó.

Cái đáng nói là thằng Quân đang dán mắt vào bầu ngực căng tròn của nó.

- Quân, mày nhìn cái gì vậy hả? Tao tán vào bản mặt mày bây giờ.

Hần xụ mặt xuống, tuy nói là vợ chồng nhưng chưa bao giờ hần thấy những bộ phận nhạy cảm của nó. Đem đó xây ra như thế nào, hần cũng ko nhớ rõ nữa, thật là tiếc quá.

- Yến đưa con bơ tao ẵm cho, uống trà sữa đi này.

Đúng như thằng Quân dự đoán, mặt nó hớn hờ như chó con mừng chủ về. Nó đưa miệng húp ròn rột ly trà sữa mát lạnh.

- Ui cha mẹ, thánh thần thiên địa ơi, mấy tháng rồi con mới được uống thứ này. Cảm ơn mày nghe Quân, cứu sống tao qua cơn đói khát.

- Ời ko có gì. Yến nè, tao tính thế này, mày nghỉ sao.

- Nói nghe coi.

- Tao tính nghỉ học đại học.

Nó nghe thế nhảy dựng lên.

- Mày điên hả Quân. Ba mẹ cho mày ăn học, đến hôm nay mày đòi nghỉ là sao, cái đồ bất hiếu mà.

- Lịt pẹ mày, con điên, mày nghe tao nói hết đã. Mày làm gì nhảy lên như giẫm dây điện vậy hả.

- Nói đi, lịt pẹ nghe nghỉ đại học là tao ngứa gan rồi. Cày mòn đít mới vào được đó.

- Im cái mồm vào nghe tao nói.

- Biết rồi.

- Tao định chuyển qua học lập trình viên. Học đại học mất hết 5 năm, mà lập trình viên quốc tế chỉ có 2 năm thôi. Tao sẽ sớm ra trường và có việc làm. Sớm nuôi được mẹ con mày, mà nghề này tiền nhiều hơn nhiều làm nhân viên ngân hàng đó.

- Thằng chó này, sao mày ko nói sớm. Chuyển liền cho tao.

- Mày chui vô họng tao mày ngồi, sao tao nói được.

Nó hạ giọng dứt cho thằng Quân miếng trà sữa nó đang uống dở.

- Xin lỗi, xin lỗi bạn chồng, uống đi cho hạ nhiệt. Mà mày nói bố mẹ chưa.
- Tao chưa, nhưng tao bàn trước rồi tao nói bố mẹ. Chắc học cũng đồng ý thôi.
- Chắc thế.

.....

Từ khi chuyển qua ngành học mới, thằng Quân có nhiều thời gian dành cho con Yến hơn. Nó giao bé Bơ cho mẹ chồng nó, rồi đi chơi, đi tập gym với thằng Quân. Bà Hạnh biết nó từ lâu nên cũng thương nó lắm, bà xem nó như thằng Quân thôi, ko phân biệt con dâu con gái. Tụi nó muốn đi đâu hay làm gì, bà đều trông con Bơ hộ.

Được rảnh rồi, con Yến lo đầu tư vào đáng, rồi còn đánh cá son nữa. Ngày chưa chồng nó đen nhẻm ra, có đánh son cũng ko hợp.

Người ta hay nói " con gái yêu bằng tai, con trai yêu bằng mắt", có lẽ đúng thật. Con Yến xinh đẹp mon mồn, làm con tim thằng Quân xao xuyến.

Còn thằng Quân, ngày đi học. Tối đến là giữ con cho con Yến ngủ. Ko những thế thằng Quân còn biết tắm rửa, thay bím, giặt giũ cho con Bơ nữa. Nó nằm bấm điện thoại xem facebook, nhìn thằng Quân ru con Bơ ngủ, con Yến nhìn thế mà hạnh phúc lắm, tự nhiên ở đâu chui lên cho nó 1 đấng lang quân tuyệt vời.

- Ê Quân, nếu ko gặp sự cố, con nào lấy mày thì phúc phải biết.
- Đó, có con đang bấm điện thoại đó. Phúc ngập mặt mà biết đâu.
- Thì tao nói là lỡ mà.
- Thì mày đừng cho là lỡ, mày cho nó loét lun đi, xem như ông trời ban cho mày thằng chồng cực kỳ tốt đi.

Nó ngồi bật dậy.

- Mày điên hả Quân, mày nói như đang tỏ tình tao vậy.
- Mày cứ cho vậy đi.
- Đéo nói chuyện với mày, tao đi ngủ.

.....

Con Bơ cũng 8 tháng rồi, cũng sắp đến tuổi đi trẻ rồi, mà tiền chũm đó sao đủ lo cho con bơ chứ. Nó xem trên face thấy mấy chị bán hàng cũng khỏe, cũng có đồng ra đồng vào.

Thấy mẹ chồng đang nấu ăn, nó bồng con bơ để vào xe đẩy, đẩy lại bên cạnh.

- Mẹ nấu ăn à, để con phụ.
- Ko cần đâu, mẹ xong rồi, nè xay cháo cho bé bơ ăn đi.
- Dạ. Mẹ nè..con...
- Có chuyện gì vậy con.
- Con tính bán hàng thời trang online mẹ ạ.
- Oì, được đó con, con dễ thương vậy, cứ bán hàng thời trang đi con. Mà con có nguồn hàng chưa.
- Dạ có rồi mẹ, mẹ ủng hộ con nhé.
- Cô cậu làm gì làm, ko phạm pháp, tôi ủng hộ hết.
- Dạ, con yêu mẹ quá ạ.

.....

Vì đã tham khảo nên nó có nguồn hàng sẵn. Lúc đầu nó nhập về tầm 5 triệu quần áo, vì mới bán nó ko dám nhập nhiều.

Ngày khai trương, cứ có đám khách này tới đám khách khác đến nhà lựa hàng. Chẳng mấy chốc mà hàng bay vèo vèo, cầm đồng tiền lẻ mà nó cứ cười như con điên. Thằng Quân thấy thế chế giễu nó.

- Gớm, bán cái váy lẻi mấy chục mà mày đã cười như thế, đến lúc 1 cái lẻi mấy trăm chắc mày chuyển khẩu vào bệnh viện tâm thần.
- Ăn cướp hay sao mà lẻi mấy trăm mày. Mình ko thuê chỗ, bán lẻi vài chục có tiền cho con bơ bím sữa thôi.
- Oì, kệ mày, tranh thủ ăn com đi. Con bơ bà nội cho ngủ rồi.

Nói rồi thằng Quân đưa cho nó tô com, thằng Quân tô com.

- Chờ tí, tao đi tè.
- Nhanh đi, ăn xong tao còn mang tô xuống.
- Biết rồi.

Thằng Quân mới cho được vài muỗng com vào miệng đã nghe tiếng hét gọi tên mình.

- Quân, Quân bước vào đây cho tao..

Thằng Quân thả tô com chạy vào.

- Đây, tao đây.

- Mày đi xong mà ko dội cầu à, gớm quá thằng chó.

- Đầu có, chắc nhiều quá dội chưa sạch đó mà.

- Lật pẹ mày, bụng luôn tô com vô đó mà ăn đi.

Nó đánh đét vào vai thằng Quân rồi đi ra.

- Dội thì dội, tao sợ đéo à.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thủ Vị* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Trời Sài Gòn, sáng nắng chiều mưa, mấy hôm nay trời chuyển, Bơ nó phát sốt. Mặc dù cho nó uống hạ sốt 2 lần rồi.

- Thôi Quân à, mày ấm con đi, tao gom ít đồ cho con đi viện thôi, thế này tao lo quá.

- Ủ, mày để tao, mày gom đồ đi.

Nó vợ vội ít bịch, rồi mấy cái quần áo, cùng thằng Quân đưa Bơ đi viện.

Sau khi xét nghiệm và lấy máu, Bơ được chẩn đoán là sốt siêu vi, phải nhập viện.

Phòng bệnh viện cái giường bé tí, nên thằng Quân đành trải chiếu ngủ dưới nền.

Đêm Bơ lại sốt, thằng Quân cũng dám ngủ đâu, cứ chạy ra vào giặt khăn lau cho Bơ.

- Mày ngủ tí đi Yến, ôm con sớm giờ rồi.

- Thôi mai tao ngủ bù cũng được, mày ngủ đi, mai còn đi học.

- Thôi tao xin nghỉ ít hôm, mình mày trông sao được, lỡ mắc ỉa rồi sao đi.

- Tao bỗng vô toilet lun.

- Mày định để con tao ngủi *út mày à.

- Thế đéo nó chui ra từ đâu.

- Thì nó chui ra gần chỗ đó thôi. Thôi nói nhiều, mày ngủ đi.

- Ủ tao chộp mất tí.

Vì buồn bán rồi vừa chăm con nữa nên nó khá mệt mỏi, nói là chộp mất tí mà nó ngủ quên lúc nào ko hay. Giật mình dậy, nó thấy thằng Quân ôm con bơ trong tay, nằm dựa vào thành giường ngủ ngon lành. Thật sự đời này được mấy ông chồng như thằng Quân chứ. Thương vợ, thương con nữa, nó thấy mãn nguyện lắm. Những chuyện thằng Quân làm cho nó cũng khiến con tim bé nhỏ của nó rung rinh.

.....

Hôm nay nữa là đủ 5 ngày Bơ nằm viện, Quân đi làm giấy ra viện sẵn mua đồ ăn cho nó.

- Mày ăn đi, tí rồi còn về.

- Mày nuôi heo hả Quân, lúc ở viện giờ toàn ăn là ăn thôi.

- Lật pẹ, con tao chăm rồi, con ỉa tao cũng chùi đít rồi, con ngủ tao cũng ru rồi, mày làm đéo gì đâu, có ăn thôi cũng ko chịu.

- Chịu, chịu cái đéo. Con đau đi viện mà con mẹ hấn ú lên là thế đéo nào. Sao tao lấy chồng được.

- Mày lấy cái đéo gì nữa, có chồng rồi còn ham hổ.

- Chồng đúng nghĩa á, là phải yêu đương rồi lên giường chịch á.

- Á đieu, ko yêu thì giờ yêu đi, yêu tao đi, tao là mẫu đàn ông tốt để mày dựa dẫm cả đời được mà. Còn chịch thì về sửa soạn sạch sẽ sắp sung sướng. Chịch thôi mà, cần đéo gì giường.

Nó trở mặt, há miệng to ra nhìn thằng Quân.

- Phải mày ko vậy Quân, hay vào đây âm binh âm khí vất vương nó nhập mày rồi hả.

- Nhập, nhập cái đéo gì.

Nói rồi thằng Quân lại nắm tay nó, sát vào mặt nó.

- Tao nói thật Yến ạ, ko biết từ bao giờ tao lại thấy nếu vắng mày bên cạnh tao cứ thấy thiếu thiếu, đi học mà cứ nhớ mày, lo ko biết mình mày ở nhà với con Bơ xoay xở ra sao nữa. Mỗi lần đi mua gì cũng nghĩ tới món mày thích, tối lại tao sợ mày nhọc nên cố ru con Bơ cho mày ngủ. Hay là mày với tao làm 1 gia đình thật nhá, mày cứ yên tâm giao tương lại mẹ con mày vào tay tao. Mày cứ yên tâm giao hạnh phúc cả đời mày vào tay tao nhá?

Nó nhìn thằng Quân chăm chú. Tô tình kiểu này thì bỏ mịa nó rồi, mà đúng thật nó cũng có tình cảm với thằng Quân mà. Lừa gần rom kiểu gì chả bèn. Yêu hấn cũng tốt thôi, đẹp trai, hiền lành, biết lo gia đình, vậy thì còn gì bằng.

Thằng Quân lại siết chặt tay nó.

- Mình là gia đình đúng nghĩa nhá, tao nguyện nắm tay mày đi hết Thanh Xuân.

- Hết Thanh Xuân ko, hay đến Ngã Tư Sở buồn mịa tay tao rồi.

- Thật đấy, tin tao đi.

- Được, tao sẽ giả ngu tin mày 1 lần.

Thằng Quân chồm lên hôn vào môi nó, nụ hôn đầu tiên của nó. Ko phải được thực hiện nơi lãng mạng thơm lừng, mà lại ngay cái phòng bệnh viện này, toàn mùi thuốc khử trùng. Nhưng thôi kệ, hôn ngọt thế nó cũng chấp nhận được.

....

Thằng Quân đi đâu cũng nắm tay nó" cho dù 1 bên ẵm con nhưng tay kia vẫn nắm tay nó. Nó thấy mọi người chỉ trỏ, họ nói rằng vợ chồng son tình cảm quá. Ai nói gì nói,nó ko quan tâm, nó thích là được.

Bơ gần 1 tuổi rưỡi rồi, nay mới được dẫn đi ăn kem ở siêu thị. Thằng Quân chụp nhiều ảnh của nó và Bơ lắm. Ko khí gia đình đang đầm ấm hạnh phúc vậy đó, tiếng điện thoại làm gián đoạn ko khí ấy.

- Tao nghe đây Trang.

[...]

- Đang đi với thằng Quân. Sao khóc?

[...]

- Ko sao, cứ nói đi. Mày đang ở đâu.

[...]

- Ok tao tới liền.

Nó dập máy toan phóng đi, thằng Quân ngăn lại.

- Mày đi đâu đó Yến?

- Con Thảo gặp chuyện, mày cho con Bơ về trước nha.

- Mày vứt chồng con mày ở đây ko sợ con khác nó rình à.

Con Yến khóa môi thằng Quân bằng 1 nụ hôn nhanh như chớp.

- Con nào dám, tao giết mày trước.

- Tổ bố nó cũng đéo dám lun. Đi cẩn thận nhá.

- Tao biết rồi.

.....

Nó đến quán trà sữa của bọn nó, thấy con Trang và con Thảo ở đó, nó xáp vô liền.

- Tao đến rồi đây, sao khóc.

Con Trang kể lại sự việc.

- Con Thảo phát hiện người yêu nó có bồ mày ạ. Vô tình đọc được tin nhắn thôi mà tình cảm bỏ mịa.

- Ờu, tấp vô đánh nó đi.

- Tao nói rồi mà nó ko nữ, nó yêu thằng đó lắm. Hơn 3 năm rồi còn gì.

- Vậy... vậy có mấy dụ... te tò te ko.

- Mày nghĩ yêu lâu thế có ko hả con ngu kia.

- Chờ tao uống miếng trà sữa cho bình tĩnh đã. Còn con Thảo nín đi xem nào, để tao nghĩ cách.

Nó mà muốn tập trung giải quyết chuyện gì thì phải bơm trà sữa vào mồm mới được. Nó nghĩ có khi nào máu nó toàn trà sữa ko nhỉ, lỡ lúc nó ngứa kịch thì lấy trà sữa truyền vào à.

- Nín đi, ko khóc nữa. Nghe đây, mày lấy que thử thai 2 vạch đưa cho thằng đó, bảo có thai rồi. Nếu nó yêu mày sẽ cưới mày, còn ko nó chạy.

Con Thảo vẫn khóc, con Trang vẫn bẽn mồm lắm.

- Ê Yến, chứ hồi xưa mày đưa 2 vạch là thằng Quân cưới mày lun à.

- Chứ sao, thằng Quân của tao là đáng nam nhi đáng mặt nhất trên đời này mà.

Con Trang chề môi mà dài từ q.1 đến tận q.5.

- Quân của tao, nổi hết da gà.

- Thế mày đồ nó hay mày khích tao. Thảo mày nín đi, lên tiếng xem nào.

Con Thảo sụt sịt.

- Tao sợ... sợ anh ấy bỏ tao.

- Bỏ thì kiếm thằng khác, đời còn dài trai còn nhiều, ko lo nhá.

- Nhưng tao yêu anh ấy lắm, bao nhiêu tình cảm, bao nhiêu tiền bạc, cả đời con gái tao cũng trao anh ấy hết... tao.. tao...

- Ngoan, tao thương mày. Mày yêu thằng đó, nhưng thằng đó có yêu mày ko, mày phải thử hiểu chưa. Còn cái que thử thai cứ để tao lo. Mạ lại hẹn ở đây nha.

Dễ mãi rồi con Thảo cũng nín, bọn nó ngồi đó bàn kế hoạch lật mặt thằng người yêu của con Thảo

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Đúng như lời hẹn, nó mang que thử thai 2 vạch qua cho con Thảo, vẫn là con Trang lạnh mồm nhất.

- Điu, mày lại 2 vạch hà Yến.

- 2 cái đầu mày ấy, 1 đưa con đéo có tiền nuôi đây này. Đề làm gì đề làm đề lớn.

- Vậy cái này của ai hả?

- Của bà đi hàng xóm ấy, đang bầu đứa thứ 4. Mua chuộc bằng trái sấu riêng mới được đấy. Gúm, già mà máu đề quá cơ.

- Hay..

Nó quay sang trấn an con Thảo.

- Thảo nè, mày hẹn thằng đó rồi đưa cái này cho nó xem nhé. Nói nó mày có bầu rồi xem nó nói sao.

- Nhưng.. tao sợ.

- Mày ko phải sợ, có bọn tao đây. Phải xem xem nó có xứng đáng với mày ko, hiểu chưa.

- Um

Con Thảo cũng có vẻ quyết tâm lắm, nó cũng yên tâm phần nào. Khộ, yêu đúng thằng họ Sở tên Khanh rồi.

.....

Thảo nghe lời bọn nó nên vẫn đến chung cư của bạn trai như thường lệ.

- Em đến lúc nào vậy Thảo.

- Anh đi làm về rồi à, em đến từ sớm. Nấu mấy món ngon ăn cơm với anh đó mà.

- Um

Linh - bạn trai Thảo, vút chìa khóa xe lên ghế sofa rồi ngồi ngả người ra phía sau ghế, đẩy về mặt trời.

Thảo lại bóp vai cho Linh, mát xa đầu cho Linh. Có lẽ anh đã đi làm 1 ngày vất vả rồi. Cái suy nghĩ đó liền vỡ tan như bong bóng xà phòng, khi Thảo thấy vết hickey trên cổ của Linh, và vết son mờ nhạt nữa. Thảo chỉ muốn khóc ngay lên, tâm tư bấn loạn, nhưng vẫn cố giữ bình tĩnh.

- Hôm nay mệt lắm hả anh?

- Um, anh mới họp với đối tác xong.

Linh đưa tay ra sau, kéo Thảo về trước ngồi vào lòng mình. Hấn hôn lên tóc Thảo, tay vẫn ko quên sờ mó lung tung.

- Đạo này anh bận quá, nên ko quan tâm em được nhiều, xin lỗi. Đêm nay ở lại với anh, anh bù cho nha.

- Dạ, anh tắm rửa đi rồi ăn cơm kẻo nguội.

- Chờ anh 10p.

Thảo vừa giặt, vừa tủi thân vẫn ngồi đợi.

- Anh tắm xong rồi, ăn thôi. Chà ngon quá nè, ăn đi em.

- Em ăn đây, anh ăn nhiều 1 chút.

Bữa cơm vẫn diễn ra bình thường, cho đến khi Thảo nằm trong vòng tay của Linh.

- Khoan anh... khoan nào...

- Tới đây rồi... khoan hò ẹi nữa...

Linh tiếp tục hôn lên cổ Thảo, tay thì chuẩn bị kéo quần lót của Thảo xuống.

- Em có thai rồi.

Linh khựng lại, lui ra.

- Có thai?

- Em có thai 2 tháng rồi.

- Sao lại có thai được chứ, chẳng phải mỗi lần đều uống thuốc sao.

- Lúc đó... lúc đó say quá nên em quên.

Nói rồi Thảo nắm lấy tay Linh.

- Giờ mình làm sao hả anh?

- Làm cái gì nữa mà làm. Phá đi chứ gì?

- Phá? Với đứa trẻ đã thành hình người này sao? Với đứa trẻ là giọt máu của anh sao?

- Chắc gì là giọt máu của tôi, cô dễ dãi thế kia mà.

- Anh bị điên à. Từ xưa đến nay tôi chỉ yêu 1 mình anh, cả đời con gái tôi cũng trao cho anh, vậy mà anh nói như vậy được sao.

- Vậy cô để nó ra đi rồi đem xét nghiệm ADN xem nó có phải con tôi ko.

Chát...

Cái tát tai mà Thảo dùng hết dũng khí vào đó, cái tát làm tay Thảo ran rát, ko biết cái đau đó có làm Thảo tỉnh ra ko nữa.

- Linh à, tôi ko ngờ con người anh dễ tiện vậy đó. Cái này tôi phải cảm ơn bạn tôi rất nhiều, đã nhận ra được bộ mặt sỏ khanh của anh. Anh nói với con bồ mới của anh là tôi chúc 2 người vui vẻ. Cảm ơn con đó vì đã rước dùm tôi tên khốn nạn, dễ tiện là a

Thảo ném cái que thử thai giả vào mặt của mặt của Linh, bỏ đi khỏi căn phòng đó, căn phòng đầy ắp tình yêu cô đã dành cho hắn.

.....

Hơn 2 tuần nay, nó và con Trang ko thể liên lạc gì được cho con Thảo. Nó lo lắng, nó và con Trang hẹn gặp nhau đến nhà tìm con Thảo. Bọn nó đi vào 1 con hẻm ngoằn ngoèo rồi cũng đến được phòng trọ con Thảo ở. Buổi sáng gần trưa dãy phòng trọ vắng tanh, có lẽ mọi người đều đi làm hết. Phòng con Thảo đóng cửa, gọi ko ai thừa. Nó đành gọi cho con Thảo, tiếng chuông điện thoại phát ra từ trong phòng, khiến 2 đứa nó nhìn nhau.

- Thảo ơi mày có tring đó ko Thảo ơi.

Vẫn ko có tiếng trả lời, 2 đứa nó tìm 1 cây to gần đó phá cửa. Cánh cửa bung ra, 2 đứa nó hấp tấp chạy vào. Con Thảo nằm dưới đất, thuốc gì đó rơi vung vãi khắp nhà, miệng con Thảo sùi bọt mép.

- Thảo... Thảo... mày sao vậy nè, tỉnh lại Thảo...

Nó lay mãi con Thảo ko tỉnh, nó đành gọi cấp cứu. Con Trang lạnh ý quét hết đồng thuốc trên sàn nhà, nếu ko ba mẹ nó về nhìn thấy sẽ đau lòng lắm.

.....

Sau khi được súc ruột và tỉnh hoàn toàn, con Thảo nhìn 2 đứa nó chảy nước mắt, quay mặt vào trong.

Con Trang mếu máo khóc.

- Mày điên à Thảo, sao mày nghĩ đại đột vậy hả? Mày ko thương ba mẹ mày à, mày ko thương bọn tao à?

Con Thảo vẫn cứ khóc thối. Nó cũng khóc theo.

- Có gì còn bọn tao đây mà, sao ngu thế con kia.

- Xin lỗi... tao ko làm được, tao đã cố nhưng vẫn ko thể quên được anh ấy. Tiền bao nhiêu tao đi làm tao cũng đưa cho anh ấy, tâm thần này tao cũng đưa cho anh ấy, vậy mà...

- Con ngu này, ngu lắm rồi đấy. Khõe lại tao dẫn mày vào động, trai đây, thích thằng nào lựa thằng đấy.

Con Thảo đang khóc nhưng nghe nó nói vậy con Thảo phụt cười.

- Thôi nín nhá, ko khóc vì thằng ko xứng đáng, nước mắt và mạng sống chỉ vì cha vì mẹ thôi hiểu ko. Ko sao đâu có bọn tao đây.

.....

Nó thất thểu về nhà, yêu đương sao cứ phải lừa dối nhau mới chịu được à. Sao ko nhẹ nhàng yên bình như nó và thằng Quân có phải tốt hơn ko chứ. Đẩy cửa đi vào nó thấy mẹ chồng nó 1 tay ru nôi, 1 tay nấu ăn. Nó tháo mũ bảo hiểm, cởi áo khoác lại quỳ cái rụp trước mặt mẹ chồng nó.

- Con làm gì vậy Yến, đứng lên xem nào.

- Con biết con có tội, con xin nhận tội với mẹ.

- Cái con bé này, nói xem đã gây ra lỗi gì.

- Con dài tay lo chuyện bạn con, ko lo chuyện nhà, để mẹ 1 mình vừa nấu ăn vừa trông Bơ thế kia.

- Được rồi, vào pha bình nước chanh tí uống giải khát là mẹ tha thứ cho.

Nó nhìn mẹ chồng nó.

- Mẹ ơi, sao mẹ tốt với con thế, nếu là mẹ con thì đã la nhay nháy lên rồi.

- Giờ tôi thương chị sau này chị lại thương tôi, nghe ko.

- Dạ.

Nó đứng lên vào làm ngay bình nước chanh mát lạnh, sở trường của nó mà.

* Thấy hay thì share mạnh cho em nhé *

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

Nó lại nằm nhìn lên trần nhà, chắc cái trần nhà là ko gian yên tĩnh 1 màu mà nó có thể suy nghĩ. Thằng Quân vào phòng gọi nó, dẫn nó đi chơi.

- Yến... mày lại sao đấy.

Nó ngồi ngay dậy.

- Quân ngồi lại đây tao bảo nè.

Thằng Quân ngồi xuống bên cạnh nó.

- Tao đây.

Nó leo lên người thằng Quân, ngồi vào lòng thằng Quân, đưa tay ôm cổ hắn, dựa vào vai hắn. Thằng Quân xoa xoa lưng nó, vuốt ve tóc nó.

- Sao đấy, có tâm sự gì à.

- Tao thấy cuộc đời này dễ sợ thật mày à. Yêu đương như cái quần què ấy, kinh thật.

- Vụ con Thảo hả.

- Um, thằng kia đúng là chó mà, yêu con người ta, chịch đã đời rồi người ta bảo có thai nó bắt bỏ, lết pẹ nó chứ.

- Thì người ta khác tao khác. Mấy thằng được như tao đâu.

Nó gạt cổ ra, đối diện mặt với thằng Quân.

- Khác, khác cái đéo. Mày ko nghe người ta nói 99% đàn ông đều ngoại tình à.

- Tao là 1% còn lại.

- Đó là chưa phát hiện ra thôi.
- Tin ko thời gian quyết định. Đi thay đồ, tao dẫn đi xem phim.
- Ai ngó con mà đi.
- Tao đồ ngủ rồi, nằm trong phòng mẹ rồi.
- Ok, chờ tao xíu.

Nó phi lại tú quần áo, lục đồ lấy đi tắm. Thắng Quân nằm chơi điện thoại chờ nó.

- Quân ơi, lấy dùm tao cái quần chip.
- Thế đéo nào đi tắm ko mang quần hả.
- Hơ hơ, tao quên.

Hắn lại lục cho nó cái quần chip, hắn đưa mấy cái quần lên ngang mắt xem

- Á điu, ren đồ ha, sexy đồ ha.

Vừa dứt câu, điện tắt cái rụp, nó bay ra khỏi phòng tắm, chụp vào ngay người thằng Quân.

- Aaaaa...
- Tao đây.
- Sợ quá Quân ơi, tối thôi.
- Thả ra tao bật đèn điện thoại đã.
- Đéo..
- Thế sao bật đèn.

Thắng Quân cũng mò được đèn điện thoại, bật lên. Nó lóa thể, ôm dính lấy thằng Quân. Mặc dù thấy nhiều lần rồi, nhưng thằng Quân vẫn yêu nó chết được. Với cả cơ thể uon ướn dính vào người thằng Quân, vừa mềm mềm, vừa kích thích. Thắng Quân đè nó xuống giường, mắt nó chớp chớp. Thắng Quân đặt lên môi nó 1 nụ hôn sâu, tay được đà đi lung tung. Nó véo vào má thằng Quân rõ đau.

- Đau...
- Ai biểu lợi dụng.
- Tình thế này mày biểu tao phải làm sao, hay mình làm phát rồi đi chơi nhì.

Rồi thằng Quân lại hôn vào cổ nó, tay lại đi lung tung. Và đèn rất duyên bất ngờ sáng lên. Thắng Quân bị nó đá phát văng ra, ngồi chửi đổng.

- Điện đéo gì đâu, tụt hứng hà.

.....

Nó, con Thảo, con Trang đang đi check in quán trà sữa mới. Thấy bóng nam quen thuộc, kẹp tay với 1 cô gái có vẻ giàu có đi vào. Con Thảo cúi gầm mặt xuống, vẻ buồn buồn.

- Mày sao vậy Thảo.

Con Trang vừa hút trà sữa, vừa liếc mắt qua đó.

- Thằng mặt *ồn đó chứ ai
- Thằng khốn nạn đó hả. Ê Trang kiểm soát qua gây sự đi.

Con Trang hào hứng lắm, nhưng con Thảo lại cản.

- Thôi mày ạ, qua rồi.

Nó điên lắm.

- Qua rồi đúng ko, giờ mày với thằng chó đó có quan hệ gì nữa ko?
- Ko, người dưng rồi.
- Ngồi im đó, để bọn tao.

Sau khi bàn kế hoạch xong, nó đồ ly trà sữa của lờ dờ của nó vào ly trà sữa lờ dờ của con Trang.

- Con kia, tao đang uống mà.
- Thế mày thương con Thảo ko, muốn trả thù thằng kia ko?
- Có.

- Vậy thì phải hy sinh đi.

Nó và con Trang cầm ly trà sữa đầy tràn đi ngang chỗ tên Linh, nó giả vờ ngã, hất nguyên ly trà sữa vô bản mặt tên Linh. Bao nhiêu là hột dính trên mặt trên tóc tên Linh, khá buồn cười nhưng nó vẫn cố nhịn.

- Thôi chết em xin lỗi, em bất cẩn quá. Trang đi lấy cái khăn nhanh nhanh.

Con Trang lanh láu đi lấy ngay cái khăn chùi bàn.

- Để em lau cho anh.

Hắn tức giận đứng phất dậy.

- Đủ rồi.

Nó ra về ngạc nhiên và như từng quen biết lâu lắm.

- Ủa, anh Linh, là anh sao?

- Máy là ai.

- Sao lại máy, phải gọi là em chứ. Anh đi với bạn hả, con Thảo đâu, nó báo tin vui cho anh chưa? Bữa trc em với nó mới đi khám đó, đứa bé yếu lắm.

Cô gái ngồi bên cạnh tái mặt.

- Cái gì vậy anh.

- Ko có, đừng nghe con điên này nói bậy em.

Nó lại cố trình bày.

- À, em xin lỗi em nhầm.

Tên Linh mặt mày hớn hờ hắn, lau đi mấy giọt mồ hôi tuôn vội trên trán.

- Đó, em thấy chưa, lũ trẻ bây giờ hay nhầm lắm.

Nó mặt lạnh lùng nhìn thẳng vào tên Linh.

- Ko có đứa trẻ nào hết, vì khi nó nói có thai với anh, anh đã bảo nó phá đi, phá đi đứa con ruột của anh. Anh làm nó nghĩ quẩn mà tự tự, rất may nó ko hề có thai với 1 tên khốn như anh.

Mọi người xung quanh chỉ chò, bàn tán về phía tên Linh, cô gái đi cùng thấy rất xấu hổ đứng lên bỏ đi, ko quên gọi cho hắn lời nhắn ngọt ngào.

- Khốn nạn, đừng cố liên lạc với tôi nữa.

- Khoan, khoan đã chờ anh...

Hắn lo chạy theo cô gái, phớt lờ qua tụi nó.

Nó mới thở phào kéo con Trang, con Thảo ra khỏi quán.

- Máy đưa con Thảo về đi.

- Chứ máy đi bằng gì?

- Tao gọi thằng Quân ra chờ về.

- Ok, cẩn thận.

Bọn kia đi rồi nó mới gọi điện thoại cho thằng Quân.

- Quân ơi, qua chờ tao về.

- Chờ tí tao đang ỉa, máy ngồi đâu đó đi.

- Ỉa gì mà lâu thế, *út thì nhiều, dội thì dẻo sạch.

- Lịt pẹ máy, bản năng của con người cũng dẻo cho là sao.

- Thôi máy ỉa đi, xong chờ tao đi lấy hàng, mở tủ mang cho tao 7tr lun nha.

- Ok ok, mà Yến ơi...

- Gì

- Ko hiểu tao ăn gì mà bón kinh khủng khiếp, kiểu này rách mịa hết đít máy ạ

- Lo ỉa đi thằng chó.

Chương 11

Vẫn như mọi ngày, hôm nay nó rảnh là nó sẽ đi chợ nấu ăn. Nó ẵm Bơ xuống để mẹ chồng ngó dùm. Nó đi vào phòng nhưng ko thấy, chắc mẹ nó ra ngoài rồi, nó xuống bếp xem mẹ chồng nó đã mua gì chưa. Nó hoảng khi thấy mẹ chồng nó ngất trên đất.

- Mẹ... mẹ ơi... mẹ sao vậy.

Nó chạy ra ngoài kêu cứu, hàng xóm chạy qua và phụ nó đưa mẹ chồng đi viện.

Sau khi làm thủ tục xét nghiệm các kiểu thì họ thông báo tin thật buồn. Bà bị tai biến liệt 2 chân và tay phải, muốn đi lại phải có thời gian luyện tập và ý chí của người bệnh.

Bà chồng tôi ko nói gì, mặt trầm xuống, cứ ngồi bên mẹ chồng tôi suốt thôi. Đường như mẹ chồng tôi đã biết bệnh của mình nên cứ quay vào trong khóc. Bởi làm sao mà bà chấp nhận được, mới 50 mà đã ko thể đi lại được, ko thể ẵm cháu, ko thể đi sinh hoạt cùng mấy bà hàng xóm, ko thể và rất nhiều cái ko thể... Đang là 1 con người tự do tự tại, nay mọi việc phải dựa vào người khác thì hỏi sao mà chấp nhận được. Đang độ tuổi an dưỡng tuổi già, đi đây đi đó, giờ nằm 1 chỗ thì ai mà chấp nhận được.

Bà chồng tôi nắm lấy tay mẹ chồng tôi, đôi tay gầy gầy xương xương, đôi tay cùng nắm lấy tay bà đi qua bao năm tháng, sương gió cuộc đời.

- Bà nè, tôi nhớ... năm đó, tôi thất nghiệp. Tôi suốt ngày uống rượu, chai lỳ.. Tôi cố gắng làm 1 người đàn ông tồi tệ, để mà... bà bỏ tôi đi, kiếm 1 người đàn ông tốt hơn. Nhưng ko, bà chịu đựng những cái khó chịu của tôi, bà chịu đựng 1 kẻ thất nghiệp là tôi. Bà ko than phiền, bà đã vừa đi dạy vừa đi làm thêm, kiếm tiền nuôi 2 đứa nhỏ và cả tôi nữa. Tôi thấy bà, tôi thấy mình thật vô dụng, tôi đã lại tự đứng lên. Tôi lại nộp đơn vào chỗ khác, và tôi đã thành công. Bởi vậy, chúng ta đã hứa nắm tay nhau đi cả cuộc đời, bây giờ bà để tôi nắm tay bà nghe bà.

Tôi thấy mẹ chồng tôi vẫn cứ khóc, còn bà chồng tôi gạt vội nước mắt đi.

.....

Tôi tranh thủ đi chợ sớm nấu mấy món cháo tằm bỏ cho mẹ chồng. Bà chồng tôi đi dạy nên ko ở bên mẹ vào mỗi sáng được.

- Chị Hiền, mẹ sao rồi chị.

Chị Hiền lắc đầu, thờ dãi.

- Vẫn vậy, ko chịu ăn gì. Sáng ra chị đã cố dứt 1 ít cháo.

- Em có nấu cháo gà hạt sen đây, chị lấy cho mẹ ăn, chị cũng ăn luôn đi ạ.

- Um, cảm ơn em. Bơ đâu mà em lên đây.

- Quân trông chị ạ, hôm nay hần học chiều.

Tôi để cả mên cháo lên bàn, liền sang bên mẹ chồng tôi.

- Mẹ ơi, mẹ cố ăn 1 chút đi mẹ. Nhanh khỏe, Bơ nó ngóng bà nội lắm.

Mẹ chồng tôi hất tay tôi ra, dứt khoát.

Chị Hiền lắc đầu, ra ý để mẹ yên tĩnh đi.

.....

Tầm 10 ngày mẹ chồng tôi về nhà, bà ngồi trên xe lăn. Mấy ngày ko ăn uống tử tế nên mẹ chồng tôi trông xanh xao và gầy guộc quá đỗi.

Ban ngày mọi người đều đi làm hết, chỉ có nó và mẹ chồng nó ở nhà, Quân thì có hôm có hôm ko.

Một mình nó vừa chăm con, vừa chăm mẹ chồng, nên bỏ dờ việc buôn bán. Việc chăm người ốm và chăm 1 đứa trẻ nhỏ thật sự là 1 vấn đề rất lớn với nó, vì người lớn hôm nay ko khác gì 1 đứa trẻ.

Nó có ru Bơ ngủ xong vào lau người, thay đồ cho mẹ chồng của nó. Người bệnh ko hiểu sao lại nặng hơn bình thường vậy nhỉ.

- Mẹ ơi, giờ con lau người cho mẹ mát mẹ nhé, sau đó mẹ uống thuốc nhé.

- Tôi ko cần, kệ tôi.

- Mẹ à, mẹ là mẹ của con, mẹ để con giúp mẹ nhé mẹ.

Nó đỡ mẹ chồng nó dậy, lấy khăn định cởi áo để lau. Mẹ chồng nó hất đi thau nước nhỏ nó để trên giường, nước văng tung tóe hết sàn nhà. Nó giật mình, sợ hãi, chưa bao giờ nó thấy mẹ nó nóng giận như thế.

- Ko... ko sao mẹ à. Để con dọn, con lấy thuốc mẹ uống nhé mẹ, thuốc bổ con mới nấu á mẹ.

Nó dọn dẹp xong tiếng con Bơ khóc ré, nó phải chạy lên dỗ con Bơ rồi ẵm nó xuống dưới bỏ vào nôi. Nó cho con Bơ ăn xong rồi lại mang thuốc vào cho mẹ chồng nó.

- Mẹ ơi, con đỡ mẹ dậy uống thuốc nha mẹ.

Nó lại đỡ mẹ chồng nó dậy, mẹ chồng nó hất tay nó ra, hất lun bát thuốc văng tung tóe.

- Tôi bảo tôi ko cần, sao cô cứ lam phiền tôi vậy, để tôi chết đi. Tôi ko cần ai thương hại tôi hết. Biến đi.

Xoàng...

Chiếc lọ hoa trên bàn bay về phía nó, đập vào người nó rồi rơi xuống đất bể tan. Nó thấy tổn thương thật sự, nó biết mẹ chồng nó đang ốm, đang cảm thấy chán nản. Nhưng mọi việc cũng khiến nó thật sự... mệt mỏi.

.....

Khi có ba chồng ở nhà, ba luôn cố gắng an ủi động viên mẹ chồng tôi. Cố gắng dịu dặt cho mẹ chồng tôi tập đi, nhưng mọi cố gắng thất bại.

Bữa cơm cuối tuần đầy đủ mọi người, ba chồng tôi đẩy xe cho mẹ tôi ra ăn cơm cùng mọi người như lúc trước. Mọi người cố gắng giữ mọi thứ trong mức độ bình thường nhất.

Ba để mẹ tự xúc ăn bằng đôi tay còn hoạt động được. Cánh tay run rẩy, cơm nước rơi vãi trên bàn, trên sàn và trên người nữa.

Mẹ chồng tôi khóc, hất lun chén cơm xuống đất.

- Đủ rồi, mấy người đừng diễn nữa. Mấy người thấy tôi thế này mấy người khinh thường tôi lắm chứ gì, tôi ko cần mấy người thương hại tôi.

Chị Hiền khóc nức nở.

- Mẹ ơi, ko ai khinh thường gì mẹ hết, mọi người chỉ muốn mẹ được vui vẻ như xưa thôi mà....

- Tôi ko cần, ko cần ai hết, để tôi 1 mình, mấy người hiểu chưa.

Rồi mẹ tôi lần xe vào trong phòng.

Mọi người đều im lặng, chị Hiền vẫn khóc, Quân ẵm Bơ lên phòng. Còn tôi dọn dẹp mọi thứ.

Chị Hiền ngồi ngay cửa sổ, nhìn ra ngoài trời, dường như án mây hôm nay rất đông đánh che đi ánh trắng vàng rực.

- Chị Hiền, chị ổn ko.

- Cũng tạm em ơi.

- Ko sao đâu chị, mẹ sẽ ổn thôi mà.

- Chị... chị với anh Khoa vừa cãi nhau.

Nó bất ngờ, vì hồi trước đến giờ anh Khoa luôn yêu thương, chiều chuộng chị Hiền. Để gì có cãi nhau chứ.

- Sao vậy chị.

- Bọn chị định rằng năm nay sẽ cưới, nhưng mẹ đang ốm thế kia, làm sao chị đi lấy chồng được.

- Có sao đâu chị, chị đi lấy chồng có bọn em ở đây chăm mẹ mà.

- Em là con dâu, sao so được bằng con gái. Chị ko thể để mẹ chị như vậy được, chị muốn bên cạnh lo lắng cho mẹ chị đến khi mẹ chị hết bệnh và vui vẻ như xưa, nếu được chị muốn bên cạnh mẹ chị cả đời em ạ.

Nó ôm lấy chị Hiền, xoa xoa đồng cảm.

.....

Nó nằm ngủ nghe tiếng ồn ào bên dưới liên chạy xuống. Chiếc xe lăn ngã sang 1 bên, mẹ chồng tôi nằm dưới đất, chị Hiền có ôm lấy mẹ.

- Sao mấy người cứ cố lam phiền tôi vậy hả, tôi ko cần, tôi ko muốn tập đi gì hết.

- Mẹ ơi, con xin mẹ mà mẹ, con lạy mẹ mà, mẹ ko vì mẹ, mẹ cũng vì con đi mẹ... con ko muốn mất mẹ như thế này đâu mẹ ơi. Dù 1 chút thôi con cũng mong mẹ 1 lần cố gắng thôi mẹ.

- Tôi mới phải lạy mấy người, xin mấy người để tôi yên được ko, làm ơn tôn trọng tôi đi mà...

Ai cũng khóc hết, người thì cố gắng xây dựng, nhưng người thì cứ buông bỏ, khoảng cách thật sự rất lớn.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Lần này thằng Quân là người ngó lên trần nhà, hất gác tay lên trán có vẻ trầm tư ghê lắm. Nó ko nói cũng chẳng rằng, nó lại nằm bên cạnh ôm lấy thằng Quân, gác chân lên người hắn. Thằng Quân cũng quay qua nó ôm nó, xoắn chân với nó. Tụi nó ôm nhau vậy đó, ko nói gì cũng tầm 10p.

- Ko sao đâu, rồi mẹ cũng khỏe lại thôi, mày đừng lo.

- Tao cũng hi vọng vậy.

Nhiều lúc chỉ cần ôm nhau thôi mọi phiền muộn cũng tan biến. Ko cần giải bày nhưng cũng hiểu rõ tâm tư của nhau.

.....

Lại là tiếng đồ đạc rơi vỡ. Từ ngày mẹ chồng nó bị ốm, bà đã thay đổi hẳn 180 độ, ko còn niềm nở hiền từ như xưa nữa.

Chị Hiền vẫn cố gắng kéo mẹ đứng dậy, dìu mẹ tập đi, nhưng mẹ vẫn bất lực.

- Buông tôi ra, tôi ko muốn ai lại gần tôi hết.

- Mẹ à, con xin mẹ mà. Bác sĩ nói chỉ cần mẹ tập đi, mẹ sẽ đi lại được như xưa mà.

Mẹ chồng tôi chỉ vào đôi bàn chân nằm im bất động.

- Cô tin mấy lão bác sĩ ấy sao, cô nhìn xem đã hơn 3 tháng rồi nó có thay đổi gì ko, nó vẫn què quặt như thế.

- Mẹ cứ nghe con mỗi ngày cố gắng tập tành rồi sẽ đi được.

- Tôi ko khiến cô thương hại, đi ra đi ra ngay cho tôi..

Cánh cửa đóng sầm lại, chị Hiền ngồi thụp ngay trước cửa khóc nức nở, nó cũng ko biết phải dỗ dành sao nữa.

.....

Sau khi làm xong mọi thứ, tôi mang com vào cho mẹ chồng ăn trước, vì mẹ chồng tôi ko muốn ăn com cùng mọi người. 1 điều lạ là hôm nay cánh cửa phòng khóa trái, tôi ko thể nào mở được.

Cốc... cốc...

- Mẹ ơi, mẹ mở cửa cho con, con mang com vào cho mẹ đây.

Ko có tiếng trả lời. Nó lại kiên nhẫn gõ cửa lần 2, lần 3 rồi dồn dập hơn.

- Mẹ ơi, mẹ.. mẹ làm ơn mở cửa đi mẹ... mẹ đừng làm con lo mà mẹ...

Nó vội chạy lại lấy điện thoại gọi chị Hiền, vì chị đi làm gần nhà nhất.

- Chị ơi.. chị về nhanh... cửa phòng mẹ khóa trong rồi.

Giọng chị Hiền run run, nói nó tìm chìa khóa dự phòng, còn chị sẽ gọi thợ phá khóa.

Nó tìm khắp nơi nhưng ko biết chìa khóa dự phòng nằm đâu, nó gọi cho thằng Quân về. Nó tiếp tục tìm, ai ko biết sẽ tưởng nhà nó mới có ăn trộm ghé thăm quá.

Chị Hiền về trước, có thợ mở khóa đi theo, nó thì run hết cỡ, mặt cắt ko ra giọt máu. Cánh cửa bắt mở, cái cảnh quen thuộc ấy lại diễn ra. Thuốc rơi đầy sàn nhà, mẹ chồng nó nằm im bất động. Chị Hiền khóc ngất lên ngất xuống, nó gọi xe cứu thương mà tay cứ run bần bật đến nỗi điện thoại rơi cả xuống sàn.

.....

Lại là bệnh viện, sao nó ghét ở đây quá chừng, ghét tiếng than khóc, ghét nhìn thấy dáng người mệt mỏi bên ngoài phòng chờ, và nhất là cái mùi sát trùng ở đây.

Gia đình chồng nó đứng ngoài cửa chờ, thấy trong phòng đẩy ra 1 người, khăn trắng phủ kín. Gia đình nó hoảng hồn cho đến khi thấy người nhà khóc ngất đi ra từ phía sau.

Rồi có vị bác sĩ già đeo kính đi ra.

- Bà ấy qua con nguy hiểm rồi, cố gắng an ủi động viên người bệnh nhé.

Vị bác sĩ già vỗ vỗ vào vai ba chồng nó rồi đi làm việc của mình.

Mẹ chồng nó nằm bất lực trên giường bệnh đó, giường bệnh trắng màu buồn bã. Còn đeo cả ống thở oxy nữa. Ba chồng nó, mấy tháng thôi từ lúc mẹ chồng nó ốm, ông đã trông già hơn, râu tóc bạc đi khá nhiều.

- Mấy đứa về đi, để ba ở đây với mẹ mấy đứa.

Chị Hiền vẫn ko yên tâm.

- Ba để con ở lại phụ ba, lỡ có việc cần...

- Ko sao, mình ba chăm sóc bà ấy được mà. Mấy đứa cứ về đi.

Bọn nó đi về, ba chồng nó lại nắm lấy tay mẹ chồng nó vuốt ve.

- Bà cứ định thế này mãi sao, để tôi lo lắng thế này mãi sao, bà định bỏ cuộc nhanh như vậy à.

Mẹ chồng nó vẫn yên lặng.

- Bà bỏ cuộc, tôi cũng.. sẽ bỏ cuộc. Cùng bà đi đến mọi nơi, bà ở đâu tôi sẽ ở đó. Bà ko ăn tôi cũng sẽ ko ăn, bà ko uống tôi cũng ko uống. Bà làm gì tôi sẽ làm đấy.

Mẹ chồng tôi vẫn cứ im lặng, mặc kệ nước mắt vô tư lăn dài ướt gối.

.....

Nó gọi Bơ cho mẹ ruột nó cùng thằng Quân mang đồ ăn sáng vào viện. Nó thấy mẹ chồng nó ngồi dựa lưng vào tường, mắt nhìn vô hồn ra ngoài cửa sổ.

- Con chào bố mẹ ạ. Con có mua phở lên đây, bố ăn đi cho nóng, để bọn con cho mẹ ăn.

- Ừ thế cũng được.

Nó vào giặt khăn để lau mặt cho mẹ chồng nó, còn thằng Quân thì lấy đồ ăn.

- Mẹ ơi, con lau mặt cho mắt mẹ nhé.

Mẹ chồng nó hất tay nó, cái khăn lau mặt bay vèo xuống đất. Mẹ chồng nó lại nhìn ra ngoài cửa sổ.

Thằng Quân mang tô phở nóng hồi sang, định bụng dứt cho mẹ ăn. Phở nóng, thằng Quân thổi phù phù trong cái thìa cho nguội rồi đưa ngang miệng cho mẹ. Mẹ chồng nó hất lun cái thìa, hất lun tô phở nóng xuống sàn. Thằng Quân nóng giận quát to.

- Mẹ như vậy đủ chưa, mẹ làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy mệt mỏi. Chỉ cần cố 1 tí mẹ lại như xưa thôi.

- Mắt dạy.

Chát...

Cái tát tai khá mạnh, hằn lên má thằng Quân những vết đỏ. Thằng Quân bỏ về, còn ba chồng nó thấy tay mình đau rát. Mẹ chồng nó vẫn vậy, vẫn nhìn ra ngoài cửa sổ, chỉ có điều nước mắt chảy ra làm nhòe đi mọi thứ.

.....

Nó chạy theo thằng Quân, Thằng Quân khóc, từ hồi lấy thằng Quân đến giờ chưa bao giờ nó thấy thằng Quân khóc. Nó ôm lấy thằng Quân từ phía sau, lồng ngực thở phập phồng như đang kim nên điều gì khó khăn lắm. Có phải thằng Quân đau vì cái tát vừa rồi của ba ko?

- Quân bình tĩnh, có tao đây.

Thằng Quân khóc, khóc như 1 đứa trẻ lên 3 bị mất kẹo. Nó chỉ biết ôm lấy thằng Quân thôi, nó vẫn để thằng Quân khóc. Vì biết đâu khóc xong sẽ nhẹ lòng hơn hẳn. Đàn ông ko phải lúc nào cũng mạnh mẽ.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Từ hôm mẹ chồng nó ở viện về, nhà lúc nào cũng nghe tiếng la ré, tiếng khóc, đủ thứ. Riết rồi nó cũng thấy quen, ngày nào ko nghe chắc buồn lắm. Nhưng hôm nay nó ko nghe tiếng la ré thật, nó hoảng, vút bình sữa con Bơ xuống chạy ngay vào phòng mẹ chồng. Nó sợ cái cảnh kia lại diễn lại, nhưng ko, mẹ chồng nó đang được chị Hiền địu đi. Từng bước, từng bước như đứa trẻ nhỏ tập bước những bước chân đầu tiên.

- Ôi, mẹ ơi con yêu mẹ quá, để con giúp.

Mẹ chồng nó thờ những hơi thở nặng nhọc.

- Thôi cô ạ, tôi ko cần, cô lo cho con Bơ đi.

Thật ko dễ dàng gì cho 1 người đang chán nản cuộc sống bắt đầu lại, nhưng cứ cố gắng rồi mọi chuyện sẽ qua thôi.

.....

Mỗi ngày, mẹ chồng nó lẻ từng bước đi khó khăn. Té cũng nhiều, trầy xước cũng nhiều, nhưng bù lại mẹ chồng nó đã có thể tự đẩy xe đẩy của người bệnh mà đi.

Nó thấy con người mà đã quyết tâm làm điều gì thì thật là dã man, chẳng mấy chốc mà mẹ chồng nó có thể đi lại mà ko cần vịn nữa.

Cứ 3 ngày trong 1 tuần sẽ có y tá đến làm vật lý trị liệu, nên bây giờ tay phải cũng đã hoạt động lại rồi.

4 con người, 8 con mắt đang nhìn chăm chú vào mẹ chồng nó. Muỗng com đầu tiên còn run run, đưa lên miệng ăn thật gọn, ngon lành.

- Hoan hô (tất cả đồng thanh).

- Mọi người làm gì mà mừng như trúng số thế (mẹ chồng).

- Hón cả trúng số mẹ à (nó).

- Mẹ tuyệt nhất trên đời(chị Hiền nói rồi ôm lấy mẹ).

- Mẹ ơi, con xin lỗi (thằng Quân mặt nghiêm túc)

Mẹ chồng nó lại hiền hòa nhìn mọi người, vì mẹ chồng nó vốn dĩ hiền nên muốn ác lâu cũng khó. Chỉ có ba chồng nó, từ đầu đến cuối chỉ nhìn mọi chuyện, nó biết ông là người vui nhất nhưng lại ko biểu hiện ra.

Mừng quá, vậy là nhà chồng nó lại vui vẻ như xưa, lại đầu vào đấy rồi. Cứ thẳng băng mãi như thế này thì tốt biết mấy, ai nấy đều hạnh phúc.

.....

Thằng Quân hôm nay điệu ghê cơ, đi đâu mà tóc vuốt keo, nước hoa thơm nức, lại còn đứng trước gương rất lâu nữa.

- Máy có bỏ à Quân.

Thằng Quân giật mình giật nảy.

- Đéo, làm gì có con nào ưa mấy thằng bị bóc tem hà.

- Mấy thằng như mày bị bóc tem thì làm đéo gì con nào biết, ko lẽ mày hô lên là mày bị bóc tem à. Chỉ có phụ nữ như bọn tao mới khổ thôi.

- Thôi thôi, bỏ đi, nói chung đéo có con nào ngu hốt tao đâu, trừ mày.

Nó phóng cái gối bay véo vào thằng Quân.

- Lật pẹ mày, do ai hà.

- Ồi do tao, được chưa. Hôm nay sinh nhật mày hả?

Nó sáng mắt, mặt mừng rỡ.

- Mày nhớ sinh nhật tao à? Yêu quá cơ.

- Yén, mày nhắm mắt lại đi.

- Ok, ok.

Nó nhắm mắt lại, mừng rỡ ra những gì nó có thể nhận. 1 bó hoa này, bánh kem này, hay là hoa kim nguyên gi đỏ, hay là cái túi xách mới. mà tệ nhất thì cũng được 1 nụ hôn và 1 lời chúc mừng chứ nhì.

- Xong rồi mày mở mắt ra đi.

- Đâu, quà đâu có thấy đéo gì đâu.

Thằng Quân 2 tay để sau lưng, chắc quà bất ngờ đây mà.

- Đưa tay ra.

- Tay tao đây.

Thằng Quân nắm lấy tay nó bắt bắt.

- Chúc mừng sinh nhật mày nhá. Tao đi học đây, bye.

Nó vẫn chưa hết sững sờ, nó lại bị thằng Quân cho ăn dưa bở rồi.

- Thằng chó Quân, bỏ hặn mày.

.....

Tầm khoảng 9h30 tối, cửa phòng nó bật mở. Nó vẫn ko thèm quan tâm, nó vẫn dán mắt vào xem phim, nó thấy cuộc đời này đàn ông tốt, quan tâm tới phụ nữ chỉ có soái ca trong ngôn tình. Ngoài đời tuyệt chủng hết mịa rồi.

Thằng Quân lặng lẽ đi vào, cúi người hôn con Bơ đang ngủ ngon trong nôi. Đứng là nhân tình kiếp trước của hắn mà, có quan tâm gì đến cái đứa chịu khổ mấy tháng để đẻ ra con nhân tình của hắn đâu.

- Mày làm gì vậy Yén, chưa ngủ à.

- Tao định ngủ rồi mà tự dưng cảm thấy bị tổn thương sâu sắc nên tìm kiếm chút sự an ủi đó mà.

- Lật pẹ mày, suốt ngày cảm đầu xem trai Hàn, trai Trung. Hèn gì bỏ lơ tao suốt, cho nhện thêm cả tháng này.

- Ờ đéo, con đau, mẹ đau, tao chạy tới chạy lui sắp mặt loz đây. Hứng đâu mà lơ với ko lơ. Mà cũng ko trách tao được, chỉ trách những cái thằng chồng vô tâm, vô tư thôi. Sinh nhật vợ còn đéo có 1 cây bông hồng an ủi, tui thân bỏ mịa. Mày mà yêu thương, chăm lo cho tao đi, ngày nào tao cũng ngửa háng chờ mày.

- Á đui, mày bị tổn thương vậy lun à. Chết cha tao có lỗi quá, ngồi dậy tao bù lỗ cho mày.

Nghe chữ bù lỗ, nó bật dậy nhanh hơn cái lò xo. Bánh kem socola nè, 3 ly trà sữa 3 vị size max, bánh tráng trộn, cóc ổi xoài lắc, nem nướng.

Nó chụp ngay ly trà sữa định tu hết cho đã.

- Khoan, mày ko định thổi bánh à, mày ko định ước à.

- Mau thấp nển cho tao nào.

Cái bánh kem được thấp lên, điện đèn tắt, ko gian đối với nó bây giờ lằng mằng bỏ mịa.

- Máy ước đi.

- Tao ước gia đình mình mãi hạnh phúc thế này, tao ước mày yêu thương và quan tâm tao thật nhiều, vì tao chưa có ý định lấy chồng mới.

Nó chu mỏ thôi phù, tắt nến. Thăng Quân hôn lên má của nó, má của nó ửng hồng.

- Chúc mày sinh nhật vui vẻ, yêu mày thật nhiều, hứa sẽ nắm tay mày và con đi khắp thế gian.

- Tao đeo tin, lời hứa đàn ông cánh bướm, đậu rồi lại bay.

- Tin hay ko tùy mày. Giờ mày uống đi, trà sữa tan hết đá bây giờ.

Sinh nhật đầu tiên của nó khi nó ở nhà thăng Quân. Ko hoa, ko quà, ko vật chất... nhiều đó thôi cũng làm nó ấm lòng và hạnh phúc.

.....

2h sáng, nó thấy bụng nó rồn rột, chắc do lúc nãy ăn nhiều quá. Thăng Quân ko nằm bên cạnh mà đã chạy én vào cầu từ lúc nào.

- Quân ơi nhanh lên tao đau bụng quá.

- Tao ra đây.

Thăng Quân đi vào, mặt nhăn nhó, tay xoa bụng

- Tao đau bụng sớm giờ, chạy 2 lần rồi.

- Ồi đi ra đi, tao cũng đau bụng.

Thăng Quân lại chỗ ngủ, nó bước vào cầu lại hét toáng lên.

- Quân... Quân lấy tao cái khẩu trang.

- Bé mồm cho con Bơ nó ngủ. Đi cầu làm đéo gì phải khẩu trang, tự ỉa tự xùi hả.

- Cái lịt pẹ mày, tao chưa ỉa mà nghe mùi dư âm của mày tao muốn ngất ra đây nè.

Hắn đưa khẩu trang cho nó rồi chưa đầy 2p hắn lại gõ cửa.

- Nhanh lên Yến ơi, tao lại đau bụng.

Tiếng nó trong nhà vệ sinh vọng ra lạnh lẽo.

- Nhịn đi mày.

- Lịt pẹ mày, tào tháo dí mà bảo nhịn, nhanh lên.

- Lấy xô con Bơ nha, tao ship ra.

- Đéo nhanh lên nào.

Hậu sinh nhật của nó là 2 đứa chạy suốt đêm. Trà sữa thêm 1 đồng đồ ăn vặt ko chạy mới là lạ.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thủ Vị* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

- Ê qua đây nè.

Nó vẫy tay khi thấy mấy đứa bạn nó đến. Hôm nay nó làm sinh nhật bù.

- Á đầu, vợ chồng son ha, con cái vớt cho ai (thăng Dương).

- Um, sao ko ẵm cháu tao theo (con Trang)

- Thôi thôi, đi ăn nhậu dẫn theo làm gì. (nó)

Tụi nó ngồi vào bàn gọi vài món trước, chờ con Thảo tới.

Quán nhậu này có tiếng ngon lại rẻ, gặp cuối tuần nữa, đông phải biết luôn.

Sau bao lâu ko gặp, con Thảo xuất hiện xinh đẹp, lộng lộn.

- Xin lỗi, kẹt xe tao đến trễ.(con Thảo)
- Ê Thảo, mày đây hả, phải mày ko đó? Sao lạ quá nè (nó).
- Có gì mà lạ, con người phải thay đổi chứ vậy hoài sao được (con Thảo).
- Nói như bà già 80 vậy mày (con Trang).
- Thôi thôi, ai đẹp kệ ai, ai xấu kệ ai. Nâng ly mừng sinh nhật tao nè (nó).
- Zooodo...

Tất cả cùng nâng ly chúc mừng sinh nhật nó, cả đám đều ăn uống rất vui vẻ.

Bàn đối diện cũng đang rất vui vẻ.

- Ê Linh, con người yêu cũ của mày kia (bạn Linh).
- Đầu (Linh).
- Bàn đối diện đó, dạo này nhìn ngon com quá mày (bạn Linh).

Tên Linh chỉ nhìn qua bên đó, vẻ bức dọc, ánh mắt khó chịu. Gã nốc 1 hơi ly bia gang dở rồi đứng lên đi qua đó.

- Chào, cho tôi mời 1 ly được ko.
- Anh qua đây làm gì, biến đi (Thảo).
- Em làm gì mà căng thế, tôi có thiện chí thôi mà(tên Linh)

Thảo đứng lên định làm dữ.

- Anh nên biến đi khuất mắt tôi đi, đồ dê tiện.

Tên Linh cười đều.

- Tôi dê tiện, còn em là gì, đồ dễ giải hay là điểm

Chát..

Cái tát tai khá mạnh, nó khiến tên Linh giận giữ.

- Con điểm mày nghĩ mày là ai hả, mày ở đó mà làm giá

Con Thảo ứ sắp khóc.

- Anh trai, đây là sinh nhật vợ tôi, tôi ko muốn có kẻ quấy rối (Quân).
- Vợ mày? Con này hay con này (tên Linh)
- Thăng chó kia, mày gọi ai là con đó (Trang).
- Tụi mày đều là lũ chó, cắn càn (tên Linh).
- Anh quậy đủ chưa, anh nên biến đi, ko lẽ tôi khai mọi tội lỗi của anh ra đây cho anh mát mắt(nó).
- Mày dám, chính 2 đứa mày làm tao mất đi mới khá ngon. Còn con kia dạo này dụ được thằng nào rồi phải ko (tên Linh chỉ tay về hướng của Thảo).
- Ê thằng chó, tao cho mày biết ta chưa từng sợ thằng nào con nào, mà cũng chưa có thằng nào con nào sợ tao hết (nó).

Con Trang kéo tay nó lại.

- Ê nói chót quót vậy má.
- Kệ tao.
- Nếu mày ko đi, tao nhờ tới pháp luật đó.

Tên lưng bỏ đi vẫn ko quên với lại.

- Đừng nghĩ là tao sợ, hi vọng đừng bao giờ gặp lại nhau.

Thật là chán quá mà, cái sinh nhật mà gặp ngay thằng chó này thì thật là mất hứng quá đi.

- Yến, tao xin lỗi vì tao mà mày mất vui.
- Bực mình bỏ mịa ra đây, xin lỗi cái đéo gì. Đi, đi karaoke xả thôi tụi bây.

Vậy là cả lũ ăn nhanh đồ ăn và kéo nhau đi karaoke hát hò.

.....

Những tiếng rên thật nhỏ, những âm thanh va chạm xác thịt đều đều.

Oe... oa...

Tiếng khóc làm cái chăn được gỡ ra, nó nằm dưới, còn thằng Quân nằm trên. 2 đứa nó đang trong thế lả lờ mà quần lấy nhau. Mọi hoạt động bị đình chỉ vài chục giây. Con Bơ lại ngoan và nằm yên ngủ. Cái chăn lại được đắp lại, tư thế trong chăn lại đổi và những tiếng rên nhỏ lại vang lên. Chưa được 2p tụi nó lại nghe oe.. oe.. Thằng Quân xô vội cái quần đùi chạy lại ôm con Bơ lên.

- Đây, đây... ba đây... à oi... Yền ơi, sửa nhanh.

- Ồ, chờ tao tí.

Nó vơ đại cái áo phông của thằng Quân mặc vào, chạy lại pha bình sữa đưa cho thằng Quân. Còn nó nằm yên trên giường chờ đợi.

- Yền nhanh nhanh tiếp tục nào.

Thằng Quân vừa nói vừa cởi cái quần duy nhất vứt mất, nó cũng hào hứng vứt điện thoại đi.

Tụi nó lại chui vào chăn mà làm chuyện người lớn.

- Um.. Quân... ahhhh tao.. thích...

- Yêu tao ko?

- Ahhh... yêu... yêu mày...

Thằng Quân nghe thích quá lắc hông thật mạnh..

Oe... oe...

Cái chăn lại được gỡ ra, thằng Quân lại xô quần chạy. Nó ngồi dậy xách đồ đi vào nhà tắm.

- Lật pẹ, làm tình mà như chơi game Angry bird.

.....

Bữa cơm gia đình hôm ấy, chị Hiền có vẻ căng thẳng lắm. Dường như chị có điều muốn nói.

- Ba, mẹ à.. anh Khoa... anh mới cầu hôn con.

Mẹ chồng tôi mừng lắm, vui vẻ hỏi chị.

- Đồng ý ngay, chờ gì nữa.

- Nhưng.. nhưng con ko muốn xa ba mẹ. Con muốn bên mẹ cả đời.

- Con bé ngốc, lấy chồng rồi thì cứ về thăm mẹ là được.

- Nhưng anh ấy muốn bọn con định cư ở nước ngoài.

Mẹ chồng tôi chững lại vài phút.

- Thì qua đó rồi lại về thăm mẹ là được. Với ở nhà có ba con, có con Yền nữa chăm cho mẹ. Ko sao đâu.

- Nhưng con vẫn lo.

- Con bé này sao mà lảm nhảm thế. Mẹ bảo ko sao mà, con được yên bề gia thất là điều mẹ vui nhất.

- Nhưng..

- Ko có nhưng gì hết, quyết định vậy đi. Đuôi được cô đi là tôi mừng hết lớn.

Tuy là nói thế nhưng trong mắt mẹ chồng nó pha lẫn chút vui và chút buồn.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thủ Vị* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

Ngày cưới của chị Hiền đến nhanh lắm, hôm nay chị làm cô dâu xinh nhất quả đất, lại sánh đôi bên anh Khoa siêu ngầu.

- Mẹ ơi... con ko muốn xa mẹ.

- Con bé này, con gái lớn phải lấy chồng, sao ở mãi với mẹ được.

- Con ko muốn thật mà.

Chị Hiền khóc nhiều lắm, nó lại nhớ ngày nó đi lấy chồng. Có khóc đâu, lại còn cười toe hết cỡ.

Chị Hiền đi rồi, bữa cơm cũng vắng hẳn tiếng người, chỉ có thằng Quân vẫn ăn như heo, còn ba mẹ chồng nó luôn nhìn vào vị trí của chị mà thờ dài.

- Chị Hiền đi rồi nhà vắng mẹ ha.

- Um, hơi vắng. Mà ko sao, 2 đứa lại đẻ thêm cho mẹ 1 đứa là được.

Thằng Quân sặc com lên tới mũi, còn nó mắt tròn xoe ngơ ngác.

- Thôi mẹ ơi, 1 đứa đây nuôi ko nổi, với Quân còn đang đi học, ko có điều kiện đâu mẹ.

- Thế anh chị có nuôi bơ ko, hay vợ chồng tôi nuôi luôn cả anh chị.

Ờ ha, từ hồi lấy chồng đến giờ mọi chi phí sinh hoạt đều là ba mẹ chồng lo hết. Nó buôn bán được bao nhiêu đòi góp chung chi phí sinh hoạt nhưng ba mẹ chồng nó ko nhận, cứ bảo đẻ dành mà lo cho con Bơ, khi nào ba mẹ chồng nó ko lo được nữa thì lúc đó vợ chồng nó góp. Cũng may lúc trước con Bơ uống sữa mẹ, ko thì tiêu. Nói chung nó cũng dư được ít ỏi.

- Mẹ ơi Quân nó bị yếu sinh lý nên chưa sinh được mẹ à.

Nó vừa nói với thái độ thân nhiên hết cỡ, còn mặt thằng Quân thì đen xì lại, trợn mắt lườm nó.

- Ờ mày bảo bố yếu sinh lý, chờ đó con.

Nó nhe răng nhìn thằng Quân mà cười đều.

.....

Sinh nhật nó với sinh nhật thằng Quân cách nhau 3 tháng, nên hôm nay sinh nhật của thằng Quân.

- Ê Quân, hôm nay sinh nhật mày à.

- Ủ.

- Chúc mừng sinh nhật mày, quà tao đâu?

- Ở đó con kia, sinh nhật tao sao mày lại đòi quà.

- Hôm nay ngày gì?

- Sinh nhật tao.

- Ngày gì nữa.

- Va lung tung.

- Thế đó quà tao đâu.

- Ờ ha.

Nó chìa tay ra trước mặt thằng Quân đòi quà, chứ ko để yên giống bữa trước.

Thằng Quân kéo tay nó đè nó ra giường. 2 mắt nhìn nhau trân trân.

- Mày muốn quà chứ gì, tặng thêm cho mày thằng ku.

Thằng Quân nhanh tay cởi bỏ bộ đồ pizama đùi của nó, rồi chạy lại khóa cửa phòng, bật sang đèn ngủ. Hắn cũng nhanh chóng cởi bỏ đồ của hắn đi.

Hắn nhìn nó say mê, gọi tình với nó.

- Ê Quân bây... bây.. giờ lun hả.

- Ủ.

- Ê Quân... mới hơn 9h sáng.

- Thì sao, hứng mà cũng canh giờ hả.

- Ê Quân..

Thằng Quân hôn ngay vào cổ nó, hickey vào xương quai xanh của nó, tay vẫn ko quên vờ về bầu ngực mẹ 1 con của nó. Nó ngộp vì những động tác mạnh mẽ của thằng Quân, nhưng nó thích.

Thằng Quân thấy được sự thèm thuồng trên gương mặt nó, liền lướt nhanh xuống dưới dùng chiếc lưỡi ma mị đùa giỡn cô bé của nó.

- Um... Quân... Quân... tao... thích...

Thằng Quân lại ngoáy sâu chiếc lưỡi, nó bị kích thích quá độ, cô bé ướt nhẹp thêm khát. Nó nắm lấy tóc nhấc đầu thằng Quân vào đó.

- Um... Ahh...Ahhh... Quân đổi đi, đổi đi..

Chỉ chờ có thể mà thằng Quân nâng mông nó lên gối, nhét từ từ cây còn gần vào cô bé, nhuyễn như, nhịp nhàng. Thằng Quân hôn lên môi nó, rồi cắn lên ngực nó, càng tăng lên độ kích thích.

- Quân.. nhanh.... ahhhh...um... nhanh chút, tao.. chịu hết.. nôi... ummmm...

- Còn gọi tao yếu sinh lý nữa ko...

- Ko.. ko...

Thằng Quân xoay người nó, áp nó vào tường, thúc từ phía sau, ko quên hôn lên vai, lên tai và gáy nữa..

- Tao... tao.. ahh... thích... ummm... tao...

Thằng Quân quay gấp người nó lại rồi tấn công từ phía sau nhanh dần. Tia chất lỏng bắn vào bên trong nó, rồi thằng Quân gục lên người nó. Cả 2 cùng thi nhau thở.. Thằng Quân lúc nào cũng vậy, khi xong trận lúc nào cũng quan tâm đến nó, quan tâm đến cảm giác của nó. Và luôn luôn ôm nó vào lòng cho dù đang rất nóng.

- Mày mệt ko Yến.

Nó thờ như chưa bao giờ được thờ.

- Mày ăn cái giống chó gì mà mày trâu vậy Quân.

- Thế đũa đeo nào bảo tao yếu sinh lý hả.

- Ờ thì tao. Nhưng tao chỉ muốn chọc mày thôi, chứ đâu ngờ..

- Đâu ngờ tao mạnh mẽ quá hả.

Thằng Quân vẫn ôm nó, tay vẫn mân mê cái ti của nó. Nó thì cảm thấy thằng nhỏ của thằng Quân lại cương rồi.

- Thằng chó, mày súc vật à, mày chi sống bằng thân dưới thôi à.

- Cái đeo mẹ gì đấy, sao lại chửi tao.

- Mày nhìn xem nó cứng ngắt này, cọ trúng tao này.

- Đéo biết, gần mày nó thế. Hay là em sinh cho anh thêm 1 cô công chúa nữa nha em..

- À đéo nhé.

Cốc... cốc...

- Yến ơi, chờ mẹ đi chợ nào.

Tiếng mẹ chồng nó gõ cửa, 2 đứa nó hoảng cuống tìm đồ mang. Thằng Quân ra mở cửa, còn nó giả vờ nằm im.

- O Quân hả con, Yến đâu gọi nó đi chợ với mẹ này.

- Yến nó ốm mẹ à, để con chờ mẹ đi chợ.

- O, mới sáng bình thường mà, ốm sao đấy.

- À, chuyện phụ nữ ấy mà, để con chờ mẹ đi chợ, mẹ xuống dưới chờ con tí.

- Ủ.

Thằng Quân đóng cửa rồi đi vào phòng tắm rửa ráy, đi ra ko quên dặn dò nó.

- Mày ngủ tí đi, tao chờ mẹ đi chợ, ăn gì ko?

- Ly kem bơ nha.

- Ok bạn vợ.

Thằng Quân ra ngoài rồi, nó vẫn nằm đó hưởng thụ cái cảm giác hạnh phúc. Người đàn ông ko ham nhậu nhẹt, hút thuốc, bài bạc, gái gú, đi học về là ở với mẹ con nó, hay chờ nó đi chơi thôi. Thằng Quân chưa làm ra tiền nhưng đối với nó như thế là quá hạnh phúc rồi. Mặc dù thằng Quân hay *** thôi, hay sợ những con vật nhạy cảm như thằng lẩn, hay cảm mặt vào game nhưng ko sao, lỗi nhỏ có thể bỏ qua được. Chứ đàn ông mà ko có 1 điểm gì hư đốn thì lên chùa tu nĩa cho rồi.

.....

Ting...ting...

Tiếng tin nhắn đến điện thoại, nó nhướn mắt nhìn xem là ai. 2h sáng rồi à, mà đâu phải tin nhắn của nó, chắc của thằng Quân, thôi kệ nó lại ngủ. 15p sau lại nghe tiếng ting...ting..., nó lại mở dậy và lấy điện thoại thằng Quân xem ai nhắn. Nó dụi mắt, nó lại dụi mắt, và lại dụi mắt... bởi nó ko thể tin được dòng tin nó đang đọc.

- Anh ngủ chưa, em nhớ anh quá.

Nó cũng đâu có vừa, máu loz dồn lên máu não, nó định dưng thằng Quân dậy tát cho vều mồm. Nhưng với cái giấc thứ chủ nhật của nó, nó cố bình tĩnh và bơi mồm.

NỘI DUNG TIN NHẮN VỚI NGƯỜI LẠ.

- Anh đang ngủ, mới gặp mà nhớ gì.
- Thì người ta nhớ mà, vợ anh ngủ chưa mà anh nói chuyện với em thế này.
- Vợ anh nó ngủ say như chết rồi, có gì nói xem nào.
- Người ta nhớ anh nên ko ngủ được mà, mai em mời anh đi uống nước chỗ cũ nhé, yêu anh.
- Ủ, yêu em
- Gớm, sao hôm nay anh tình thế, ngủ ngon nhé.
- Ủ, anh biết rồi.

Kết thúc tin nhắn, nó chụp hình tin nhắn điện thoại lại, rồi gởi qua máy nó. Nó mò vào facebook xem con này là con nào. Điều tra 1 lúc thì con này học cùng lớp thằng Quân, lịt pẹ, hèn gì mà mỗi lần thằng Quân đi học cứ thơm lừng thế kia. Nó còn lưu lại hình ảnh của con kia vào máy, nó ức quá nhưng ko dám khóc, sợ hỏng việc. Chờ xem bà xử lý đôi dâm phu dâm phụ chúng mày thế nào đây.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

- Cái gì á? Mày nói thật á?

Con Trang mắt tròn to hết cỡ hết lên đầy ngạc nhiên. Mọi người trong quán trà sữa ai cũng nhìn nó.

- Thật. Hôm trước tao còn nhắn tin với con đó bằng điện thoại thằng Quân mà (nó).
- Ê Yến, tao đéo tin đâu, 1 thằng hiền lành yêu thương vợ con như thằng Quân mà có bồ cũng lạ (Thảo).
- Ai mà biết được, đàn ông biết tin ai(nó).
- Biết đúng hay sai thì mình phải theo dõi mới biết được(Trang).
- Theo dõi như nào(nó).
- Thì rình đó má (Trang).
- Ờ

3 đứa nó cầm đầu vào 3 ly trà sữa, miệng thì hút ròn ròn chứ tinh thần hoang mang lắm.

Con Trang giọng nhẹ nhẹ đều đều.

- Ê Yến, nếu thằng Quân thật sự có bồ mày tính sao.
- Tính mịa gì nữa, quật cho 2 đứa nó 1 trận toi bời hoa lá rồi ly hôn, tao ôm con Bơ về mẹ tao sống.
- Nếu gặp tụi nó đi chung mày bắt gặp thì mày đánh ai trước.
- Tất nhiên là con chó dụ thằng Quân rồi.
- Sao mày biết được thằng Quân dụ nó hay nó dụ thằng Quân.

3 đứa nó lại cầm đầu vào trà sữa mà hút, thật khó tìm ra cái giải pháp nào mà đánh ghen được mà vẫn thấy mình cao thượng. Mà đã đi đánh ghen thì máu loz nó dồn lên máu não mịa rồi, làm đéo gì còn cao thượng. Nó mới liếc nhìn con Thảo.

- Ê Thảo, hồi trước mày với cha Linh, là ai dụ dỗ ai.
- Cha Linh chứ ai.
- Sao mày biết?
- Lịt pẹ, toàn tin nhắn thằng chó đó dụ con này đi nhà nghỉ mà.
- Á đù, thế mà mày còn thương thằng chó đó á.

- Tao ko, mà thôi chuyện tao qua rồi, mày lo chuyện mày đi.

Nó lại thất thần, làm sao biết ai dụ ai mà đánh cho chuẩn đây.

Con Trang mặt sáng rỡ.

- Máy về ngày cứ bình thường đi, tiếp tục theo dõi tin nhắn đi, xem sao rồi quyết định tiếp.

- Chắc thế.

.....

Mấy hôm nay đêm lại nó ko tài nào ngủ được, có khi mệt quá nó mới ngủ. Bao nhiêu ngày rồi mà sao con mặt loz đó vẫn chưa nhắn tin vậy, còn tin nhắn thì bị thằng Quân xóa đi hết. Còn thằng chó Quân nữa, nếu mà biết nó biết tin nhắn rồi mà vẫn ko nói câu nào hối lỗi với nó, chắc muốn che dấu hay tự làm giả cao đây mà.

Ting... ting...

Mắt nó sáng rực, con này đúng là linh thật, chết mà chưa cúng nó đã hiện về rồi.

NỘI DUNG TIN NHẮN.

- Anh Quân ơi anh ngủ chưa.

Nó thấy người nó gai gai kiểu gì ấy, lại còn ANH QUÂN, nghe tình cảm gớm nhỉ.

- Anh đang ngủ, em nhắn tin có chuyện gì ko?

- Có chuyện gì ko? Sao lạnh nhạt thế. Mai lớp tổ chức đi nhậu mà em ko có xe, anh qua chờ em với.

- Máy giờ.

- 5h chiều anh ạ.

- Ở đâu á nhè?

- Chỗ cũ nhè anh.

- Ok em, anh ngủ đây, vợ anh nó ả.

- Anh mà cũng sợ vợ à.

- Thôi nhá, bye.

Nó liền xóa hết nội dung tin nhắn. Thằng Quân lần này chết mịa máy rồi, bà bóc máy lòi hột. Nó ức, nó khóc, nó đi vào toilet khóc. Nó sợ thằng Quân nghe thấy sẽ bẻ kế hoạch đánh ghen mất, như thế này thì rõ mồn một như ban ngày rồi còn gì. Thằng chó Quân, máy dám phản bội bà à.

.....

Con Thảo và con Trang mai phục trước nhà nó, chỉ chờ thằng Quân đi ra là tụi nó theo ngay.

- Máy đi với bồ hay sao mà bóng mượt thế Quân.

Thằng Quân giật mình.

- À déo, tao đi chơi với lớp, lớp tao hôm nay hẹn đi nhậu.

- Về sớm chờ tao đi chơi đó.

- Ok bạn vợ.

Thằng Quân ko quên hôn chụt lên má nó 1 cái rồi vừa huýt sáo vừa đi xuống nhà. Tiếng chuông điện thoại nó reo.

- Alo?

[...]

- Ủa, anh...

[...]

- Ờ, anh biết rồi, chờ tí.

.....

Thằng Quân vừa ra khỏi cửa là nó đem con Bơ qua phòng mẹ chồng rồi chạy theo luôn.

- Ở yển đi đâu mà hấp tấp vậy con.

- Việc quan trọng có đồ máu mẹ à.

- Gì mà ghê thế.

- Mẹ trông dùm tí con xong việc về ngay.

Nó lật đật chạy theo sự hướng dẫn của 2 con bạn thân.

Chiếc xe thằng Quân chờ con nhỏ đó đi vào đường hẻm, vừa lúc xe con Yến chạy đến kịp. Con Yến chạy vượt mặt xe thằng Quân áp xe thằng Quân lại.

- O, Yến mày đi đâu đấy.

Nó tức tối mở khẩu trang.

- Đì bắt đôi dâm phu dâm phụ chúng mày chứ đâu.

- Yến ko phải thế đâu, mày hiểu lầm rồi.

Con Trang đưa điện thoại cho thằng Quân xem hình nó chụp lúc đón con kia.

- Thế này mà hiểu lầm à thằng chó.

Nó đeo nói nữa, xông vào túm tóc đánh bôm bốp con kia. Đá chân vào người con chó cái đó.

- Mày à con khốn, mày biết nó có vợ rồi mà mày còn bám à.

Nó lên gối xuống chõ những cú liên hoành cước, ko trượt phát nào. Nó xánh dép lên bêm vào mặt con đó chan chất,thằng Quân thì kéo tay ngăn nó lại.

- Đừng đánh người ta mày hiểu lầm rồi.

- Này thì hiểu lầm này.

Nó nắm cả mớ tóc con kia mà kéo, tóc đứt bưng bực, mặc kệ con đó nãy giờ van xin.

- Aaaa... chị ơi ko phải đâu, chị hiểu lầm rồi..

- Hiểu lầm, mày tưởng tao bị mù à. Đêm hôm mày nhắn tin cho chồng tao, nói yêu thương với cả nhớ nhung này nọ. Mày đi nói chuyện với 1 thằng có vợ như thế à con khốn.

- Em xin lỗi.. xin lỗi chị tha cho em đi..

- Tha cho mày rồi lần sau mày lại làm tổn thương người phụ nữ có gia đình khác giống tao à.

Thằng Quân vẫn kéo nó ra ko cho nó đánh nữa, rồi hét lên.

- Mày dừng lại đi, tao bảo hiểu lầm rồi.

Rồi thằng Quân lại đỡ con kia, nó khóc to.

- Mày được lắm, còn bênh vực nhau thế à, mày đi chết đi thằng chó.

Nó thẳng tay thẳng chân dấm vào người thằng Quân bùm bụp. Rồi vút vào người thằng Quân mớ tóc mà nó vừa dứt được.

Nó lại nắm lấy bao lá mặt mèo với mấy bịch mắmm tôm thối ném thẳng vào người con kia. Nhìn mặt với người con kia cũng tan nát rồi, nó vẫn chưa đủ hả hê.

- Tao cho mày gãi rách loz luôn con chó.

Nó leo lên con ngựa chiến của nó bỏ về, thằng Quân xách xe chạy theo nó, mặc kệ con kia đang gãi sấp mặt loz.

- Yến, yến tấp xe vào nghe tao nói.

- Đéo có gì phải nói.

- Ko nghe thì chạy chậm lại, nhanh thế nguy hiểm lắm.

- Kệ mịa tao.

- Cẩn thận.

Rầm...

Chiếc xa máy đi ngược chiều tông trực diện vào xe nó, nó văng ra lăn vài vòng.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Nhờ ông bà phù hộ, nó lăn như trái mít rụng vậy mà chỉ trầy xước sơ sơ. Thằng Quân chạy ngay lại đỡ nó dậy, hỏi han lo lắng.

- Mày có sao ko, có đau chỗ nào ko?

- Mày cút đi, kệ tao. Cả đời này tao ko bao giờ muốn nhìn thấy mặt mày nữa.

Nó vụt tay khỏi thằng Quân, lết lết lại đỡ chiếc xe điện bị hư hỏng nặng. Nó bực bội chửi đổng thằng khốn nào tông mà ác thế, hư mịa cái xe. Nhưng cũng hên là cái xe chứ mà là nó chắc cũng tè le.

Thằng Quân quật lấy chiếc xe của nó, đổ ngã chổng chơ. Nó nhìn con ngựa chiến mà xót xa lòng, định đưa tay tát cho thằng Quân 1 cái nhưng thằng Quân đỡ lấy tay nó, kéo nó vào lòng.

- Máy bốt ương bướng đi, im nghe tao nói.

- Tao dẻo nghe, dẻo bao giờ nghe thằng phản bội như mày. Buông tao ra. Tao phải ly hôn với mày.

Thằng Quân nổi điên, hét lên. Nó nhìn sững thằng Quân, chưa bao giờ thấy thằng Quân nóng giận với nó bao giờ.

- Ly hôn thì ly hôn, mày phải cho người ta cơ hội giải thích chứ.

Nó thờ dõc, bình tĩnh hơn 1 chút, để thằng Quân giải thích. Xong nhất định nó sẽ ly hôn thằng Quân.

- Con bé đó với tao ko có gì hết

Nó học cùng lớp, lại ngồi cùng chỗ nên nó hay hỏi han nói chuyện với tao. Nhưng tao mặc kệ.

- Đéo tin, mặc kệ mà sao lại hện hò nhau chỗ cũ hả?

- Máy lần nó đi học ko có xe nên nhờ tao đèo, mà chỗ tới trường cũng ngang qua nó nên tao cho quá giang thôi. Chứ tao có gì với nó mà tao để điện thoại mày đọc à.

- Chứ sao nó nhắn tin yêu đương các kiểu.

- Nó tán tao mà tao ko quan tâm, nó cứ lý, tao cứ kệ nó.

- Thật ko?

- Chưa bao giờ thật hơn thế. Đời này tao chỉ yêu mày, mày có bỏ tao chứ tao ko bao giờ bỏ mày.

- Thật ko?

- Thật, chứ lúc nãy nó bị đánh tao cũng kệ chạy theo mày mà.

Thằng Quân lại kéo nó ôm vào lòng, xoa xoa lưng nó.

- Xin lỗi để mày hiểu lầm, đừng giận tao nữa.

- Tạm tin 1%. Về...

.....

Mẹ chồng nó thấy nó về, mà cả người te tua tơi tả, mẹ chồng nó cũng lo lắng.

- Sao vậy con, bảo đồ máu là đồ máu thật à.

Nó nhếch mép cười.

- Ko sao, con vẫn còn nguyên mẹ à.

- Vậy mà bảo còn nguyên, trầy xước thế kia. Lên làm vết thương đi con.

- Dạ.

Nó lên ngồi bệt xuống nệm, thối thối chỗ bị thương. Thằng Quân lấy bông băng thuốc đỏ sát trùng vết thương cho nó.

- Aaaa... đau...

Thằng Quân thổi thổi.

- Đau lắm à.

- Sao ko đau được, do mày chứ ai.

- Tao xin lỗi mày mà, may mà nhẹ, ko là tao chết theo mày quá.

- Lật pẹ mày trù ẻo à.

- Ko, ý là thể hiện tấm chân tình dành cho mày thôi. Xong rồi nghỉ đi.

Nó toan nằm xuống giường, thằng Quân chồm người qua ôm nó.

- Mày đừng làm tao lo nữa được ko, chuyện lúc nãy tìm tao muốn rút ra ngoài.

- Vậy mày đừng chọc giận tao là được.

- Tao nhớ rồi, ko làm mày buồn nữa.

Thằng Quân đưa tay giữ đằng sau gáy nó kéo nó sát lại, hôn lên môi nó nụ hôn ẩm áp. Lật pẹ thằng này, mỗi lần làm sai lại đem chiêu này ra sai. Mà nó thuộc loại mê trai nên lần nào cũng dễ tha thứ.

.....

- Aaaaa... con kia, mày đã man vừa nó thôi.

Nó vẫn thản nhiên lướt lướt facebook, ko quan tâm tới tiếng hét kinh hãi của thằng Quân.

Thằng Quân chạy từ phòng tắm ra, mặt bực bội.

- Cả tháng rồi sao mày chưa gỡ xuống, ảnh ảnh vãi loz ra.

- Thế cho mày nhớ.

- Con lạy mẹ, con nhớ rồi, con tôn rồi, con ko dám nữa.

- Nhưng tao chưa muốn gỡ, tại tao chưa hết bực mình.

- Lịt pẹ mày là loại gì mà thù dai khiếp, ai đòi đánh ghen xong in ảnh con bị đánh dán đầy phòng tắm, đi ỉa cũng đeo dán nhìn hình nó nữa.

- Tôn tới già Quân nhá, lịt pẹ mày mà có lần sau là tao dán đầy phòng lun đấy.

- Dạ, tao nhớ rồi.

.....

Cuộc sống hôn nhân của chúng nó lại về lại như cũ. Vẫn rất yêu thương nhau và vẫn lầy như thế.

- Quân... thằng chó, mày cút đi..

Thằng Quân cười khoái chí vì vừa mới thả cho con Yến "quả bom" đầy mùi khoai lang nướng hần mới ăn lúc nãy.

- Vợ chồng là cái gì cũng phải chia sẻ với nhau mà bạn vợ.

- Lịt pẹ mày, lần sau mày trùm mền lại mày hít cho nó khỏi lặc mùi.

- Tao ngu à.

- À, Quân. Mày ra trường rồi khi nào mới đi làm.

- Bên trường đang làm mấy hồ sơ đưa bọn tao đi thực tập ấy, có việc chí ít cũng phải 3 tháng ấy

- Lâu ha, thôi mày rảnh ở nhà chờ tao đi ship hàng cũng được, chứ ban ngày Bơ nó cũng đi học rồi.

- Ok bạn vợ.

.....

Dạo này những bữa cơm gia đình đều thiếu thằng Quân. Hần thường đi về rất trễ, về là lăn ra ngủ, ít nói chuyện với nó mà cũng ít quan tâm con Bơ nữa.

- Quân, dạo này mày sao thế, cứ thấy lạ lạ thế nào ấy.

Thằng Quân đầy vẻ mệt mỏi, đờ đẫn như người mất hồn.

- Tao ko sao, bình thường, tao ngủ đây.

Thằng Quân nằm quay mặt vào tường, ko hôn nó trước khi ngủ, ko ôm nó vỗ về.

.....

Hôm nay nó nhận được nhiều đơn hàng quá, mình nó vừa lai chym vừa ghi đơn. Thế đéo nào đang lúc sôi lửa bỏng thế này, ko có thằng Quân đã đành, bút lại còn hết mực nữa chứ. Nó mò vào cặp thằng Quân mà lục, vì nghĩ hần đi học thì kiểu gì lại ko có bút chứ.

- Yến... mày làm gì đấy.

- Mày làm gì mặt tái mét thế, tao chỉ muốn lấy cây bút thôi mà.

- Đừng lục cặp tao, ko có bút đâu.

Thằng Quân ôm cặp bỏ đi ra ngoài.

- Quân... Quân... đi đâu đấy..

Nó gọi với theo nhưng thằng Quân vẫn đi, thằng này sao vậy nhì, làm như cái cặp của nó quý giá lắm ấy.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

- Thật hả? Thăng Quân lại có bồ.

Vẫn là con Trang, cái mồm nó ko thể bé đi được à, cứ muốn khơi gợi ánh nhìn của mọi người xung quanh thôi.

- Thật luôn.

- Sao mày biết.

- Thì tao thấy biểu hiện lạ, tao lục cặp nó mà nó giữ lại, ko phải giấu diếm gì đó hay sao?

- Lần này ko có tin nhắn nữa hả, hay đại loại là gì khác?

- Tao đéo biết, chắc chuyện này bọn tao ly hôn thật mày ạ.

- Con điên, lỡ ko phải thì sao.

- Chứ sao ko phải nữa, dạo này nó ko thèm động vào tao, ngủ thì ngủ riêng, ko có hành động tình cảm. Người lúc nào cũng thấy ứ ời, chắc con nào nó bào mòn hết tinh lực mịa rồi chứ gì.

Nó nói mà như sắp khóc, nó gối đầu lên bàn, nhìn ly trà sữa tan đá mà nó ko động vào miếng nào.

- Mà sao con Thảo ko đến hả.

- Tao gọi thì nó bảo nó bận.

- Lịt pẹ, lúc bạn buồn nó lại bận, nếu gặp phải phạt mới được.

.....

Ban ngày con Bơ đi học nên ngoài thời gian bán hàng, ship đồ thì nó cũng rảnh lắm. Ko tám thời sự với bạn thì lại làm vợ đảm dẫu ngoan lẫn vào bếp. Thấy nó đi qua mẹ chồng nó gọi lại.

- Yến về rồi hả con.

- Dạ, mẹ đi tập về rồi ạ.

- Ủ, nay mẹ về trễ, tí con đi chợ nấu ăn đi nhé.

- Dạ, mẹ nghỉ đi, để con.

- Ủ.

Nó lên phòng, một môi thà người lên trên nệm, ko hiểu sao nó lại thấy cái cặp thăng Quân. Nó phi ngay dậy, chốt cửa, đem cái cặp ra đồ giữa nhà, xem có gì mà hán dấm dẫu nó. Sau 1 hồi lục banh xác cái cặp, ngoài quyển vở, cây viết, usb và 1 số rác linh tinh thì ko có gì nữa. Nó nhếch mép chửi đồng hăn,cái cặp có cái đéo gì mà phải giấu. Tự dưng nó thấy bụng nó nhói, chết mịa rồi, ko lẽ ăn mấy cái bánh trắng tương, ốc hút, xoài dầm mà hậu quả lại đến nhanh vậy sao,nó đánh xách đít chạy vào nhà vệ sinh.

Giải quyết xong bụng nhẹ hần thật, phải chi có thăng Quân ở nhà cho nó ngửi chết mịa lỗ mũi nó luôn.

Quái lạ, cái nút dột cầu hồm nah cũng làm phản à, nhấn mãi ko được là sao. Nó mới gỡ nắp trên kiểm tra xem cái van trong đó có nghẹt ko mà ko dột được.

Nó thấy cái túi gì nhỏ đang trôi nổi, cái túi được bọc bởi 1 cái túi khác cho khỏi bị ướt vật bên trong.

Nó lấy ra chùi chùi lớp nước đi, mở ra xem có 1 ít bột màu trắng và 1 miếng giấy xám xám. Sau 1 hồi nhìn nó như muốn ngất đi khi biết vật bên trong là gì.

.....

Nó lơ ngơ chiên món đậu hũ, tinh thần cứ đề đi đâu. Đến khi nghe mùi khét, mẹ chồng nó mới chạy ra bếp.

- Yến.. Yến con sao vậy... đậu nó sắp chuyển màu đen rồi này.

Nó vội tắt bếp.

- O, dạ....

- Yến ơi, sao nấu com ko đổ nước thế này hả con.

- O, vậy hả mẹ để con đổ nước.

Nó đổ nồi com cho nước chảy vô tư lự, nước chảy nhiều lắm tràn hết ra.

- Yến tràn nước kìa con.

Nó vội vã tắt nước, rồi lấy khăn chùi nước vừa tràn ướt sàn bếp. Mẹ chồng nó lại lay lay nó.

- Con sao vậy,con có chuyện gì ko ổn à?

- con... con....

Nó ôm mẹ chồng nó khóc thật to, khóc to ghê lắm, vì nó ko biết bây giờ phải làm gì với thăng Quân đây.

.....

Thằng Quân về mở cửa phòng tối thui, nghĩ là nó đi đâu nên ko bật đèn. Thằng Quân với tay bật đèn thì giật mình khi thấy nó đang bó gối ngồi đó.

- Mày sao vậy Yến, sao lại ngồi tối thui vậy, ko bật đèn lên.

- Quân... thời gian vừa rồi tao cứ nghĩ là mày có bồ nên mày lơ tao, tao nghĩ đi chịch với con nào kịch liệt lắm nên mày mệt mỏi ư ờ. Nhưng... nhưng tao ước rằng những gì tao nghĩ là sự thật mày ạ. Cho đến khi...

Tự nhiên nó thấy cổ nó nghẹn đắng lại, như có cái cục gì nằm đó mà ko chịu chạy xuống.

Thằng Quân chạy lại ôm lấy nó.

- Yến.. đừng nghĩ thế, tao ko bao giờ phản bội mày hết, tao chỉ yêu thương mẹ con mày.

Nó đẩy thằng Quân ra. Nó khóc..

- Lít ẹ mày Quân, tao ước rằng mày phản bội tao đi, chỉ ước thế thôi chứ tao ko thể chấp nhận được sự thật này mày hiểu chưa.

Nó vẫn khóc, rồi quăng cái gối nó nhặt được trong nhà vệ sinh về phía thằng Quân.

Mặt thằng Quân biến sắc, tái nhợt đi.

- Mày nói ba mẹ biết chưa.

- Tao chưa. Nhưng rồi tao sẽ nói

- Xin mày đừng nói, tao sẽ bỏ.

- Mày bỏ, mà tụi mày nói bỏ dễ dàng vậy hả Quân, nói bỏ là bỏ được liền à.

Nó hét lên, thằng Quân lại bịt miệng nó.

- Nhỏ thôi đừng nói to ba mẹ nghe bây giờ.

- Mày sợ thì mày đừng làm

- Xin lỗi, tao hứa sẽ bỏ mà.

.....

Con Yến bỏ bê công việc, suốt ngày bám theo thằng Quân, canh hẩn lại thêm thuốc. Con Yến và hẩn tìm hiểu những loại thuốc những phương pháp và những trung tâm cai nghiện cho người mới nghiện.

Mỗi lần nhìn thấy thằng Quân lên cơn, tìm nó đau nhói, nhìn thằng Quân vật vã mà ứa nước mắt.

Con Yến cột tay cột chân thằng Quân lại, nhốt trong phòng tắm, ngăn chặn sự liều lĩnh và những hành động gây hại dễ xảy ra.

- Yến... yến... thả tao...ra... thả ra...

Thằng Quân lại lên cơn, lại hét..

- Cố lên Quân ơi, cố lên, mày phải thắng nó chứ ko tương lai mày sẽ chết đó.

Thằng Quân đau 1, con Yến đau 10. Nàng tiên nâu thật đáng sợ quá mà.

Rồi con nghiện cũng đi qua, thằng Quân lại trở lại bình thường. Nó mở dây trói đưa thằng Quân ra ngoài, lấy khăn lau mặt cho hẩn, lấy nước cho hẩn uống rồi để hẩn nằm xuống nệm.

Thằng Quân thều thào mệt nhọc.

- Yến, xin lỗi, xin lỗi... tao nhất định sẽ cai được mà.

- Mày giỏi lắm, tao đi với mày tới cùng, nhất định mày phải cố lên nha, mày còn tao với con Bơ nữa đó.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Con Yến đi ship hàng rồi, tự nhiên thằng Quân lại thấy bứt rứt quá. Con thêm thuốc lại lên rồi, thằng Quân biết làm sao đây. Đứng rồi, thuốc, thuốc cắt cơn. Thằng Quân lại tù lục tìm thuốc, lục tung đồ lên, vừa lục vừa gãi, người thằng Quân vã đầy mồ hôi. Ko tìm thấy thuốc cắt cơn, hẩn lại tìm thấy 1 thứ khác, đó là tiền để dành của con Yến. Ko suy nghĩ nhiều, thằng Quân ôm tiền rồi chạy đi tìm ma túy.

Sau khu công nghiệp cũ đã bỏ hoang nhiều năm. Con nghiện lăn lóc vật vã, người hất, kẻ tiêm, phê pha ra đó. Đa số đều là thanh niên, thanh nữ cỡ tuổi hẩn hoặc nhỏ hơn.

Thằng Long Đen đang ngồi với thêm 2 thằng nữa, phì phò điều thuốc trên tay.

- Long ơi, cho tao.. cho tao 1 liều, tao vã quá rồi.

- A, khách hàng quen, lâu ngày mới gặp, tưởng đầu chề tao rồi.

- Lịt pẹ đưa thuốc đây, nói nhiều.

- Tiền đâu.

Thằng Quân móc ra cọc tiền rút đi tờ 500k đưa cho thằng Long đen.

Thằng Long đen nhận tiền rồi ra hiệu cho đàn em đưa thuốc cho thằng Quân. Thằng Quân cũng chọn 1 góc, đưa tay run run rà lửa dưới miếng giấy bạc hít hít vào đó vài hơi, rồi ngã người vào bờ tường hưởng thụ.

1 đứa con gái đi ra, vỗ vỗ vai thằng Long Đen, đưa cho thằng Long đen 1 xấp tiền tầm 10 triệu.

- Thủy, bạn của em kia. Tưởng đi rồi, nay lại quay lại.

Con Thủy nhìn thằng Quân rồi cười nhạt.

- Đáng đời, ai biểu đề con vợ nó đánh em, thằng đó còn bỏ đi, mình em ê chề, lại còn bị dính lá mắt mèo, gãi ngứa cả mấy ngày, trầy da. Đi spa lắm mới lấy lại được làn da.

Thằng Long Đen bóp nhẹ cằm con Thủy kéo lại, đưa mặt hân sát mặt con Thủy.

- Em thế này có ac lắm ko?

- Nếu ko thế này sao kéo cho anh được mồi thơm chứ.

Cả bọn cùng òa lên cười. Thằng Quân đang trong cơn phê, nghĩ lại chuyện lúc đó. Chuyện đại dột nhất đời của hắn.

NGÀY HÔM ẤY.

Quán bar nhạc sập sinh, cả bọn rủ nhau đi ăn mừng vì sắp kết thúc khóa học. Bay nhảy 1 hồi, con Thủy rủ cả bọn về nhà nó chơi tiếp. Trong lớp ko riêng gì con Thủy là con gái.

Tụi nó mua thêm rượu, trái cây thêm mồi về nhà con Thủy quây tiếp. Nhà con Thủy đại gia lắm, nhà rồ to. Ba mẹ con Thủy là dân buôn nên chỉ lo kiếm tiền, con Thủy cần gì thì ba mẹ nó lại vớt cho cục tiền, nên con Thủy hư hỏng từ sớm.

Tiệc gần tàn, có 1 số về bớt, chỉ còn lại 2 3 người, trong đó có thằng Quân. Con Thủy đóng kín và khóa hết các cửa lại.

- Nay, hôm nay tôi sẽ đãi mọi người 1 món mới nhá, cực thích lun.

- Món gì đó người đẹp.

Con Thủy đi lên gác, 1 lúc sau mang xuống 1 gói bột nho nhỏ và mấy cái dụng cụ để dùng.

Đưa bạn hoảng hồn.

- Cái này... là.. là... ma túy à.

Con Thủy cười đều.

- Mọi người sợ à, đàn ông đàn ang gì mà yếu thế.

Vì có sẵn hơi men, vì bị lời khích bác, vì 1 sự mới lạ. Tụi nó đã thử 1 lần cảm giác gấp nằng tiền nâu, trong đó có cả thằng Quân.

Sau đó những đứa dính thuốc lúc đầu được con Thủy chu cấp thuốc miễn phí, nhưng được vài lần con Thủy ko chu cấp nữa mà dẫn mồi qua cho thằng Long đen.

.....

Nắng Sài Gòn buổi trưa rất khó chịu, nó làm da dẻ con Yến ran rất đi. Vừa vào nhà nó đã mở tủ lạnh quất ngay 1 ly nước mát. Nó cầm dơ dơ 2 ly trà sữa lên, định tí lên lầu sẽ cùng với thằng Quân thưởng thức.

2 ly trà sữa rơi xuống nền, lăn long lóc. Nó ko thể tưởng tượng được, căn phòng nó bị lục tung thế này. Lịt pẹ, ban ngày mà tụi nó lộng hành ghê quá. Nhưng nhà này làm gì có lối nào khác ngoài cổng chính. Mặt nó biến sắc chạy lại ngay đến chỗ nó cất tiền, gần 10tr của nó bây giờ chỉ còn hơn 1/2. Tâm trạng nó rồi bời, bất an, lấy điện thoại gọi cho thằng Quân nhưng thằng Quân ko bắt máy.

- Lịt pẹ mày, lết về đây chết với bà, thằng chó.

Nó ko lo về tiền nó mất, nó chỉ lo sẽ mất thằng Quân... mãi mãi.

.....

Thằng Quân tối muộn mới mò về, người còn uể oải hơn trước. Con Yến nó đứng sẵn ngay cửa chờ, thấy bóng dáng thằng Quân xuất hiện nó lòi ngay lên phòng, đưa tay quất chạn chát vào người thằng Quân.

- Lịt pẹ mày, mày muốn chết à, mày ko yêu thương mày thì mày phải yêu thương mẹ con tao chứ.

Thằng Quân đứng yên cho nó đánh mà ko nói gì. Nó thì khóc nhè hết cả mắt.

- Mày nói gì đi thằng chó, tao sẽ nói ba mẹ mày biết..

Thằng Quân găng giọng.

- Mà y mà nói tao bỏ nhà đi luôn.

- Mà y đi đi, mà y đi đi. À thôi khỏi, để mẹ con tao đi.

Con Yến bỏ xuống nhà, thằng Quân vẫn đứng trơ ra đó mà ko giữ nó lại. Ừ thì nó đi đi, đi tìm hạnh phúc mới đi, tránh xa thằng nghiện ngập như hấn sẽ tốt hơn.

Nay ko có ng ngó con nên hơi ngán, mai em bù nha

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

- Yến... Yến... khách gọi bún này giờ sao con chưa làm hả.

- O, dạ đây mẹ..

- Nè, làm sai rồi, hôm nay con sao thế hả.

- Mẹ, mẹ bán đi, con ra ngoài có chút việc.

- Nè, đi từ từ thôi con...

Nó leo lên con xe điện của nó chạy về nhà chồng tìm thằng Quân. Nó đi về nhà mẹ nó gần 1 tuần rồi mà thằng Quân vẫn ko liên lạc gì với nó. Họ nói mà, vợ chồng với nhau hết tình sẽ còn nghĩa, nhưng với nó, tình nghĩa gì nó cũng còn dành cho thằng Quân nhiều lắm.

Dừng con xe điện ngoài sân, nó phi ngay vào nhà.

- Ba ạ, Quân có nhà ko ba.

- Ko, ba đi làm mấy nay có thấy nó đâu.

- Ba à, con có chuyện này muốn nói.

- Chuyện gì sao mà lăm la lăm lét vậy con.

Nó nhìn trước ngó sau xem có mẹ chồng nó ở nhà hay ko. Vì chuyện này nó ko thể để mẹ chồng nó biết được, sợ bà sẽ sốc mà tái bệnh lại mất.

- Ba, con nói chuyện này ba phải thật bình tĩnh nghe ba.

- Có chuyện gì mà căng thẳng vậy con.

- Quân... Quân... nó bị nghiện ba à.

Ba chồng nó như chết đứng, tin nó vừa báo khác gì sét đánh làm tim ông nhói đau. Làm sao ông chấp nhận được khi thằng con ngoan hiền của ông lại vướng vào chất cấm đó.

- Con.. con nói gì vậy Yến, giống vậy ko vui đâu con.

- Con nói thật, mấy tháng rồi ba. Tụi con đã tự đi cai nghiện cho Quân nhưng ko thành. Giờ con chỉ còn nhờ vào ba giúp mà thôi.

- Được rồi để ba tính.

Ba chồng tôi lấy điện thoại gọi cho ai đó.

- Alo, chị 2 hả, em đây.

[...]

- Có chuyện này em muốn nhờ chị.

[...]

- Vợ em có hỏi thì nói chị ốm, nên nhờ vợ em về ở với chị vài tháng nghe.

[...]

- Em giải thích sau, mà cũng ko có gì đâu. Vậy nha c, em cảm ơn.

Cắt điện thoại đi rồi nó và ba chồng nó bàn kế hoạch giải cứu thằng Quân.

.....

Thằng Quân đứng trước cổng nhà, thấy đèn trong nhà đã tắt hết, có lẽ mọi người ngủ rồi. Con đường vắng người qua lại. Hấn định dắt xe đi, nhưng ko hiểu sao hấn lại ko đi nữa, dắt xe

vào nhà. Hắn thấy ba hắn nằm ngủ trên tấm phản ngoài phòng khách, hắn suy nghĩ gì đó mà nhìn ba hắn 1 lúc rồi bỏ lên phòng.

Cánh cửa mở ra, con Yến phi ngay vào ôm chầm lấy hắn.

- Quân ơi Quân, tao nhớ mày quá, sao mày ko nhớ mẹ con tao à, con Bơ gọi ba suốt.

Thằng Quân cũng ôm nó, thờ dài.

- Nhớ, nhớ mẹ con mày lắm, nhưng tao ko dám tìm mẹ con mày.

- Lít ẹ mày, nhớ thì phải tìm chứ.

Thằng Quân đẩy nó ra, rồi lại lực trong cặp đưa cho nó tờ giấy.

- Đơn... đơn ly hôn tao ký rồi, mày... mày đi tìm hạnh phúc khác đi, đừng chôn vùi thanh xuân vì thằng nghiện như tao.

Nó xé tan tành tờ đơn.

- Đéo, mày nên nhớ tao mới có quyền bỏ mày.

- Nhưng.. nhưng.. tao...

- Nhưng cái đéo.

Nó lại tới ôm chầm lấy thằng Quân.

- Mình bắt đầu lại đi Quân, mình sẽ cai lại nghiêm túc.

Thằng Quân lại hất tay nó ra lần 2, vò đầu vò tai, về bắt lực ngồi xuống nệm.

- Ko được, tao ko làm được, dù đã cố nhưng ko được.

- Mình cố gắng chút là được mà Quân.

- Cố làm gì khi tương lai tao đã mất, tao ko còn hi vọng gì nữa, tao tự ti vào bản thân tao... tao...

Con nghiện lại lên, hắn thấy mệt mỏi, ngáp dài. Hắn bỏ vào trong cặp lấy ra 1 mớ kim tiêm và 1 gói bột trắng.

Hắn lết vào 1 góc kéo tay lên, tay hắn có nhiều vết tím. Con Yến nhìn thấy hắn mà tim như bị bóp nghẹn. Còn đâu thằng Quân hiền lành yêu vợ thương con của nó nữa, giờ đây người hắn nhìn thấy là 1 kẻ ốm yếu xanh xao, đang vã ra vì thuốc.

Con Yến chạy lại giựt cái tim đi, chạy ra ngoài.

- Ba ơi, ba.. ba ơi..

Ba chồng nó chạy lên.

- Quân đủ rồi, dừng lại đi con.

Thằng Quân ngáp ngắn ngáp dài.

- Ba... ba biết rồi sao. 1 lần này thôi ba, 1 lần này thôi...

- Ko được, con đang đi vào con đường chết đó.

- Con xin ba... con vã lắm rồi... 1 lần này nữa thôi.

Ba chồng nó và nó chạy lại kẹp tay Quân kéo vào phòng. Con Yến cứ khóc suốt, nhìn thằng Quân thế này nó chỉ muốn đưa mịa cây kim cho hắn cho rồi, xong 1 phút này rồi lại cai sau.

Thằng Quân bị trời gõ lại, vật vã lăn lóc, mồ hôi vã ra, nước miếng cũng vã ra. Nó liếc thấy ba chồng nó đang bắt lực lắm, về muộn phiền in rõ trên gương mặt của ông.

.....

Qua con nghiện thằng Quân ngủ được 1 giấc, mở mắt ra vẫn là trần nhà quen thuộc. Nhưng trong phòng hắn vẫn đang có con Yến và ba hắn nữa.

- Quân, Quân mày thấy sao rồi.

- Tao... tao...

Ba hắn nhỏ nhẹ nhìn vào hắn.

- Phải cai con à, nhất định phải tránh xa thứ độc hại đó, con còn ba mẹ, còn vợ con nữa, con hiểu ko?

- Con... con...

- Lần này ba và con Yến sẽ theo con đến cùng. Còn phần quyết tâm là của con nghe Quân.

.....

Lần này ba chồng nó và thằng Quân vào ở hẳn chỗ trung tâm cai nghiện, chứ ko đến trại cai nghiện. Vì ở đây sẽ ko ai biết tên thật của hắn, ở đây hắn sẽ ko bị 1 vết nhơ vào hồ sơ cuộc

đòi.

Ở đây có nhiều người còn nghiện nặng hơn hẳn nữa. Mỗi lần bọn họ lên con đều bị kim lại, họ la ré khóc than, nhiều lúc họ còn chửi rủa và đòi...giết người nữa.

Thằng Quân cũng ko ngoại lệ, nhiều khi hắn la ré ba hắn cũng xót xa lòng lắm. Người làm cha như ông làm sao mà nhìn được cảnh con cái ông đau đớn. Nhưng ông vẫn cố, cố hết mức có thể, nếu ông mà gục ngã trước thì tương lai con trai ông chết ngay tại đây.

Hơn 3 tháng ròng rã, thằng Quân cũng cai được, cũng tái gia nhập được cộng đồng. Ngày con Yến đón nó về, con Yến đã vui mừng khôn xiết. Con Yến chạy lại ngay ôm nó, mừng phát khóc. Đây rồi, đây là Quân của nó, Quân của nó đã về rồi.

.....

Bây giờ ngồi đây, mâm cơm đầu tiên mừng hắn về nhà. Bao nhiêu là món ngon con Yến làm cho hắn ăn, bao nhiêu tình cảm của người vợ đổ vào đó. Hắn lại như xưa, lại ăn uống ngon lành rồi.

Ba hắn bỏ đĩa xuống, bắt đầu hỏi han câu chuyện.

- Kể ba nghe, vì sao con lại bị dính vào ma túy.

Thằng Quân cũng ko ngại ngần mà kể hết. Nghe thằng Quân kể tới đâu, máu chó con Yến nổi lên tới đó. Nó chỉ ước bây giờ gặp mặt con Thùy, chắc chắn nó sẽ vả con Thùy ko trượt phát nào mà cạo nó ko còn sợi lông luôn.

Ba chồng nó hoang mang.

- Vậy làm sao để bắt tội nó, cứ thế này thì còn nhiều đứa trẻ sẽ bị dụ dỗ.

- Ko dám tố đâu ba, sợ tội nó sẽ trả thù đó.

- Nhưng cứ để mãi thế này ko được đâu.

Ai cũng trầm tư 1 lúc, rồi con Yến mừng rỡ khi đưa ra được ý kiến sáng suốt. Nó tự thấy mình thông minh quá, ko còn đứa nào thông minh hơn nó. Con Thùy chờ đó, bà sẽ tiêu diệt mày.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Thằng Quân và nó đứng lấp ló nơi cái hẻm đối diện nhà con Thùy. Trời thì nắng chan chan, mồ hôi thì vã ra như tắm. Vì việc này ko muốn ai biết nên tội nó phải cực khổ vậy đây.

- Yến ơi.. lâu quá Yến ơi.

- Thì phải chờ chứ biết khi nào nó ra ngoài.

- Yến ơi... tao mắc ỉa, với cả khát nước nữa.

- Ráng nhịn đi.

- Lật pẹ mày, khát có thể nhịn chứ cứt ra tới đít thì sao mà nhịn được.

Nó quay qua chửi thằng Quân hơn rang bắp.

- Lật pẹ mày thằng chó, đang lúc dầu sôi lửa bỏng thế này mày lại mắc ỉa là sao. Sao lúc trước khi đi mày ko ỉa cho nghẹt cầu lun đi.

- Tao có ỉa rồi, mà tự dưng nó lại đến.

- Nín đi, xong việc rồi ỉa.

- Thế cả ngày nó ko ra đường, tao cũng phải nín cứt vào à. Rồi mai tao lên báo trang nhất là thanh niên chết vì nín ỉa à.

Con Yến đưa tay và chận chặt vào bắp tay thằng Quân.

- Đi đi đi, nhanh lên, lựa cái quán gần đây thôi. Ỉa xong mua cho tao ly trà sữa nhá.

Thằng Quân mặt hớn hờ chạy biến đi. Ko quên hôn lên má nó 1 cái.

- Ok bạn vợ.

Nó nhìn thằng Quân lắc đầu. Chồng với con, chỉ được cái ỉa với đái là nhanh.

Thằng Quân đi chưa đầy 10p, có 1 chiếc xe SH chạy tới đậu trước nhà con Thùy. Chắc nó lại gạ được thằng đại gia giàu có ăn chơi nào rồi đây. Thấy bóng dáng nó ra ngoài cổng, con Yến cứ lưỡng lự, thằng Quân chưa về rồi biết làm sao đây. Thôi kệ liều luôn.

Rất nhanh nó bay qua nắm váy con Thùy kéo xuống xe.

- Con chó, mày lại dụ dỗ chồng bà à, bị đánh 1 lần chưa sợ à.

Nó thẳng tay quất chan chát vào mặt con Thùy. Thanh niên đi cùng cản lại.

- Đây, đây là ai vậy sao đánh người ta thế.

- Nó cướp chồng em anh ạ, vừa rồi em đánh nó rồi, mà giờ nó vẫn ko tha chồng em.

Con Thùy lên tiếng giải bày.

- Lần này tao ko có, sao mày lại đánh tao.

- Đó, anh thấy chưa, nó toàn dụ dỗ mấy người có vợ, mấy người ngây thơ như anh đó, khéo nó cho thẳng mặt loz nào ăn ốc lại bắt anh đồ vô có phải là chết mịa đòi anh ko.

Nghe nó nói có lý, thanh niên đi Sh ko cản nữa mà phóng xe đi thẳng, ko ngoái đầu nhìn lại lãc nào.

Nó thì cười đất ý.

- Mày dụ dỗ chồng tao đi nhà nghỉ phải ko, khiến chồng tao lúc nào cũng mệt mỏi ko thêm chịch với tao, mày ác vừa thôi, để xem hôm nay ba má mày nhận mày ra ko.

- Ko có chị ơi... aaa đau quá... ko có thật mà, tha cho em..

Nó vẫn đánh vẫn đá vào người con Thùy, xong bị mất thăng bằng nó ngã nhào vào con Thùy, cũng phải hơn 2p mới đứng lên được.

Thoáng thấy bóng thẳng Quân bên kia đường, nó liền ra tay làm hiệu cho thẳng Quân gọi cảnh sát. Nó đưa 2 tay lên trời quơ qua quơ lại rồi hét lớn.

- Bà con ơi tới đây mà xem nè, con phò này nó giết chồng người ta rồi còn dụ dỗ đi khách sạn nữa này, bà con ơi.

Mọi người xúm đến đông hơn lúc này nữa. Họ bàn tán ra vào.

- Con bé này ngoan hiền lắm mà.

- Ôi, nó lễ phép lắm, thấy tôi đều chào.

- Ôi, nhiều khi về bề ngoài thanh cao thôi.

Nó được ý tháo lun cái mũ bảo hiểm đang đội, đánh tấp vào mặt vào người con Thùy, còn nắm kéo tóc nó dứt thêm rất nhiều.

Chiếc xe con đất tiền dừng lại trước cổng nhà nó. Có 2 người bước xuống xe.

- Đây, con kia đây là ai thế hả, mày muốn chết à, sao lại đánh con tao (mẹ Thùy).

- Mẹ ơi cứu con, con sợ... huhu(Thùy).

- Nó dụ dỗ chồng cháu vào nhà nghỉ, đưa con gái đang hoàng sao lại dụ dỗ chồng người khác thế (nó).

- Mày có chứng cứ gì ko mà nói thế(mẹ Thùy).

- Đây.

Nó đưa tin nhắn của con Thùy nhắn cho thẳng Quân lúc trước.

- Chỉ là nói chuyện thôi chứ dụ dỗ gì. (mẹ Thùy)

- Vậy mà cô bảo là nói chuyện á, hơi bênh con rồi đấy. Mấy cô mấy chú ơi gọi dùm cháu công an với, thế này ko được rồi.(nó).

- Gọi đi, xem ai sợ ai, đánh con người ta thế kia(mẹ Thùy).

- Ôi còn thách thức ả, ai gọi dùm cháu công an với, khổ cho người vợ ngoan hiền như cháu quá mà.

Từ đằng xa có 2 chú mặt áo xanh đi tới. Nó chạy ngay lại níu áo khi mà họ còn chưa kịp bước xuống xe.

- Chú ơi, nó giết chồng cháu mà còn thách thức nữa chú ơi, huhu...

Chú công an nhìn qua 1 lượt con Thùy.

- Cô cũng có vừa đâu, mời tất cả theo tôi về đồn.

.....

Sau 1 hồi khai báo, cuối cùng nó bị phạt vì tội hành hung, nhưng vì hành hung do sự sai lệch của đối phương nên nó chỉ bị phạt nhẹ. Còn con Thùy vì mấy cái tin nhắn đó ko có gì nghiêm trọng nên được tha.

- Vâng vậy cháu chào mấy chú cháu về.

Nó xách cái mũ bảo hiểm đội lên đầu, rồi đưa tay sờ lên cổ. Mặt đầy hoảng hốt.

- Chết, sợi dây... sợi dây chuyền của cháu đâu mất rồi.

Nó ngó quanh, nó gần khóc, nó muốn lăn ra đó ăn vạ luôn.

- Thùy, đây lấy của tao phải ko? Trả đây cho tao.(nó)

- Chị đánh tôi tấp, tôi có rãnh được lúc nào đâu mà bảo tôi lấy.(Thùy)

- Ko mày thì ai chứ, lúc đó chỉ có tao với mày(nó)

- Tôi bảo ko có.(Thùy)

- Hay là.. cô, cô có lấy cô trả lại cho con. Cái đó là lúc cưới chồng con tặng đó, kỷ niệm của con..huhu...(nó)

- Con bé này, nhầm nhứ gì đấy, tao giàu thế này mà thêm lấy của mày à.(mẹ Thùy).

- Nhất định là 1 trong 2 người mà, ghét tôi nên lấy của tôi cho bỏ ghét chứ gì, đưa xách đây tôi kiểm tra nào. (nó)

Mẹ Thùy bực dọc lắm, bà đổ hết đồ trong giỏ ra cho nó kiểm tra, nếu ko có là bà vả chết nó.

Ngoài 1 xấp tiền đó, 1 cây son và chai nước hoa đắt tiền vài thẻ vip của ngân hàng thì ko có sợi dây của nó thật.

- Đó mày kiểm đi.(mẹ Thùy)

- Ko có, sao lại ko có, vậy thì phải ở trong giỏ con Thùy rồi, nhất định giỏ nó.(nó)

- Giỏ tôi ko có đồ của chị (Thùy).

- Mày ko sợ thì để tôi kiểm tra(nó).

Con Thùy vứt giỏ ra, nó chụp ngay rồi cười đắc ý. Nó đổ ngay lên bàn, cố ý buoi cho công an thấy món mà nó cố tình bỏ vào.

- Ko có thật nhì, vậy ở đâu mới được chứ.

Nó sờ soạn sau áo nó, rồi nhảy tung tung sợi dây chuyền rút ra. Chẳng có gì lạ khi nó đã nhíp 1 đường chỉ vào sợi dây, chỉ cần rì mạnh là sợi dây lại văng ra.

- Oa, nó đây rồi. Cháu xin lỗi cô, tao xin lỗi mày Thùy à.

Con Thùy hách mặt lên, tự nhiên bị đổ oan lại còn bị đưa về đồn, ngày gì mà xui xẻo. Còn nó thì hốt lại đồ cho con Thùy, vẫn cố ý để công an thấy vật lạ.

- Khoan, đề nghị cô để cái giỏ xuống.(cán bộ)

- Ô, sao thế ạ, cháu phải trả lại cho con Thùy mà.(nó)

- Chúng tôi muốn kiểm tra 1 lần nữa.(cán bộ)

- Cứ kiểm tra đi giờ tôi ko có gì hết (Thùy).

Chú cán bộ công an đổ giỏ ra, cầm lên gói bé tí, đưa lên nhìn nhìn. Mặt con Thùy thấy gói đó liền tái nhợt đi, mặt cắt ko còn giọt máu.

- Mời cô ở lại điều tra, chúng tôi nghi cô có sử dụng trái phép chất ma túy (cán bộ).

- Ma.. ma túy? Làm sao có thể chứ (mẹ Thùy).

- Tôi.. tôi...(Thùy).

- Chắc các chú nhầm rồi, ko phải đâu, nó chỉ chuyên dụ dỗ chồng người khác thôi (nó).

- Đúng vậy, tôi chỉ dụ dỗ chồng họ, tôi ko có sử dụng chất này (Thùy).

- Có hay ko xét nghiệm máu sẽ rõ. Mời theo chúng tôi (cán bộ).

Nó nhảy bỏ vào con Thùy nắm áo nó, nước mắt chan hòa.

- Mày.. mày... nói đi, mày có dụ thằng Quân tao sử dụng ma túy ko hả?

- Tự biết, hỏi gì?

- Nói, có hay ko, sao mấy tháng nay thằng Quân ít về nhà, nói đi con chó.

Con Thùy nhếch mép cười, rồi bị cán bộ đưa đi.

Nó vẫn khóc, khóc nức nở, khóc oan uổng lắm, nhưng trong cái bụng nó thì há hê khôn cùng. Thùy à, cái này gọi là khổ nhục kế đó con. Mày tuổi loz gì mà đòi chơi với bà.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Ả nhìn ngó xung quanh ko thấy người, ả nhẹ nhàng, len lén đi xuống cầu thang. Ngay kia thôi là cánh cửa chính, chỉ cần bước qua đó ả sẽ được bay nhảy bất chấp. Tiếng gọi thất thanh như muốn giết ngược ả lại.

- Thùy, con đi đâu đó?

À mặt mày phụng phịu.

- Con muốn ra ngoài 1 chút.

- Ai cho con ra ngoài, con có biết đây là thời gian con bị cấm túc ko hả? Đang cai nghiện đó?

- Nhưng cứ nhốt trong nhà thế này thì làm sao mà con chịu được.

- Ko chịu cũng phải chịu. Ai biểu tập tành ăn chơi hư hỏng theo bọn xấu hả? Đồ con gái hư. Tốn tiền ba mẹ cho mày ăn học mà.

Con Thùy nó hét lên như để trôi đi bao nhiêu bức tức dồn nén bấy lâu nay.

- Phải, lại tiền. Ông bà chỉ có cho tôi tiền, còn lại tình cảm ông bà có cho tôi ko? Tôi như ngày hôm nay là do tiền ông bà cho đó.

Chát....

Cái tát tai khá mạnh khiến con Thùy thấy 1 bên má nó nóng và đau rất.

- Bà đánh tôi. Sao lúc trước bà ko đánh tôi đi. Lúc tôi cần biết bao nhiêu tình thương của ba mẹ thì ông bà ko cho tôi. Lúc nào cũng tiền và tiền. Tôi cố gắng học giỏi cũng chỉ mong ông bà khen, quan tâm tôi, rồi ông bà thưởng bằng cách cho tôi 1 đồng tiền. Tôi cố gắng phá hoại, đánh nhau để ông bà quan tâm tôi hơn, rồi ông bà cũng dùng tiền mua chuộc họ. Lúc tôi đau ốm mệt mỏi bà cũng dùng tiền thuê bà giúp việc lo cho tôi. Tôi là con người, bà hiểu ko tôi là con người đó, nên tôi rất cần tình cảm của ba mẹ. Nhưng ông bà đâu có làm tròn trách nhiệm. Bà có biết bao nhiêu lần tôi thấy bà dăm dúi với cái thằng bằng tuổi tôi rồi ko hả? Bà có biết bao nhiêu lần ông ta lên lút quan hệ với bà giúp việc rồi ko hả?

Nước mắt con Thùy chảy ra nhiều lắm, tim con Thùy đau lắm, bao nhiêu điều nay nó có thể nói ra được rồi.

- Bà có biết, những việc làm của mấy người như thế tôi có nhất thiết phải cần tình cảm của mấy người ko hả? Tôi đã mặc kệ mấy người, tôi đã buông mình ra được. Ngoài kia có người lạ quan tâm tôi, họ biết lúc tôi đau hay tôi buồn. Còn ông bà, ông bà có biết ko?

Mẹ con Thùy nãy giờ khóc rung rung sung hết cả mắt lên. Đúng là từ khi buôn bán giàu có lên, bà đã quên đi đứa con gái này. Bà tưởng rằng, trên đời này chỉ cần cho con cái tiền nó sẽ hạnh phúc. Nhưng đến giờ phút này bà biết chắc là bà đã sai, sai hoàn toàn. Con Thùy quay đầu bỏ lên lầu, nhưng vẫn ko quên ngoái đầu cười khéch lại.

- Bà biết ko, tôi đang có bầu, và cha của nó... tôi ko biết là ai?

Con Thùy cười rõ to, ko biết nó cười hà hê hay nó cười đau khổ. Chỉ biết mẹ nó ko đứng vững nữa mà khụy xuống nền nhà.

.....

Nó thì đang mãi mê ngắm nó trong gương, nó mới đi nối mi này, nó mới đi làm tóc này, và đặc biệt nó mới đánh lên màu son mà nó thích. Bây giờ nó ko thèm quan tâm đến con Thùy hay thằng Long nào nữa hết, nó đã kéo được thằng Quân về với nó rồi. Nó giật mình ngà ngửa ra sau khi thấy cái đầu từ từ xuất hiện từ sau vai nó.

- Lật pẹ mày Quân, mày muốn giết người à. Mày muốn tao chết để kiếm vợ mới à.

- Gớm, loại máu cho như mày dễ gì chết.

Nó hứ thằng Quân 1 cái rồi lại tiếp tục ngắm mình trong gương, nó mặc kệ ai nói gì, miễn nó hài lòng là được. Thằng Quân nhìn nó 1 lượt

- Ui, hôm nay sao mà mày xinh thế, son mới lại còn cả tóc mới này, tao thấy hợp với mày lắm á.

Mắt nó sáng rực, ko ngờ thằng Quân cũng tâm lý ghê, biết nịnh vợ nữa cơ đấy.

- Thật á?

Mặt thằng Quân lại đầy vẻ dăm chiêu.

- Có điều...

- Gì hả?

- Nếu che đi 2 điểm trên khuôn mặt mày, bảo đảm đẹp tuyệt vời luôn.

- Vậy hả? Điểm nào, nói xem.

- 1 là che 1/2 mặt bên trái, 2 là che 1/2 mặt bên phải, đẹp ngay.

- Lật pẹ mày thằng chó, vậy sao mày ko nói cắt mịa đi rồi thay cái đầu khác lun.

- Tao cũng định nói vậy mà cố giữ lại cho mày chút sĩ diện.

- Nay thì sĩ diện này.

Nó xông vào chụp ngay cái tay thằng Quân mà cạp.

- Aaaa.... đau... đau quá. Mày là chó à.

Nó vẫn ko chịu nhả ra.

- Tao cho mày đi chích ngừa bệnh dại lun, thằng chó.

- Aaaa... tha cho tao, tao bù, tao bù..

Chỉ cần nghe được thế là mặt nó lại trở về lại nét ngây thơ trong trắng.

- Bù gì, mày định bù thế nào.

Thằng Quân xoa xoa vết cắn của nó trên tay hần, dấu in hần khá sâu. Nó đúng là chó đầu thai mà.

- Chẳng là hôm qua bạn chồng nhận tháng lương thực tập đầu tiên, bạn vợ muốn ăn gì bạn chồng chiều.

Nó nắm vào tay thằng Quân nhảy tung tung.

- Thật á.

- Đau... đau... bỏ cái tay ra xem nào.

- Xin lỗi, ai bảo mày chọc tao. Vậy trước tiên là đi xem phim này, đi ăn ốc này, bánh tráng trộn nè, phá lẩu nữa... tao thèm chết.

- Vậy mình đi thôi.

- Chờ tí tao thay đồ.

.....

Sau khi thỏa mãn được những thú vui tầm thường của nó. Lúc tính tiền xong định về, nó chìa tay ra trước mặt thằng Quân.

- Gì đấy.?

- Tiền.

- Tiền gì?

- Tiền thừa lương thực tập ý.

Thằng Quân rút từ trong túi ra đưa cho nó 7k cuối cùng. Nó tron mắt, đưa ánh nhìn đầy dao găm về phía thằng Quân.

- Mày giỡn tao hả Quân, sao còn ngần này.

- Chứ lương thực tập có 500k đấy.

- Á đui, công ty nào mà gôm vậy trời, ki bo kiệt lý chết được. 500k là đồ nước là đi làm, rồi đồ cắt vào mồm ăn mỗi tháng à.

- Thì mình mới mà, sau 3 tháng thực tập lương lên 15 lần.

- À, thôi vậy cũng tạm, bạn chồng chịu khó ăn cắt con Bơ mà đi làm nhé.

- Ồi, sau tao nhận tiền thì đừng có mà xin.

- Tao mà thèm xin, có lương lo mà cống nạp cho tao.

- Lạy mịa. Về...

.....

- À oi... à oi... con ơi con ngủ cho ngoan...

- Con Bơ ngủ chưa Yến.

- Vẫn chưa mà ả.

Thằng Quân nằm sau lưng con Yến cứ hỏi chừng xem con Bơ ngủ chưa. Cũng tại vì lúc nãy thằng Quân lỡ dại xem phim có đoạn 18+, mà giờ hần hứng quá, con thì lại chưa ngủ. Hần ôm nó từ phía sau, tay thì bóp bóp vào ngực nó, đã thế hần còn ve ve đầu ti đẩy kích thích.

- Con còn chưa ngủ mà mày đã động đực hả Quân.

- Kệ con.

Hắn lại tiếp tục áp sát người nó, ma sát cự vật của hắn vào mông nó, nó cảm nhận được cự vật đang cứng dần lên. Nhưng nó ko rầy thằng Quân đâu, bởi vì làm thế nó cũng thích lắm. Thằng Quân nhanh tay kéo quần nó xuống, kéo chân nó ngang lên chân hắn. Lấy cự vật mà mát xa cô bé của hắn từ phía sau, rồi nhét lun vào trong cô bé. Cảm giác thật sự phấn khích, sung sướng, cái cảm giác ăn vụng nó thích hơn bấy lên mồm lên bát ấy. Thằng Quân cứ thế ra vào, nó thích lắm mà dám kêu đầu trong khi con Bơ vẫn còn thức và nhìn nó cười. Nhấp 1 hời thì thằng Quân cũng xuất ra, hần thở hỏn hên, tay vẫn ve ti của nó.

- Thích ko Yến.

- Thích cái mịa mịa, chịch mà đều cho rên, đều cho biểu hiện cảm xúc.

- Nói nhiều, thích ko?

- Thích, thằng chó.

Thằng Quân cười vô sỉ, rồi xách quần đi vào phòng tắm.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23

Nó ghét cái nắng Sài Gòn quá, chịu ko nổi. Đã thế trưa nắng còn phải đứng chờ đèn đỏ thế này, mà mấy ông nhà nước nhiều tiền quá hay sao bắt đèn đỏ lắm thế, còn để thời gian chờ lại rất lâu nữa mới ác. Sao hồi đó ba mẹ nó ko chọn thành phố nào mát hơn nhì, ví dụ 1 thành phố nào bên Hàn Quốc chẳng hạn. Vừa chờ đèn đỏ vừa ngắm trai Hàn, có phải là 1 công đôi việc ko chứ.

Nó nhìn đèn tín hiệu còn mấy giây nữa, nghĩ chắc 1 2 giây ko sao đâu. Sau khi ngó quanh ngó quẩn ko thấy chú áo vàng, áo xanh nào, và nó quyết định vượt đèn đỏ.

Chưa được 1 đoạn thì.

Rầm..

Xe điện của nó đụng vào xe con nhà người ta, nó thì ngã lăn ra. Người trên xe bước xuống, 1 thanh niên phải nói là rất đẹp trai nhé, đã thế còn đeo kính và mang đồ giống thanh niên Hàn, đúng kiểu nó thích.

- Em ơi, em có sao ko???

- Anh có thấy tôi lẩn mấy vòng ko mà hỏi ko sao.

- Do em đi sai mà.

- Ở thì tôi có sai 1 chút nhưng anh có cần phải tông mạnh vậy ko hà.

Anh ta cười kiểu bó tay ấy.

- Nè em, lần đầu anh thấy người làm sai mà còn ăn vạ như em đây.

- Ăn vạ???

- Tôi có bắt đền hay khóc lóc gì anh chưa mà anh bảo tôi ăn vạ.

- Thì tôi...

Anh ta có vẻ nói ko lại nó, lại dựng cái xe điện của nó lên.

- Đây xe của em đây.

Anh ta đưa xe cho rồi leo lên xe đi. Nó cũng leo lên xe về, chứ đứng chút nữa để nó thành mực mấy nắng quá. Nhưng cuộc đời đâu phải lúc nào cũng như mơ. Cái xe điện chết tiệt ko chịu chạy, ngó quanh lại ko thấy cái chỗ sửa xe nào hết, nó muốn khóc ròng quá đi mà. Ở đâu lại rớt xuống ông thần xui xẻo vậy nè.

.....

Nó vừa về đến nhà, phi ngay vào giường nằm dang tay dang chân, thờ hề hề. Cũng may có chỗ sửa xe, ko thì toi thật.

Reng... reng...

Nó bực dọc nghe điện thoại.

- Gì.

[...]

- Mới gặp trúng ông thần xui xẻo nên dất bộ thí mịa đây.

[...]

- Anh mày về nước thì liên quan gì tao?

[...]

- Đừng đem đồ ăn ra dụ tao, đồ nhà giàu. Tới tao qua.

.....

Nó đứng chờ con Thảo qua chõ, mặt nó sáng rực khi con Thảo xuất hiện.

- Đù, nghe có trai là bã chum điện gút ha.

- Trai mà má, hiền lành ai xem.

No nhảy lên sau con xe máy của con Thảo. Nhà con Thảo tuy ở thuê mà ba mẹ con Thảo vẫn đầu tư hẳn con xe máy. Nó thì ko biết bao giờ mới được đổi xe đây.

Nhà con Trang giàu thật đấy, vừa rộng vừa to. Hồi nào tới giờ làm bạn với con Trang chỉ biết nó có 1 đứa em gái nữa, ko biết hôm nay sao lại mọc ra ông anh kia chứ. Thôi kệ, làm bạn với con Trang rõ sướng, cứ có tiệc gì là nó lại gọi qua ăn sướng mồm.

Con Trang nay cũng ăn vận xinh hơn bình thường, từ đằng xa thấy xe con Thảo tới, con Trang mừng như trúng số.

- Nhanh, nhanh sắp vào tiệc, lết lết 2 tấm thân lên coi.

- Thôi tụi mày vào đi, tao về.

- Sao về.

- Lết 2 tụi mày ăn diện lồng lộn, nhìn tao xem, định đim tao dưới nhan sắc đã tạo của tụi mày à.

2 đứa nó thi nhau cười ngặt nghèo.

- Mày như thế này là xinh rồi, vào nhanh toàn đồ ngon thôi.

- Nể mấy món đồ ngon nên tao mới vào đây.

- Ủ,ừ.

Con Trang kéo tay nó và con Thảo vào nhà. Khiếp, mừng con trai về mà họ làm hẳn 10 bàn cơ á, cũng ghê gớm thật, hèn gì trước cổng nhà toàn là xe con.

Con Trang xếp nó ngồi 1 bàn với mấy đứa tầm tuổi nó với nhỏ hơn.

- Chút nữa tao nói gì thì tụi mày cũng gật nghe, có gì tao giải thích sau. Còn ăn uống thả cửa đi nhá.

- Hả, là sao???

Ko kịp trả lời câu hỏi của nó, con Trang đã chạy biến mất. Chờ tầm 10p bữa tiệc cũng bắt đầu cũng có MC các kiểu, hát hò ca sĩ, nhưng tụi nó ngồi bàn dưới này nên ko thể thấy, rồi lúc giới thiệu anh trai con Trang tụi nó cũng ko thể thấy. Mà nó cũng có quan tâm đâu, nếu nó mà chưa chồng nó đã phi ngay lên kia xem mặt trai rồi. Bây giờ đối với nó đồ ăn thú vị hơn nhiều.

Tụi nó đang tập trung ăn thì con Trang tới sau lưng nó.

- Giới thiệu với tụi mày đây là anh 2 tao, mới từ singapore về. Anh ấy tên Huỳnh Lâm

Nó liếm liếm mấy ngón tay vừa lột mấy con tôm to chà bá xong. Quay ra sau nở nụ cười thiên thần thân thiện, nhưng nụ cười chưa tồn tại được bao lâu, mắt nó đã mờ to hết cỡ.

- Ông thần xui xẻo (nó).

- Con nhóc ăn vạ (H.Lâm).

Con Thảo và con Trang nhìn bọn họ đầy ngạc nhiên, cùng đồng thanh.

- 2 người biết nhau sao (Trang và Thảo).

- Có biết (nó và Lâm).

Con Trang cười ko nổi.

- Anh 2 tao mới về sao mày biết hay vậy Yến(Trang)

- Đụng xe với ông đó (nó).

- Do em chạy ẩu chứ ài, còn ko xin lỗi tụi (H.Lâm)

- Do anh chạy nhanh quá chi, đụng hư xe của người ta, bắt trả nằng dặt bộ muốn chết lun.(nó)

- Nếu em ko vượt đèn đỏ thì làm sao tụi em đụng em được (H.Lâm).

- Thì tụi em biết sai, nhưng anh cứ chạy chậm thì tụi em đâu có bị đụng(nó)

- Thua, cãi ko lại em(H.Lâm).

- Thôi, thôi cho can, 2 người có thể nào ko cãi nhau được ko(Trang).

H. Lâm lên tiếng vị tha.

- Nể em là con gái, và là bạn của Trang, tụi em ko đòi co với em.

- Cảm ơn anh, cãi với anh tụi em cũng mệt lắm.

Con Trang bây giờ thật sự thấy bức mình.

- 2 người thôi đi mà, lớn rồi mà cãi nhau như con nít ấy. Giới thiệu với 2 người đây là anh trai tao, tên Huỳnh Lâm, 32 tuổi. Còn đây là 2 con bạn thân của em tên Thảo và Yến, mọi người chào nhau đi nào.

H.Lâm cười nhã nhặn với Thảo và cười gượng gạo với nó. Con Trang lại nói thêm.

- Anh tao chưa có người yêu và 2 con bạn của em cũng còn ế, anh nhắm được con nào anh báo em, em giới thiệu.

Con Yến nó nghe tới từ ể mà sặc sụa nước lên tới mũi. Con Trang này có ý định gì đây chứ, thật điên mà.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24

- Mày bị điên hả Trang? Con Thảo thì được, tao có chồng rồi đó.

Lần này là nó hét lên, to lắm, cả đám người ngồi trong quán trà sữa đưa hết ánh nhìn về tụi nó.

Con Trang vẫn đang cố giải thích.

- Thì tao có muốn đâu, ba mẹ tao ra lệnh nên tao phải thi hành. Tại ba mẹ cô di chú bác của tao giới thiệu cho ông nhiều mối lắm mà ông có chịu đâu. Nên ba mẹ tao bảo phải điều tra xem ông có ấy ấy ko...

- Ấy ấy là 3D á hử?

Con Trang bịt ngay mồm nó vào.

- Đừng nói bậy mày. Nhà có mình ông con trai mà lại kế nghiệp gia sản nữa, lỡ ông rước về "anh dâu" thì biết tính sao (Trang).

- Ủa, thời buổi này chuyện đó bình thường mà mày (Thảo)

- Nhưng đối với nhà tao ko được bình thường đâu(Trang).

- Giờ bọn tao phải cố gắng tiếp cận hả? Công cán gì đây(nó).

- Mày qua ăn súp nhà tao lun đi cũng được(Trang).

- Nhưng vấn đề tiếp cận thế nào đây chứ (Thảo).

3 con bạn thân lại nằm dài trên bàn, ngắm nhìn 3 ly trà sữa mát lạnh.

.....

Hơn 2 tháng rồi mà con Trang ko điện thoại à oi gì nó, nó nghĩ chắc ông đó với con Thảo dính chắc rồi, may quá.

Vừa nhắc con Trang xong thì nó liền gọi, con này linh quá mà.

- Gì đấy

[...]

- Có, ban ngày thì tao rảnh lắm, con Bơ đi học, thằng Quân đi làm, nên ko buồn bán thì ở nhà thôi.

[...]

- Chứ con Thảo thì sao.

[...]

- Á đieu, anh mày thích thể loại máu chó à??? Con Thảo hiền lại ngoan thế kia.

[...]

- Thôi tao sợ có lỗi với thằng Quân lắm.

[...]

- Vậy thì được.

Kết quả cuộc hẹn là nó, con Trang và ông thần xui xẻo đi xem phim rồi đi ăn. Đúng là thời bây giờ chả biết đi đâu giải trí ngoài rạp phim.

Con Trang lạnh lắm, mua hần 3 về xem phim ma mới chịu.

- Đi thôi nào,sắp vào chiếu rồi.

Con Trang hí hửng kéo tay nó và H.Lâm. Qua chỗ soát vé con Trang dờ chừng.

- Aaa... đau bụng quá, 2 người vô trước, em đi vệ sinh chút, aida... đau bụng quá.

H.Lâm lắc đầu.

- Thôi chúng ta vô rạp trước.

- Ờ.

Đúng là phim kinh dị, cả rạp hét lên, cả nam lẫn nữ. Chỉ có nó và hần tỉnh queo, lâu lâu thì nó vẫn giật mình.

Hết phim, ai cũng rì riu phim rất dễ sợ.

- Em có phải con gái ko???

Nó mắt tròn ngược, tự dưng cục tức trỗi lên ngang họng nó.

- Ko phải con gái thì con gì hà anh.

- Tại tôi thấy con gái trong rạp ai cũng hét, chỉ riêng em là ko.

- Ủa, bộ sợ thì bắt buộc phải hét hả, có thể kim lòng được mà, có thể dẫu nỗi sợ vào trong mà.

- Thua em. Để tôi gọi con Trang.

Tút...tút...tút...

3 tiếng tút dài báo hiệu con Trang đã biến mất, hần gọi đi gọi lại mấy cuộc rồi cắt điện thoại luôn.

- Con bé này, ko biết đi đâu. Tôi hơi đói, em muốn đi ăn ko???

Mắt nó sáng long lanh. Cơ hội đây rồi, nó sẽ ăn cho hần cháy túi luôn.

- Được thôi, anh muốn ăn gì.

- Gì cũng được, lady first.

Nghe câu đó, "con quý nhỏ" trong lòng nó trỗi dậy. Còn chờ gì mà ko trả thù.

Xe máy của anh bị con Trang lấy đi mất, nên bắt buộc anh phải đi chung con xe điện của nó. Nó nhìn mà cứ cười lẩn.

- Sao em cười tôi.

- Anh cao vậy, ngồi xe tôi ko thấy cái xe đâu. Nhịn cười ko nổi, thế giờ anh chờ hay để tôi chờ.

- Thôi để anh chờ.

- Báo trước ko tị vào người khác nhá, tôi ko có tiền sửa xe nữa đâu á.

- Ok, lên xe anh chờ, giờ mình đi đâu?

- Cứ đi theo sự hướng dẫn của tôi.

.....

Đường phố Sài gòn đông lắm, nhất là vào giờ cao điểm, muốn lách lên 1 tí cũng khó. Vậy mà nó hành hần chạy lòng vòng khắp phố, khi thấy hần vã mồ hôi rồi mới dẫn hần vào quán gói thái, quán ruột của hần, ngon cực.

Hần đề xe lên lề rồi theo chân nó vào quán, quán cũng rộng lại khá đông.

- Menu đó, anh chọn đi.

- Em chọn đi, gọi gì anh ăn nấy.

Hớ hớ, vậy là chết mịa anh rồi, nó có cảm thấy tội lỗi 1 chút, nhưng ko sao, trả thù phải thật bi ối. Gọi những món mà nó nghĩ rằng ăn chung vào tối kiểu gì cũng tào tháo ruột. Mà kệ đi, nó có thuốc đau bụng sẵn rồi.

15p sau người ta rình ra nào là xoài ruốc mắm me, gỏi ba khía, bánh tráng trộn, ốc xào dừa.. chưa kể nước mợ ngâm nữa.

- Anh từng ăn món nào chưa?

- Cũng có, tại anh qua sing cũng 10 năm rồi nên có mấy món lạ quá.

- Vậy hả, mời anh.

Nó lại cười đều trong bụng. 10 năm ko ăn đồ ăn đường phố Việt Nam, 10 năm ăn uống sạch sẽ, lần này anh chết chắc rồi anh ơi.

Tất nhiên ăn xong là hần trả tiền rồi.

- Anh no chưa, muốn ăn gì nữa ko anh?

- Tùy em, anh vẫn còn ăn được.

Nó giả vờ suy nghĩ rồi liếc hần.

- Sao đó?

- Món này ngon nhưng hơi mắc á nha.

- Cũng được, em dẫn đi, kéo ko con Trang về lại réo sao ko đái bạn nó ra trò.

- Vậy đi thôi.

Hớ hớ, trứng kể rồi ông anh ơi.

Nó lại chỉ hần chạy vòng vòng, vãi mò hỏi ra nó mới chỉ đường tới quán. Đó là quán bánh canh hèm nhưng bán rất mắc, vì nguyên liệu toàn là cang cua siêu cấp thôi, giá 1 tô là 300k. Nó cũng nhanh chân vào giành được chỗ ngồi lý tưởng.

- Cô ơi cho con 2 tô đặc biệt.

Rất nhanh cô chủ quán rinh ra 2 tô đầy ắp, giống y máng cho heo ăn vậy. Càng cua đầy ắp thịt mập ú, chả viên nè còn có cả huyết nữa mà bánh canh thì lèo tèo vài cọng.

Nó nhìn thái độ ngạo nhiên của hần mà há hê lắm.

- Nè em, em ăn hết tô này lun hả?

- Hết chứ, mẹ dặn ko lãng phí đồ ăn mà, anh ăn ko hết sao, đàn ông sao yếu ăn thế.

- Ko phải, nếu em ăn hết thì anh thật nể phục, lần đầu tiên anh thấy con gái như em. Vừa hung dữ lại vừa ăn nhiều.

- Có cần khích nhau vậy ko, mời người ta, người ta ăn thì lại nói móc, nếu thế anh đừng mời.

- Đầu có, ý là lần đầu anh thấy đứa con gái tự nhiên như em. Con Trang nhà anh cũng ờng ẹo lắm.

- Khi nào anh sinh ra từ nhà nghèo thì anh sẽ thấy đồ ăn rất quý đó đồ nhà giàu.

- Thôi ăn, kéo nguội em à.

Khi bà chủ tính tiền 2 tô bánh canh 800k, mặt hần vẫn ko biến sắc mà còn bình thản lắm, đúng là đồ nhà giàu mà.

Hần quay sang hỏi nó đầy về bình thản.

- Em có muốn ăn gì nữa ko?

- Ko, no rồi. Về thôi, lần khác tôi mời anh đi uống nước.

- Ok.

.....

Xe tôi dừng ngay đầu đường vào nhà anh, tôi ko muốn người nhà anh thấy, ko lại bẽ ké kế hoạch của con Trang thì khổ.

- Tới nhà rồi, tôi về đây, cảm ơn em về mọi việc.

- Có gì mà cảm ơn, tôi chỉ thấy đó là những gì tôi được nhận vì sự cố vừa rồi, bắt tôi dắt xe giữa trời nắng muốn chết.

- Ok, vậy coi như tôi đền cho em. Bye em.

Anh ta bước đi, nó cũng phóng xe đi, ko nhìn theo bóng hần. Vì trong tim nó ko có hần.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Vì việc trả thù ông thần xui xẻo mà nó ăn bất chấp, ăn dã man, ăn vô tội vạ, kết quả tào tháo dí nó chạy xanh người. Nhưng nó vẫn cười hà hê trong bụng lắm, chắc chắn ông thần xui xẻo cũng vậy.

- Yền, mày bị điên hay sao mà cười 1 mình vậy hả?

- À ko, nghĩ tới việc trả thù được tao mừng quá.

- Trả thù ai nữa? Sao mày gieo giắc tội lỗi tùm lum thế hả?

- Hừ, kệ tao. Quân lại đây tao biểu.

- Gì?

Thằng Quân lại nằm bên cạnh nó, nó gác chân gác tay ôm lấy cổ của thằng Quân.

- Quân ơi, Yền yêu Quân lắm đấy.

- Á đầu, cưới mấy năm lần đầu nghe mày nói yêu tao. Hay mới gây ra lỗi gì rồi.

- Chưa, sắp thôi.

- Lỗi gì khai ra mau.

Nó lại ôm chặt thằng Quân. Có lẽ bây giờ thằng Quân đã nhận ra lỗi sai của nó.

- Lìt pẹ mày Yến, buông ra, thôi chết được, buông ra.

Con Yến sung sướng mà cười ha hả.

- Đéo nhé, mày nghĩ chung tí chứ mấy nay tao nghĩ 1 mình chịu đéo nổi.

- Buông ra, buông ra...

Con Yến nó chơi ác vậy chứ 2 đứa nó vẫn ôm nhau cười hả hê. Hạnh phúc của nó giản đơn lắm, mấy ai được như thằng Quân chứ. Ban ngày đi làm mệt nhưng ở nhà vẫn chăm con chơi với con cho nó ngủ. Đi làm về là ko đi nhậu nhẹt đủ khủ bạn bè đâu, chờ nó đi ăn đi vòng vòng thành phố. Việc gì cũng làm cho nó hết, yêu thương mẹ con nó vô cùng. Chồng còn sai tốt là ko cần phải đổi.

.....

Hôm nay nó đi chợ mua được ít cua rạm, nên định làm canh riêu nấu rau muống ăn cho mát. Nó thương thằng Quân đi làm vất vả nên sẽ bồi bổ cho thằng Quân. Đang háng say nấu nướng làm vọ đảm thì điện thoại lại réo.

Ai thế nhỏ, ai gọi vào giờ này. À thì ra là con Trang gọi.

- Gì đấy, nói nhanh tao còn bận nấu ăn.

[...]

- Há, nữa há, chưa xong sao.

[...]

- Ờ vậy được, mai gặp.

Con Trang này ko biết nghĩ gì mà còn gọi cho nó, hay con Trang tin tưởng vào sự giỏi giang để của trai như 1 đứa có chồng là nó.

.....

Buổi hẹn tiếp theo cách lần hẹn đầu 10 ngày. Lần này đông đủ phết, nó, con Trang, con Thảo và ông thần xui xẻo nữa. Nó cứ nhìn ông thần xui xẻo mà cười.

- Em cười gì tôi.

- Bữa trước đi ăn về, anh có sao ko, có ổn ko.

Nó đang chuẩn bị tinh thần cười hả hê thì nhận câu trả lời chót quớt.

- Tôi ko sao, tôi ổn.

- Ko thể nào, anh xạo tôi sao.

- Thật, tôi ổn mà.

Nó bực mình mới kéo con Trang lại hỏi nhỏ.

- Ê Trang bữa hôm hẹn hò với tao về anh mày có hiện tượng gì ko, ví dụ nôn mửa hay đi ngoài chẳng hạn.

- Ko có, ổng tỉnh queo à.

- Xạo, hay anh em mày bệnh nhau. Ko thể ko có hiện tượng gì được.

- Thật, mà sao. Mày làm gì anh tao.

- Chả là tao muốn trả thù ổng nên rủ ổng đi ăn tùm lùm, để tào tháo rượt chơi. Ai ngờ ổng ko bị mà tao bị.

Con Trang cười nắc nẻ, cười như địa chủ được mùa.

- Mày trả thù sai đối tượng rồi con ạ, anh em nhà tao từ bé đã được nuốt mật heo nên bụng dạ rất tốt đấy.

- Hờn.

- Thôi tao xin, lúc khác lại bù cho mày.

- Ê Trang, nhân cơ hội này mình làm mới ghép đôi cho con Thảo đi, thấy bọn họ cũng xứng đôi phết.

- Ồi, mày nói tao mới để ý đấy.

- Vậy nhé.

- Ok.

Sau khi bàn bạc xong 2 đứa nó lại quay lại với Thảo và ông thần xui xẻo.

- Thôi nay mình đổi ko khí, đi công viên trò chơi ha.(nó)

- Được đó(con Thảo và con Trang).

- Anh sao cũng được (H.Lâm).

Nó nhanh ý nhảy lên sau xe con Trang, còn Thảo thì ngồi ngừng lên xe của H.Lâm. Bọn họ tiến đến công viên trò chơi.

Khu Đầm sen rộng lớn lắm, họ mua vé và đi chơi nhiều nơi. Nó và con Trang luôn ghép đôi cho 2 người họ. Chơi đã đời con cóc, họ lại hẹn nhau đi ăn.

Đang đứng bàn tán ăn gì, H.Lâm đưa tay quạt đi mồ hôi trên trán nó. Nó e thẹn, con Trang và con Thảo ngó người ra. Nhưng nó vẫn cố giữ tự nhiên hết mức có thể.

Con Trang đưa ra ý định sẽ đi ăn gì.

- Hôm nay mình đi ăn gà rán KFC đi (con Trang).

- Ồi, được đó(cả bọn đồng thanh).

Tiệm gà rán KFC, chỉ mới bước vào cửa thôi, mùi thơm đã bay lên chiếm lấy mũi. Bọn họ cũng chọn được cho mình chỗ ngồi lý tưởng. Nó có dám ngồi đó đâu, nó chạy te te theo con Trang đi xếp hàng mua đồ ăn.

- Trang, mày có thấy ko, hành động lúc nãy đó.

- Có thấy,mày bình tĩnh đi.

- Lật pẹ, hành động quan tâm 1 người trong 1 đồng người đó, đừng nói ông nhắm trúng tao nghe, lạy hồn để tao bình yên.

- Ko đâu chắc ko đâu.

Chờ cũng hơn 20p bọn nó cũng rình ra được 2 khay đồ ăn chà bá. H.Lâm trở tòi lấy xương đùi gà, và miếng đầu tiên để ngay chỗ nó, miếng thứ 2 là em hân, miếng thứ 3 mới tới con Thảo. Con Thảo có vẻ buồn buồn.

- Anh Lâm ăn khoai tây chiên nè, ngon lắm

Con Thảo đưa miếng khoai tây gần miệng hân, nhưng hân ko ăn.

- Em ăn đi, anh tự ăn được.

Con Thảo tiêu nghiều cho luôn miếng khoai tây vào mồm. Mà nói mới để ý, từ lúc đi chơi con Thảo quan tâm H.Lâm cực luôn ý.

- Aaa... tao mắc tè, Thảo, Trang đi với tao.

Con Trang biết ý, nhảy ngay ra khỏi ghế, con Thảo từ chối vì muốn ngồi riêng với H.Lâm thôi. Nó và con Trang kéo con Thảo vào nhà vệ sinh.

- Thảo, mày thích ông Lâm nhà tao phải ko(Trang).

- Tao.. tao thích ông, nhưng có vẻ ông ko thích tao (Thảo).

- Kệ đi, ko thích thì làm cho thích(Trang)

- Làm sao mới được(Thảo)

- Thì mày cứ ám ông nhiều vô chữ sao(nó).

- Tao thấy có vẻ ông thích mày hơn á Yến (Thảo).

- Tao cũng thấy rứa, aaaa... chết mịa tao rồi, do con điên này chứ ai (nó)

Nó điên máu mà véo ngang hông con Trang.

- Hay để tao ra nói tao có chồng rồi(nó).

- Ông tỏ tình mày chưa mà mày nói thế(Trang).

- À, chưa(nó).

- Thôi tụi bay đừng rồi, tới đâu hay tới đó, cố gắng bán qua cho tao là được(Thảo).

- Bọn Thảo cố lên (nó và Trang đồng thanh).

Cả 3 vui vẻ trở lại bàn. Con Thảo bắt chuyện với H.Lâm trước.

- Khi nào anh về nước lại.

- Tầm 1 tháng nữa.

- Ôi buồn thế. Anh Lâm... anh Lâm có người yêu chưa nhỉ?

- Anh hiện tại vẫn chưa.

- Thế à, mẫu người yêu của anh thế nào, anh muốn lấy vợ Việt hay vợ tây.

- Mẫu người yêu của anh... mẫu người yêu của anh..

Vừa nói hần vừa nhìn con Yến đang ăn ngon lành, và cười vui vẻ với con Trang.

- Yến...

Bị gọi bất ngờ, con Yến quay lại theo phản xạ.

- Há...

H.Lâm lấy giấy lau đi vết đồ ăn dính gần miệng nó.

- Con gái ăn uống vụng quá.

Nó le lưỡi liếm quanh miệng rồi lại tiếp tục nói chuyện với con Trang. H.Lâm lại tiếp tục trò chuyện với Thảo.

- Em đang học gì, sau này định làm gì.

- Em học ngoại ngữ, sau này em muốn làm hướng dẫn viên và đi khắp nơi.

- Ồ, rất thú vị.

- Anh ko hỏi em có người yêu chưa sao.

- À, anh xin lỗi. Em có người yêu chưa?

- Em chưa, nhưng em thích anh mất rồi, có thể nào hẹn hò với em ko?

Nó và con Trang đang nhai nhồm nhồm đồ ăn trong miệng, giống như bị cục to nghẹn lại nơi cổ nuốt ko xuống. Á đui, đây có phải con Thảo ngày thơ, hiền lành, rụt rè đây ko trời.

H.Lâm lại thấy bối rối lắm

- Anh..anh...

- Ko sao, em sẽ chủ động gọi ngày giờ hẹn cho anh nhé. Ko có đạo lý bắt buộc nam mới được quyền hẹn nữ đâu anh.

H.Lâm vẫn còn chưa biết xử lý sao, con nhảy ngay vào giải vây.

- Ăn, ăn nào... chúng ta tiếp tục ăn nào, đồ ăn nguội hết.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thú Vị* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Ting... tong..

Chờ 5p thì thấy 1 chị ra mở cửa.

- A, cô Thảo cô tìm cô Trang hả?

- Có Trang ở nhà ko chị?

- Ko, cô ấy ko có nhà, sao cô ko gọi cô ấy trước.

- Vậy.. vậy có anh Lâm ở nhà ko chị?

- À, cậu ở trên phòng. Cô vào đi.

Trang theo chị giúp việc vào nhà.

- cô chờ chút để tôi lên gọi cậu chủ.

- dạ.

Một lát sau H.Lâm đi xuống, tuy ở nhà nhưng anh cũng rất quẩn rữ.

- Thảo em đang tìm trang à, Sao không gọi trước nó vừa ra ngoài rồi.

- Vậy hả anh em có là một ít kem flan đem qua cho nó và anh đây.

-Ồ giỏi vậy Cảm ơn em.

- Không có gì, anh ngồi xuống đây ăn thử xem nào.

Con Thảo lấy ra một hộp, có sẵn muỗng đưa cho H.Lâm ăn và hỏi hộp chờ đợi thái độ của anh.

- Ngon đó em.

Mặt con Thảo vui mừng hớn hờ.

- thật à.

- Ủ anh nói thật.

- Anh... Anh thấy em đủ tiêu chuẩn làm bạn gái anh chưa?

- À cái đó... anh... anh...

- Anh không thích em mà anh thích con Yến phải không?

- Sao em lại nghĩ vậy?

- Giác quan thứ chủ nhật của phụ nữ đó anh.

H.Lâm khẽ cười.

- Sao anh cười.

- Vì câu nói thú vị của em.

- Anh có muốn biết về Yến ko?

- Tại sao anh phải muốn biết?

- Ko phải anh thích nó sao?

- Thích hay ko, tự anh sẽ tìm hiểu.

Thảo cúi đầu xuống, nhẹ nhàng lấy muỗng chần ngang miếng kem flan.

- Con Yến nó có chồng, có con rồi. Bạn thân với nhau ấy. Yêu thương nhau lắm, anh ko có chân chen vào đâu.

- Có chen vào hay ko cũng là do anh, mà để anh chen vào được hay ko cũng là do Yến nữa.

Vậy là con Thảo nó đã xác định thua cuộc, khi H.Lâm nói câu đó, nó đã biết H.Lâm thích Yến.

- Vậy chúc anh may mắn nhé, em về.

Con Thảo đi ra vừa ngay lúc con Trang đi về. Con Trang có gọi nhưng con Thảo cứ đi thẳng.

- Anh 2, anh mới làm gì mà con Thảo nó khóc thế.

- Anh có làm gì đâu, anh chỉ nói có chen vào hay ko cũng là do anh mà chen vào được hay ko cũng là do Yến.

- Anh.. anh.. lẽ nào.

- Lẽ nào cái gì.

Con Trang mặt tái mét, lại ngồi bên cạnh H.Lâm.

- Anh 2, em xin lỗi, con Yến... con Yến... nó.

- Có chồng con rồi.

- Hà,sao anh biết.

- Thảo vừa nói cho anh xong.

- Vậy... vậy là anh có thích con gái, vậy là anh ko phải 3D, vậy là em ko phải lo có "anh dâu"??

Ồi, em mừng quá.

Cốc...

- Đau, sao lại đánh em.

- Ai nói em anh 3D hả.

- Do ba mẹ thấy anh ko có người yêu nên lo, bảo em phải thử anh xem anh có thích con gái ko.

- Tào lao. À Trang, em hẹn Yến giúp anh.

- Anh 2, ko lẽ anh thích nó thật hả, nó có chồng ời, nó ko thể làm chị dâu của em đâu.

Cốc.

- Đau mà...

- Đừng nhiều chuyện, hẹn cho anh đi.

.....

Nó chạy xe đến chỗ quán cề mà con Trang hẹn trước, con này ko biết bị gì mà ra quán cề vậy. Mấy hồi toàn vào quán trà sữa thôi mà. Vào quán thấy H.Lâm ngồi đó, nó vẫn thái độ bình thường thôi.

- Hi, chào anh, đến sớm vậy. 2 đứa kia chưa đến hả.

- Tặng em

Hoa hồng, 1 bó hoa hồng nho nhỏ, khiến nó bất ngờ thật sự.

- Ủa, hôm nay có phải sinh nhật tôi đâu, cũng đâu phải ngày gì mà tặng hoa. Mà 2 đứa nó lâu quá ha.

- Em cứ nhận đi, coi như tôi là bạn tặng em. 2 đứa kia ko đến. Tôi chỉ muốn gặp em.

Nó phun nước ra khỏi miệng, may mà H.Lâm né kịp ko là dính rồi.

- Gặp tôi, tôi với anh có chuyện gì mà phải gặp.

- Tôi nhớ em

- Nhớ? Anh bị điên hả? Tôi với anh gặp nhau được bao nhiêu lần mà nhớ.

- Em có nghe câu " yêu từ cái nhìn đầu tiên chưa".

- Nhưng... nhưng tôi...

- Em có chồng con rồi.

- Anh đã biết mà vẫn còn nói nhớ 1 người có gia đình như tôi sao.

- Ko sao, anh thích em, anh muốn lo lắng cho em, anh sẽ thương con em như con chúng ta.

Nó sờ trán nó rồi sờ trán hấn.

- Ủa, nóng bình thường mà., anh quên uống thuốc hả.

- Anh đang rất nghiêm túc.

- Anh nè, con Thảo á, nó chưa có người yêu, với cả nó ngoan hiền lắm. Nó còn..

- Tôi chỉ thích em

- Anh ăn cái gì mà dai như đĩa vậy. Tôi nhắc lại là tôi có chồng con rồi.

- Tôi đâu nói em bỏ chồng em đâu. Tôi chỉ nói thích em và nhớ em, tôi đâu muốn chen ngang phá hoại gia đình em. Chỉ có điều em có muốn tôi chen ngang hay ko thôi.

- Anh mặt dày thật ha. Tôi về.

Hấn ko nín nó lại, hấn để nó đi, trong mối quan hệ này hấn biết hấn sai. Nhưng hấn nghĩ, có biết bao nhiêu cặp đôi ko hạnh phúc họ sẽ tìm đi bước nữa.

.....

Nó bực mình bỏ về, hoa cũng ko thèm cầm về. Nó đang nguyên rủa trong bụng " con Trang chết tiệt, mày hại bà rồi".

Vừa mở cửa phòng ra, quần áo lộn xộn, đồ ăn bày bừa, thằng Quân thì nằm dài chơi game.

- Quân, mày là heo hay bò, mày để cái phòng như cái bãi rác vậy hả?

- Tí tao dọn, đang hay.

- Hay hay cái loz, mày làm đến đâu mày dọn đến đấy đi, mùi đồ ăn ko sao mà ngửi hả.

- Biết rồi 5p.

- Tao tắm xong ra mà chưa dọn tao thiếu mày lun đó.

Nó vào phòng tắm, xả mình dưới dòng nước mát, chợt ông thần xui xẻo len vào trong suy nghĩ của nó.

Để nó nhớ xem, từ lúc cưới đến giờ dù lễ gì thằng Quân cũng chưa bao giờ tặng hoa cho nó, cả sinh nhật. Toàn dẫn đi ăn với đi chơi, nên lâu rồi nó quên đi khái niệm về hoa. Lúc đi ăn, thằng Quân chưa bao giờ so đĩa hay lấy muỗng cho nó, nhưng hấn thì khác, hấn lau sạch đĩa và muỗng để ngay trước mặt nó. Thằng Quân lười có khi mấy ngày còn ko tắm, đầu rối vì

do. Nhưng hẳn thì khác, người lúc nào cũng thơm tho sạch sẽ, lịch sự. Chính vì thằng Quân mà nó ko có cơ hội chọn lựa người khác. Chính vì thằng Quân mà bây giờ nó ko thể suy nghĩ về hân, ko thể chấp nhận hân.

Nhưng tự nhiên nó thấy nó tệ hại quá, có chồng con rồi còn có tư tưởng với người con trai khác.

Tiếng gọi của thằng Quân làm nó tỉnh lại.

- Yên ơi...Yên..

- Gì

- Con Thảo gọi này.

- Đưa tao, lo dọn phòng đi thằng chó.

- Tao sợ mày quá, tao dọn rồi.

Nó mới cầm điện thoại lên nghe.

- Gì đấy.

- Mày may mắn thật đấy.

- May mắn gì, mày bị sao đó Thảo, lại uống đó à.

- Mày đã có 1 người chồng tốt, rồi giờ lại có 1 đàn ông tốt theo mày.Sao mày may mắn quá vậy hả? Sao tao ko may mắn dù 1 chút.

- Nè, mày đừng nghĩ tầm lùm mà, ko có đâu... mày... alo alo...

Haizz, mệt chưa, giờ lại rắc rối với con bạn thân nữa chứ, bực bội.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thứ Vị* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Sau nhiều lần từ chối điện thoại, sau nhiều lần xóa tin nhắn và ko trả lời, sau nhiều lần hân hẹn nhưng nó ko tới. Nay nó lấy hết dũng khí, đến đây và nhấn vào cái chuông này.

Ting... tong...ting...tong...

Tiếng chuông cửa dồn dập, con Trang chạy nhanh ra mở cửa.

- Ủa Yên.

- Anh mày có nhà ko.

- Có.

- Tầng nào, phòng nào.

- Tầng 2, phòng thứ 2 phía bên trái.

Nó đi thẳng 1 hồi lên phòng H.Lâm

Cốc... cốc..

H.Lâm mở cửa cho nó với thái độ đầy ngạc nhiên và vui vẻ.

- Ủa Yên, em mới đến sao.

Nó xông vào phòng, nhìn mặt H.Lâm đầy vẻ nghiêm trọng.

- Hôm nay tôi đến đây để nói rõ với anh là ngừng tán tỉnh tôi đi. Tôi biết anh rất tốt, mọi thứ đều tốt gấp mấy vạn lần thằng Quân của tôi. Nhưng cái ko tốt là anh đã đến sai thời điểm rồi. Nếu anh đến sớm trước đó vài năm thì tốt biết mấy, lúc đó ko cần anh tán tôi cũng sẽ tự do. Nhưng hiện tại hôn nhân của tôi đang rất rất hạnh phúc, thằng Quân của tôi rất rất tốt. Ngoài những cái *** thôi, lười tắm, sợ thằng lùn ra thì tất cả đều ok. Cái ok ở đây là hẳn đúng chuẩn anh chồng mà bao nhiêu người phụ nữ ao ước. Hân ko quá đẹp trai, sạch sẽ, thơm tho, ko có nhà xe, nhà xịn, ko có những món quà đắt tiền, thậm chí là ngày sinh nhật tôi hẳn cũng quên tặng hoa... Cái hạnh phúc của tôi nó tầm thường vậy đó.

- Những điều em nói, thương vợ chăm con tôi đều làm được, và sẽ làm rất tốt. Tôi nghĩ em nên nghỉ kỹ 1 chút, cơ hội thay đổi sẽ ko đến lần 2.

- Hân là chồng là cha nên sẽ tốt hơn anh rất nhiều. Tôi đã suy nghĩ nhiều lắm, tôi cũng đã cự cãi với thằng Quân nhiều lắm. Tôi nghĩ thôi tôi sẽ buông tay thằng Quân mà bước về phía anh. Nhưng thằng Quân của tôi... hẳn ko làm gì nên tội. Tôi nghĩ tôi nên chấm dứt những cái say nắng anh, những cái suy nghĩ vớ vẩn ở tại đây thôi. Tôi ko muốn chính mình phá đi cái hạnh phúc mình đang có. Đến bên anh chưa chắc nó sẽ đúng như những gì anh nói. Anh nói đúng, cơ hội ko đến lần 2 nên tôi ko muốn đánh mất cơ hội này của mình. Tôi chúc anh tìm được người phù hợp với anh, vậy nhé. Chào anh.

Nó đi về mà tim nó vẫn còn đập mạnh lắm, ko ngờ nó giỏi như vậy đó, từ chối được 1 tên soái ca luôn. Thôi bỏ đi, nó về với cầu ca của nó đây.

Con Trang lúc này mới dám lên tiếng.

- Ủi, anh 2 bị từ chối thì thâm ha.

- Gì mà thâm, có lẽ anh sai thích 1 người phụ nữ mạnh mẽ đến vậy. Nói với em ấy, anh chúc em ấy luôn hạnh phúc, nếu có suy nghĩ lại hãy liên lạc với anh.

- Vẫn ko từ bỏ sao anh 2.

H. Lâm chỉ mỉm cười, đưa 2 tay vurun ra, bây giờ hẳn lại thấy cảm giác thoải mái.

- Tối may bay thôi.

- Ủa, còn tuần nữa lun mà anh.

- Um, anh muốn qua đó sớm 1 chút. Người yêu anh đang chờ.

- Há, là sao, sao anh còn tán con Yến.

- Cái đó anh chỉ muốn thử 1 chút với cô gái mạnh mẽ đó. Nếu cô ấy đồng ý thật thì anh dành cho cô ấy bề mặt rồi. Bên bầu trời singapore ấy, có 1 cô gái mạnh mẽ như thế, đang giận dữ anh, anh phải về bên cô ấy đây.

- Cái.. cái ông này... thiệt tình à.

.....

Nó gọi con Bơ bên nhà ngoại, tối nay nó muốn chuộc lỗi với thằng Quân.

- Yến, Bơ đâu.

- Bên ngoại rồi.

- Qua đó chơi à, tao tắm cái rồi vô ngủ.

- Um

Thằng Quân tắm rửa sạch sẽ thơm tho bước ra khỏi phòng tắm. Giật mình khi thấy nó nằm đó, mặt đỏ ửng đầy gọi cảm.

- Cái gì vậy Yến.

Con Yến đứng dậy, lại bật sang đèn ngủ, kéo thằng Quân ngồi lên nệm, rồi ngồi lên người thằng Quân.

- Quân, Yến yêu Quân, yêu Quân nhất...

- Yến, bà nhập mày hả?

- Nhập, nhập cái loz.

Nói rồi 2 tay nó nắm vào má thằng Quân kéo tới, nó hôn lên môi thằng Quân rồi cắn nữa. Thằng Quân thích lắm, hòa nhập theo. Nó chuyển lên hôn cổ hần, 2 tay vịn vẹo đầu ti của hần. Nó thấy mặt thằng Quân đầy vẻ kick thích nên di chuyển xuống bên phần dưới rốn hần. Nó cũng ko quên uốn éo rà cô bé của nó kích thích cậu nhỏ của hần. Hần chịu ko nổi nên đè nó ra, mà hôn, mà ngấu nghiến. Nó thích thế, nó thích được làm tình mạnh mẽ, ko phải bạo dâm, nhưng nó thích cái cảm giác được chiếm hữu. Cô bé nó bị thằng Quân kích thích, đến nổi ẩm ướt hết cả.

- Quân... ahhh... tao thêm..

- Thêm à..

Thằng Quân mặt cười vô sỉ, đưa lửa liếm đi 1 đường.

- Aaahhh... Quân.

- Từ nào, đừng vội...

- Umhhh...

Thằng Quân vẫn lý mà kích thích nó nữa. Nó chịu ko nổi, leo lên người thằng Quân, nhẹ nhàng nhẹ nhàng để cô bé của nó ăn lấy thăng nhỏ của hần. Hần ư lên 1 tiếng đầy khoái cảm. Nó áp dụng những gì nó học được trên mạng mà làm cho thằng Quân tê dại đi.

- Umhh.. còn... còn lý ko Quân..

Thằng Quân ko nói gì, mắt nhắm nghiền hưởng thụ, tay vẫn giữ lấy eo nó.

- Quân... thích..thích ko.

- Rất... thích...

Nó lắc người vài cái nữa, thằng Quân ôm nó vùng dậy rồi áp người nó xuống, đúng cái thế nó thích, cái thế mà nó luôn lên đỉnh. Thằng Quân đẩy thăng nhỏ vào từ phía sau, nhẹ nhàng rồi nhanh dần.

- Ahhh... ummmhhh... thích.. thích quá...

Thằng Quân hăng máu lắc nhanh hơn.

- Ahhh...

Hắn bắn vào trong nó bao nhiêu là tinh túy của hắn rồi gục xuống ôm nó, cả 2 cùng thờ hồn hể.

Vẫn như cũ, sau mỗi lần ân ái thằng Quân lại ôm nó, 2 cơ thể lả lợ cọ sát vào nhau, thằng Quân xoa xoa lưng cho nó.

- Quân.. tao yêu mày lắm ý.

- Ủ tao cũng thế.

- Mày biết ko, vừa rồi có người tán tỉnh tao đấy.

- Gớm mày có giá quá ha, lại thằng cóc ghè, ngu đần mới thích mày.

- Xí, mày nên nhớ tao tuy có chồng con nhưng vẫn có người đẹp trai hơn mày, giàu có hơn mày và đặc biệt thơm hơn mày tán tao đấy.

- Điu, thằng chó nào mà ngu thế nhỏ.

- Tao nghiêm túc đấy, ko tới lúc mất rồi đừng có mà tìm.

- Vậy sao mày ko theo hắn đi.

- Vì tao ko muốn có lỗi với mày và ko muốn có lỗi với bản thân. Nếu sau này 2 đứa mình ko hợp nhau nữa thì chia tay, tao đi kiếm thằng khác, chứ tao ko muốn mèo mả gà đồng.

- Thật nhá.

- Thật, mà Yến này tao lại vừa làm chuyện có lỗi với mày.

Con Yến ngồi ngay dậy, véo vào tí thằng Quân đau nhói.

- Đau....

- Nói, mày tò tem tem với con nào.

- Làm đéo gì có con nào.

- Chứ mày làm gì.

- Lúc nãy sướng quá tao quên mạng "ba con sói" rồi, mà lỡ bắn mịa vào trong rồi.

- Lật pẹ mày thằng chó, mày là thằng khốn nạn.

- Ai biểu mày sếch xy gọi cảm, ai mà chịu nổi.

- Đồ khốn nạn, đồ động vật sống bằng thân dưới, mày chết đi, tao chưa muốn đẻ nữa...

2 Tháng Sau.

Nó nhìn thấy cái que 2 vạch mà mặt đỏ bừng bừng, nó kéo quần dội nước, xông thẳng vào phòng.

- Mày sao vậy Yến, mặt như đi đánh ghen vậy.

Nó ném cái que 2 vạch về phía thằng Quân.

- Lật pẹ mày, mày nhìn đi. Kiểu đéo gì mà ko có bao cái là dính liền hã, đồ yếu sinh lý, đồ chết bầm.

- Hơ hơ... Bơ có em rồi à, thích nhì.

- Thích thích cái đít. Bỏ còn ăn chơi, bỏ chưa muốn đẻ.

- Thì mày đẻ đi, tao chăm mà.

Thằng Quân lại ôm nó, hôn nó và sờ tay vào bụng nó, chuẩn bị đón chào thành viên mới.

Hôn nhân có hạnh phúc hay ko đều là sự cố gắng từ 2 phía, chứ 1 bên xây mà 1 bên phá thì cũng chịu. Còn người thứ 3 có xuất hiện hay ko cũng là từ 2 phía có muốn hay ko. Nếu ko muốn, cứ nắm chặt tay nhau thì ko có con ruồi nào bay vào lọt được.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Thú Vị* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.